

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές

Μικροδιαφορές

Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών αποσκοπεί στην απλούστευση και την επιτάχυνση της εκδίκασης διασυνοριακών αξιώσεων ύψους έως 5.000 EUR.

Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών παρέχεται στους διαδίκους ως εναλλακτική των διαδικασιών που ισχύουν βάσει του δικαίου των κρατών μελών.

Απόφαση που εκδίδεται με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών αναγνωρίζεται και εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς κήρυξη της εκτελεστότητας και χωρίς καμία δυνατότητα προσβολής της αναγνώρισης της εν λόγω απόφασης.

Για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών έχουν συνταχθεί τυποποιημένα έντυπα, τα οποία είναι διαθέσιμα [εδώ](#) σε όλες τις γλώσσες. Για την έναρξη της διαδικασίας, πρέπει να συμπληρωθεί το «έντυπο Α». Τυχόν υπάρχοντα σχετικά δικαιολογητικά, όπως αποδείξεις, τιμολόγια κ.λπ., θα πρέπει να επισυναφθούν στο έντυπο.

Το έντυπο Α πρέπει να αποσταλεί στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία. Μόλις το δικαστήριο παραλάβει το έντυπο της αγωγής, πρέπει να συμπληρώσει το τμήμα του «εντύπου απάντησης» που συμπληρώνεται από το δικαστήριο. Μέσα σε 14 ημέρες από την παραλαβή του εντύπου της αγωγής, το δικαστήριο θα πρέπει να επιδώσει αντίγραφο του, μαζί με το έντυπο απάντησης, στον εναγόμενο. Ο εναγόμενος έχει προθεσμία 30 ημερών για να απαντήσει συμπληρώνοντας το αντίστοιχο τμήμα στο έντυπο απάντησης. Το δικαστήριο πρέπει να αποστείλει στον ενάγοντα αντίγραφο της τυχόν απάντησης μέσα σε 14 ημέρες.

Μέσα σε 30 ημέρες από την παραλαβή της απάντησης του εναγομένου (εάν υποβληθεί τέτοια), το δικαστήριο πρέπει είτε να εκδώσει απόφαση σχετικά με τη μικροδιαφορά, είτε να ζητήσει εγγράφως περαιτέρω στοιχεία από οποιονδήποτε διάδικο, είτε να καλέσει τους διαδίκους σε προφορική ακρόαση. Στην περίπτωση της διεξαγωγής προφορικής ακρόασης, δεν είναι αναγκαία η εκπροσώπηση από δικηγόρο, ενώ, εάν το δικαστήριο διαθέτει τον κατάλληλο εξοπλισμό, η ακρόαση θα πρέπει να διεξαχθεί μέσω εικονοδιάσκεψης ή τηλεδιάσκεψης.

Με τη βεβαίωση που εκδίδεται από το δικαστήριο (η οποία μπορεί να χρειαστεί να μεταφραστεί στη γλώσσα του άλλου κράτους μέλους) και αντίγραφο της απόφασης, η απόφαση είναι εκτελεστή σε όλα τα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις. Μοναδικός λόγος για τον οποίο μπορεί να απορριφθεί η εκτέλεση σε άλλο κράτος μέλος είναι να αντιφάσκει η απόφαση προς άλλη απόφαση στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος μεταξύ των ίδιων διαδίκων. Η εκτέλεση διεξάγεται σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες και διαδικασίες του κράτους μέλους στο οποίο εκτελείται η απόφαση.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[Κανονισμός \(ΕΚ\) αριθ. 861/2007 - ενοποιημένη έκδοση της 14ης Ιουνίου 2017](#) (1915 Kb)

[Οδηγός χρηστών για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών](#) (1854 Kb)

[Πρακτικός Οδηγός για την Εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Διαδικασίας Μικροδιαφορών](#) (2178 Kb)

[Ενημερωτικό γράφημα για καταναλωτές](#) (110 Kb)

[Φυλλάδιο για επαγγελματίες του νομικού κλάδου](#) (565 Kb)

[Φυλλάδιο για επιχειρήσεις](#) (242 Kb)

[Εργαλειοθήκη Web — πληροφορίες σχετικά με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών](#) (12476 Kb)

[Μικροδιαφορές – κοινοποιήσεις των κρατών μελών και ένα εργαλείο αναζήτησης για τον εντοπισμό των αρμόδιων δικαστηρίων/αρχών](#)

[Επιλέξτε τη σημαία της χώρας που σας ενδιαφέρει για περισσότερες πληροφορίες.](#)

Σχετικές σελίδες:

[Δικαστικά τέλη σχετικά με τη διαδικασία μικροδιαφορών](#)

[Έντυπα για μικροδιαφορές](#)

Τελευταία επικαιροποίηση: 18/07/2019

Για τη διαχείριση αυτής της ιστοσελίδας υπεύθυνη είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην παρούσα σελίδα δεν απηχούν κατ' ανάγκη την επίσημη θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Παρακαλείσθε να συμβουλευθείτε την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου σχετικά με το καθεστώς πνευματικής ιδιοκτησίας που διέπει τις σελίδες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Μικροδιαφορές - Βέλγιο

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Δεν υπάρχει συγκεκριμένη διαδικασία στο βελγικό δίκαιο για τις μικροδιαφορές. Υπάρχει μόνο ένα είδος «συνοπτικής διαδικασίας για τη διαταγή πληρωμής». Βλέπε το σχετικό ενημερωτικό δελτίο.

Δεν υπάρχει συγκεκριμένη διαδικασία για τις μικροδιαφορές. Ακολουθείται η τακτική νομική διαδικασία, η οποία είναι, ωστόσο, πολύ απλή.

Σε γενικές γραμμές, η τακτική διαδικασία έχει ως εξής:

κοινοποίηση κλήτευσης από δικαστικό επιμελητή,

ανταλλαγή γραπτών επιχειρημάτων και διατύπωση συμπερασμάτων,

ακροαματική διαδικασία στο δικαστήριο (ισχυρισμοί της υπεράσπισης) και περάτωση της διαδικασίας,

απόφαση.

Καταρχήν δεν υπάρχουν απλουστεύσεις, παρότι ορισμένες προσφυγές δεν ασκούνται με την επίδοση κλήσης, αλλά με την υποβολή αίτησης για τη διεξαγωγή κατ' αντιμωλία διαδικασίας (βλ. άρθρα 1034a έως 1034e του Δικαστικού Κώδικα - *Gerechtelijk Wetboek*). Παράδειγμα αποτελούν οι διαφορές που αφορούν μισθώσεις, στις οποίες χρησιμοποιείται η κατ' αντιμωλία διαδικασία. Το άρθρο 1344a του Δικαστικού Κώδικα ορίζει ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων σχετικά με τη μίσθωση, κάθε προσφυγή που αφορά τη μίσθωση περιουσιακού στοιχείου μπορεί να ασκηθεί με την υποβολή γραπτής αίτησης, η οποία κατατίθεται στη γραμματεία του ειρηνοδίκειου.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

1.3 Έντυπα

1.4 Συνδρομή

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

1.6 Έγγραφο διαδικασίας
1.7 Περιεχόμενο απόφασης
1.8 Επιστροφή εξόδων
1.9 Δυνατότητα έφεσης

Σύνδεσμοι

Η νομοθεσία σχετικά με τη συνοπτική διαδικασία για τη διαταγή πληρωμής: δικτυακός τόπος της [Ευρωπαϊκής Ομοσπονδιακής Δημόσιας Υπηρεσίας Δικαιοσύνης](#) ([Federaale Overheidsdienst Justitie](#)):

Πατήστε στον σύνδεσμο «Geconsolideerde Wetgeving» (Ενοποιημένη νομοθεσία) στο πεδίο «Rechtsbronnen» (Πηγές δικαίου).

Επιλέξτε «Gerechtelijk Wetboek» (Δικαστικός Κώδικας) στο πεδίο «Juridische aard» (Νομική φύση).

Πληκτρολογήστε τον αριθμό «664» στο πεδίο «Woorden» (Λέξεις).

Πατήστε στον σύνδεσμο «Opzoeking» (Αναζήτηση) και κατόπιν «Lijst» (Κατάλογος).

Πατήστε στον σύνδεσμο «Detail» (Λεπτομέρειες).

Τελευταία επικαιροποίηση: 03/09/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Βουλγαρία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές. Από την 1η Ιανουαρίου 2009 τα βουλγαρικά δικαστήρια εφαρμόζουν τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών. Οι διαδικασίες για την επίλυση μικροδιαφορών εξετάζονται από τα επαρχιακά δικαστήρια (rayonen sad), ενώ τα θέματα που δεν ρυθμίζονται ειδικά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 διέπονται από τις γενικές διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.3 Έντυπα

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.4 Συνδρομή

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Ο βουλγαρικός κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

Τελευταία επικαιροποίηση: 11/02/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Τσεχική Δημοκρατία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η Τσεχική Δημοκρατία δεν διαθέτει ειδική διαδικασία μικροδιαφορών. Η κατηγορία των μικροδιαφορών (δηλ. βάσει του ποσού της χρηματικής απαίτησης) λαμβάνεται υπόψη μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας έφεσης ή αναίρεσης.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Το άρθρο 202 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζει ότι δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά αποφάσεων που αφορούν χρηματική απαίτηση η οποία δεν υπερβαίνει τις 10 000 CZK, μη περιλαμβανομένων τυχόν τόκων και εξόδων που σχετίζονται με την απαίτηση αυτό δεν ισχύει για τις ερήμην αποφάσεις.

Ως εκ τούτου, είναι δυνατή η άσκηση έφεσης κατά των ερήμην αποφάσεων, ακόμη και αν αφορούν ποσά μικρότερα των 10 000 CZK.

Το άρθρο 238 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζει ότι δεν μπορεί να ασκηθεί αναίρεση για νομικό ζήτημα κατά δικαστικών αποφάσεων και διαταγών στις οποίες το αναιρεσιβαλλόμενο διατακτικό αφορά χρηματική απαίτηση που δεν υπερβαίνει τις 50 000 CZK (μη περιλαμβανομένων τυχόν τόκων και εξόδων που σχετίζονται με την απαίτηση), εκτός από τις περιπτώσεις που αφορούν συμβατικές καταναλωτικές ή εργασιακές σχέσεις.

1.3 Έντυπα

Δεν υπάρχουν ειδικά έντυπα για τη διαδικασία μικροδιαφορών.

1.4 Συνδρομή

Βάσει του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, τα δικαστήρια οφείλουν να ενημερώνουν τους διαδίκους για τα οικονομικά τους δικαιώματα και υποχρεώσεις. Στο πλαίσιο αυτό, ο νόμος καθορίζει ποια πληροφόρηση οφείλει να παρέχει το δικαστήριο στους διαδίκους σε κάθε φάση της διαδικασίας.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Οι ίδιοι κανόνες διέπουν την υποβολή, αξιολόγηση και λήψη αποδεικτικών στοιχείων (διεξαγωγή αποδείξεων) σε αστικές διαδικασίες, ανεξαρτήτως του ποσού της απαίτησης.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Ο νόμος για τη διαδικασία μικροδιαφορών δεν προβλέπει εξαιρέσεις όσον αφορά τον τρόπο διεξαγωγής της διαδικασίας.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Οι αποφάσεις επί μικροδιαφορών δεν διαφέρουν ως προς το περιεχόμενό τους από τις λοιπές αποφάσεις.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Η επιστροφή των εξόδων διέπεται από τους γενικούς κανόνες πολιτικής δικονομίας.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Όπως προαναφέρθηκε, δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά αποφάσεων που αφορούν χρηματική απαίτηση η οποία δεν υπερβαίνει τις 10 000 CZK, μη περιλαμβανομένων τυχόν τόκων και εξόδων που σχετίζονται με την απαίτηση αυτό δεν ισχύει για τις ερήμην αποφάσεις.

Τελευταία επικαιροποίηση: 31/03/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Γερμανία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Στον γερμανικό Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung) δεν προβλέπεται ειδική διαδικασία μικροδιαφορών. Ωστόσο, η ειδική διάταξη του άρθρου 495a του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ZPO) προβλέπει μια απλοποιημένη διαδικασία. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να ορίσει τη διαδικασία, στην περίπτωση που η αξία του αντικείμενου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τα 600 ευρώ. Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας δεν προβλέπει περαιτέρω περιορισμούς στη δυνατότητα εφαρμογής της διαδικασίας (π.χ. δεν την περιορίζει σε συγκεκριμένο είδος διαφορών).

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να ορίσει τη διαδικασία και ιδίως να κάνει χρήση ορισμένων απλοποιήσεων της διαδικασίας. Ωστόσο, το δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο. Ως εκ τούτου, ακόμη και όταν η αξία της διαφοράς είναι ύψους κάτω των 600 ευρώ, το δικαστήριο μπορεί να ακολουθήσει την τακτική διαδικασία.

Εφόσον το δικαστήριο ορίσει τη διαδικασία κατά τη διακριτική του ευχέρεια, τα μέρη δεν δύνανται να αντιλέξουν. Η μόνη δυνατότητα που έχουν είναι να ζητήσουν προφορική διαδικασία.

1.3 Έντυπα

Δεν είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθούν ειδικά έντυπα.

1.4 Συνδρομή

Ισχύουν οι γενικοί κανόνες. Αυτό ισχύει επειδή η διαδικασία απλοποιείται μόνον ως προς τη μορφή της. Οι διάδικοι που δεν εκπροσωπούνται από δικηγόρο λαμβάνουν βοήθεια όσον αφορά διαδικαστικά ζητήματα κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι διάδικοι που εκπροσωπούνται από δικηγόρο. Για παράδειγμα, σε δίκες ενώπιον των ειρηνοδικείων (Amtsgerichte), η αγωγή μπορεί να ασκείται προφορικά με σύνταξη πρακτικού από τη γραμματεία του δικαστηρίου. Ακόμη και ένας διάδικος που εκπροσωπείται από δικηγόρο έχει τη δυνατότητα να υποβάλει ο ίδιος προφορικά τη δήλωση προς καταχώριση στα πρακτικά και όχι μέσω του δικηγόρου του.

Ομοίως, το κατά πόσον ένας διάδικος εκπροσωπείται ή όχι από δικηγόρο δεν επηρεάζει το είδος και την έκταση των καθηκόντων του δικαστηρίου όσον αφορά την παροχή διευκρινίσεων και υποδείξεων (Aufklärungs- und Hinweispflichten). Το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο εκ του νόμου να συζητήσει την υπόθεση τόσο από νομική όσο και από ουσιαστική άποψη, καθώς επίσης και να παράσχει διευκρινίσεις.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Το δικαστήριο δεν περιορίζεται στα αποδεικτικά μέσα της τυπικής αποδεικτικής διαδικασίας. Σε αντίθεση με την κατά τα άλλα ισχύουσα βασική αρχή της αμεσότητας των αποδείξεων (Unmittelbarkeit), η οποία σημαίνει εξέταση των μαρτύρων, των πραγματογνωμόνων ή των ίδιων των διαδίκων ενώπιον του δικάζοντος δικαστηρίου παρουσία των διαδίκων, το δικαστήριο δύναται, στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας, να ζητήσει, για παράδειγμα, την τηλεφωνική ή γραπτή εξέταση των μαρτύρων, των πραγματογνωμόνων και των διαδίκων.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Είναι δυνατή η διεξαγωγή αποκλειστικά γραπτής διαδικασίας. Ωστόσο, εάν υπάρξει σχετική αίτηση ενός από τους διαδίκους, θα πρέπει να διεξαχθεί προφορική διαδικασία.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η δομή της απόφασης είναι απλούστερη σε σύγκριση με τις τακτικές διαδικασίες. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι αποφάσεις επί διαφορών με αντικείμενο ύψους έως 600 ευρώ είναι καταρχήν ανέκκλητες.

Για παράδειγμα, είναι δυνατόν να παραλειφθεί η περιγραφή των πραγματικών περιστατικών. Είναι επίσης δυνατόν να παραλειφθεί η αιτιολογία της απόφασης, όταν οι διάδικοι παραιτούνται από αυτήν ή όταν το ουσιαστικό περιεχόμενο της περιλαμβάνεται ήδη στα πρακτικά. Ωστόσο, λόγω των απαιτήσεων των διεθνών νομικών σχέσεων, απαιτείται η αναφορά της αιτιολογίας της απόφασης όταν αναμένεται ότι η απόφαση θα εκτελεστεί στο εξωτερικό (άρθρο 313a παράγραφος 4 του ZPO).

Εάν η άσκηση έφεσης επιτραπεί κατ' εξαίρεση, ισχύουν οι συνήθεις κανόνες όσον αφορά τη δομή της απόφασης.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Όσον αφορά την απόδοση των εξόδων, δεν προβλέπονται περιορισμοί. Ισχύουν οι συνήθεις κανόνες.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Κατά γενικό κανόνα, οι αποφάσεις επί διαφορών με αντικείμενο αξίας έως 600 ευρώ είναι ανέκκλητες. Η έφεση επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, όταν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο την επιτρέπει στην απόφασή του, για τον λόγο ότι η υπόθεση έχει ουσιαστική σημασία ή ότι απαιτείται η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου για την εξέλιξη του δικαίου ή τη διασφάλιση ενιαίας νομολογίας.

Εάν δεν επιτρέπεται η άσκηση έφεσης, η δίκη ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου πρέπει να συνεχιστεί, εάν ο ηττηθείς στον πρώτο βαθμό διάδικος προβάλλει ένσταση δικονομικής ακυρότητας λόγω παραβίασης από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο του δικαιώματος ακρόασης κατά τρόπο που είχε ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης. Εάν το δικάζον δικαστήριο δεν εξαφανίσει την απόφαση ύστερα από την προβολή ένστασης δικονομικής ακυρότητας, ο διάδικος μπορεί πλέον να ασκήσει μόνο συνταγματική προσφυγή ενώπιον του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου.

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/01/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Εσθονία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Οι δικονομικοί κανόνες που εφαρμόζονται στην εκδίκαση αστικών υποθέσεων από τα δικαστήρια της Εσθονίας θεσπίζονται στον [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας \[tsiviilkohtumenetluse seadustik \(TsMS\)\]](#). Εάν μια αστική υπόθεση εκδικάζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, εφαρμόζονται οι κανόνες του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την απλουστευμένη διαδικασία, στο μέτρο που αυτή δεν ρυθμίζεται από τον κανονισμό. Η εκδίκαση υποθέσεων σύμφωνα με τον κανονισμό πραγματοποιείται από το πρωτοδικείο (maakohtus) που είναι αρμόδιο σύμφωνα με τους κανόνες δωσικίας. Σύμφωνα με το άρθρο 405 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την απλουστευμένη διαδικασία, τα δικαστήρια εκδικάζουν αγωγές στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας με εφαρμογή απλουστευμένων κανόνων κατά την εύλογη διακριτική τους ευχέρεια και λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις γενικές δικονομικές αρχές του Κώδικα.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Εάν μια αστική υπόθεση εκδικάζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, εφαρμόζονται οι κανόνες του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την απλουστευμένη διαδικασία, στο μέτρο που αυτή δεν ρυθμίζεται από τον συγκεκριμένο κανονισμό.

Οι κανόνες της απλουστευμένης διαδικασίας εφαρμόζονται σε εγχώριες περιουσιακές διαφορές με αντικείμενο αξίας έως 2 000 EUR όσον αφορά την κύρια αξίωση και 4 000 EUR μαζί με τις παρεπόμενες αξιώσεις.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 405 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, τα δικαστήρια μπορούν να εκδικάζουν υποθέσεις με εφαρμογή απλουστευμένων κανόνων και δεν οφείλουν να δικαιολογούν την εν λόγω επιλογή τους με ξεχωριστή απόφαση. Τα δικαστήρια εκδικάζουν αγωγές με εφαρμογή απλουστευμένων κανόνων κατά την εύλογη διακριτική τους ευχέρεια και λαμβάνοντας υπόψη μόνον τις γενικές δικονομικές αρχές. Στην απλουστευμένη διαδικασία, τα δικαστήρια εγγυώνται ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες και τα βασικά δικονομικά δικαιώματα των συμμετεχόντων στη διαδικασία γίνονται σεβαστά και ότι λαμβάνει χώρα ακρόαση των συμμετεχόντων στη διαδικασία, εφόσον το ζητήσουν. Για τον σκοπό αυτόν δεν απαιτείται ακροαματική διαδικασία. Οι συμμετέχοντες στη διαδικασία πρέπει, ωστόσο, να ενημερώνονται για το δικαίωμα ακρόασής τους από το δικαστήριο. Τα δικαστήρια έχουν τη δυνατότητα, αλλά όχι την υποχρέωση, να απλουστεύουν τη διαδικασία.

Κατά την εκδίκαση αγωγής στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας, το δικαστήριο μπορεί:

- να τηρεί πρακτικά των διαδικαστικών πράξεων, μόνο στο μέτρο που το κρίνει αναγκαίο και να μην επιτρέπει την καταχώριση ενστάσεων στα πρακτικά
- να καθορίζει διαφορετικές προθεσμίες από αυτές που τάσει ο νόμος
- να αναγνωρίζει πρόσωπα, τα οποία δεν προσδιορίζονται στον νόμο, ως συμβατικά διορισμένους πληρεξουσίου των συμμετεχόντων στη διαδικασία
- να αποκλίνει από τις διατάξεις του νόμου που αφορούν τις τυπικές προϋποθέσεις για την υποβολή και τη διεξαγωγή αποδείξεων, καθώς και να κάνει δεκτά αποδεικτικά μέσα τα οποία δεν προβλέπονται στον νόμο, συμπεριλαμβανομένης δήλωσης συμμετέχοντος στη διαδικασία η οποία παρέχεται ανωμοτί
- να αποκλίνει από τις διατάξεις του νόμου που αφορούν τις τυπικές προϋποθέσεις για την επίδοση διαδικαστικών εγγράφων και την επίδειξη εγγράφων στους συμμετέχοντες στη διαδικασία, εκτός από εκείνες που αφορούν την επίδοση αγωγής στον εναγόμενο
- να παραιτείται της έγγραφης προδικασίας ή της ακροαματικής διαδικασίας
- να διεξάγει αποδείξεις οίκοθεν
- να αποφαίνεται επί της υπόθεσης χωρίς να συμπεριλαμβάνει στην απόφαση περιγραφικό μέρος και σκεπτικό
- να κηρύσσει αμέσως εκτελεστή την απόφαση που εκδίδεται επί της υπόθεσης και σε άλλες υποθέσεις εκτός από αυτές που προσδιορίζονται στον νόμο ή χωρίς την εγγυοδοσία που προβλέπεται στον νόμο.

Η αίτηση για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών μπορεί να κατατίθεται ενώπιον δικαστηρίου σε ηλεκτρονική μορφή ή ταχυδρομικά. Ηλεκτρονική αίτηση μπορεί να κατατίθεται μέσω του ειδικά σχεδιασμένου πληροφοριακού συστήματος [το E-toimik (σύστημα ηλεκτρονικής κατάθεσης), <https://www.e-toimik.ee/>]. Για την κατάθεση αίτησης μέσω του συστήματος ηλεκτρονικής κατάθεσης, απαιτείται σύνδεση στο πληροφοριακό σύστημα, ενώ η χρήση αυτού πραγματοποιείται αποκλειστικά με το εσθονικό δελτίο ταυτότητας. Ηλεκτρονική αίτηση μπορεί επίσης να κατατίθεται ενώπιον δικαστηρίου με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Τα στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων της Εσθονίας είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο των δικαστηρίων στη διεύθυνση <http://www.kohus.ee/>.

Η αίτηση πρέπει να φέρει την υπογραφή του αποστολέα της. Η αίτηση που κατατίθεται ηλεκτρονικά πρέπει να φέρει την ψηφιακή υπογραφή του αποστολέα ή να υποβάλλεται με άλλον ομοίως ασφαλή τρόπο που επιτρέπει την αναγνώριση του αποστολέα. Ηλεκτρονική αίτηση μπορεί επίσης να υποβάλλεται με τηλεομοιοτυπία ή με άλλη μορφή, η οποία μπορεί να αναπαράχθει εγγράφως, με την προϋπόθεση ότι το πρωτότυπο έγγραφο κοινοποιείται πάραυτα στο δικαστήριο. Σε περίπτωση άσκησης έφεσης κατά δικαστικής απόφασης, το πρωτότυπο δικόγραφο της έφεσης πρέπει να κατατίθεται εντός δέκα ημερών. Το δικαστήριο μπορεί να δεχθεί αίτηση ή άλλο διαδικαστικό έγγραφο που αποστέλλεται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο από συμμετέχοντα στη διαδικασία, ακόμα και αν δεν πληροί την προϋπόθεση της ψηφιακής υπογραφής, εφόσον το δικαστήριο δεν έχει αμφιβολίες όσον αφορά την ταυτότητα του αποστολέα και την αποστολή του εγγράφου, ιδίως εφόσον έγγραφα που φέρουν ψηφιακή υπογραφή έχουν αποσταλεί προηγουμένως στο δικαστήριο από την ίδια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την ίδια υπόθεση από τον ίδιο συμμετέχοντα στη διαδικασία ή εφόσον το δικαστήριο έχει δεχθεί ότι αιτήσεις ή άλλα έγγραφα μπορούν να υποβάλλονται και με αυτή τη μορφή.

Η «αποδοχή» που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii) του κανονισμού για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών μπορεί να κοινοποιείται ηλεκτρονικά μέσω του ηλεκτρονικού πληροφοριακού συστήματος ηλεκτρονικής κατάθεσης (<https://www.e-toimik.ee/>) ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή τηλεομοιοτυπία σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω. Η εν λόγω αποδοχή μπορεί επίσης να κατατίθεται ενώπιον του δικαστηρίου μαζί με την αίτηση για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

Τα διαδικαστικά έγγραφα πρέπει να επιδίδονται ηλεκτρονικά σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, συνδίκους πτώχευσης και κρατικές αρχές ή αρχές της τοπικής αυτοδιοίκησης, μέσω του πληροφοριακού συστήματος που έχει σχεδιαστεί για τον συγκεκριμένο σκοπό. Η επίδοσή τους με άλλον τρόπο επιτρέπεται μόνον εφόσον δικαιολογείται από εύλογη αιτία. Στην απλουστευμένη διαδικασία, επιτρέπεται η απόκλιση από τις τυπικές προϋποθέσεις που αφορούν την επίδοση των διαδικαστικών εγγράφων ωστόσο, η συγκεκριμένη δυνατότητα θα πρέπει να εξετάζεται με σύνεση. Δεν επιτρέπεται απόκλιση από τους κανόνες που αφορούν την επίδοση των διαδικαστικών εγγράφων όταν πρόκειται για επίδοση δικογράφων αγωγής σε εναγομένους και δικαστικών αποφάσεων σε συμμετέχοντες στη διαδικασία.

Το ύψος του κρατικού τέλους καθορίζεται βάσει της αξίας του αντικειμένου της αστικής διαφοράς, η οποία με τη σειρά της υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη το αιτούμενο χρηματικό ποσό. Κατά τον υπολογισμό της αξίας του αντικειμένου αστικής διαφοράς, το ποσό των παρεπόμενων αξιώσεων πρέπει να προστίθεται στο ποσό της κύριας αξίωσης. Εάν κατά την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών αξιώνεται ποινική ρήτρα για καθυστερούμενη πληρωμή η οποία δεν έχει καταπέσει κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, στο ποσό της ποινικής ρήτρας που υπολογίζεται κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης πρέπει να προστίθεται το ποσό της ποινικής ρήτρας που αντιστοιχεί σε οφειλές ενός έτους. Το ύψος του κρατικού τέλους καθορίζεται βάσει του τελικού υπολογισμένου χρηματικού ποσού (αξία αντικειμένου της αστικής διαφοράς) και του πίνακα που παρατίθεται στο [Ε^ο Παράρτημα 1 του Ε^ο νόμου περί κρατικών τελών \(riigilõivuseadus\)](#), σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 1 αυτού.

Το κρατικό τέλος που προβλέπεται για την κατάθεση έφεσης ισούται με το ποσό που καταβάλλεται με την αρχική υποβολή της αίτησης για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ενώπιον του πρωτοδικείου, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση της έφεσης. Για την κατάθεση έφεσης κατά δικαστικής απόφασης ενώπιον δευτεροβάθμιου δικαστηρίου (ringkonnakohtus), καταβάλλεται κρατικό τέλος ύψους 50 EUR. Για την κατάθεση αναίρεσης ή έφεσης κατά δικαστικής απόφασης ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Riigikohtus), καταβάλλεται εγγύηση για την αναίρεση. Η εγγύηση για την αναίρεση που καταβάλλεται επί αναίρεσης ισούται με το ένα τοις εκατό της αξίας του αντικειμένου της αστικής διαφοράς, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση του ενδίκου μέσου· ωστόσο, το ποσό της εγγύησης δεν θα υπολείπεται των 100 EUR ούτε θα υπερβαίνει τα 3 000 EUR. Η εγγύηση για την αναίρεση που καταβάλλεται επί έφεσης κατά δικαστικής απόφασης ισούται με 50 EUR.

Τα κρατικά τέλη και οι εγγυήσεις για την αναίρεση που πρέπει να καταβάλλονται για πράξεις, οι οποίες πρόκειται να διενεργηθούν στο πλαίσιο δικαστικών υποθέσεων, καταβάλλονται στους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς του Υπουργείου Οικονομικών:

Τράπεζα SEB – αριθμός λογαριασμού EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH22XX)

Swedbank – αριθμός λογαριασμού EE062200221059223099 (SWIFT: HABA22XX)

Τράπεζα Luminor – αριθμός λογαριασμού EE221700017003510302 (SWIFT: NDEA22XX)

Εάν μια απόφαση, η οποία εκδίδεται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και παράγει τα έννομα αποτελέσματά της δεν τηρείται εκουσίως, το πρόσωπο που επιθυμεί την αναγκαστική εκτέλεση της απόφασης πρέπει να απευθυνθεί σε [Ε^ο δικαστικό επιμελητή](#) για να κινήσει διαδικασίες εκτέλεσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο β), η απόφαση που εκδίδεται επί δίκης η οποία διεξάγεται σύμφωνα με τον κανονισμό είναι εκτελεστή στην Εσθονία μόνον εφόσον εκδίδεται στην εσθονική ή την αγγλική γλώσσα ή προσαρτάται στο πιστοποιητικό μετάφραση στην εσθονική ή την αγγλική γλώσσα.

Εάν προσβάλλεται απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο στο οποίο ασκείται η έφεση εφαρμόζει τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 23 του κανονισμού. Επί αποφάσεως που έχει εκδοθεί ερήμην και κατά της οποίας ασκείται ανακοπή ερημοδικίας σύμφωνα με το άρθρο 415 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η αίτηση για τα μέτρα πρέπει να υποβάλλεται στο δικαστήριο που εκδικάζει την ανακοπή.

Εάν δεν έχει ακόμη ασκηθεί έφεση, τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 23 του κανονισμού εφαρμόζονται από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση. Το μέτρο που προσδιορίζεται στο άρθρο 23 στοιχείο γ) του κανονισμού μπορεί να λαμβάνεται από το πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου διεξάγεται ή θα πρέπει να διεξαχθεί η διαδικασία εκτέλεσης.

Στις περιπτώσεις που προσδιορίζονται στο άρθρο 46 του Κώδικα Διαδικασίας Αναγκαστικής Εκτέλεσης (täitemenetluse seadustik) η διαδικασία εκτέλεσης μπορεί να αναστέλλεται, εκτός από το δικαστήριο, και από τον δικαστικό επιμελητή που διεξάγει τη διαδικασία.

1.3 Έντυπα

Δεν υπάρχουν τυποποιημένα έγγραφα, τα οποία χρησιμοποιούνται σε εθνικό επίπεδο για την απλουστευμένη διαδικασία.

1.4 Συνδρομή

Για να συμμετάσχει κανείς σε δικαστική διαδικασία μέσω πληρεξουσίου, ο πληρεξούσιος πρέπει γενικά να είναι τουλάχιστον κάτοχος κρατικά αναγνωρισμένου μεταπτυχιακού τίτλου νομικών σπουδών ή αντίστοιχου τίτλου κατά την έννοια του άρθρου 28 παράγραφος (22) του εκπαιδευτικού νόμου της Δημοκρατίας της Εσθονίας (Eesti Vabariigi haridusseadus) ή αντίστοιχου αλλοδαπού τίτλου. Ωστόσο, στην απλουστευμένη διαδικασία, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει σε πρόσωπα που δεν πληρούν τις συγκεκριμένες εκπαιδευτικές προδιαγραφές να ενεργούν ως πληρεξούσιοι, εφόσον κρίνει ότι είναι ικανά να εκπροσωπούν άλλο πρόσωπο ενώπιον του δικαστηρίου. Οι ειδικοί κανόνες της απλουστευμένης διαδικασίας εφαρμόζονται μόνον στις δίκες πρώτου βαθμού ενώπιον των πρωτοδικείων. Συμβατικά διορισμένος πληρεξούσιος που γίνεται δεκτός από πρωτοδικείο αλλά δεν πληροί τις εκπαιδευτικές προδιαγραφές, δεν μπορεί να διενεργεί διαδικαστικές πράξεις ενώπιον δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ή του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Η αντιπροσώπευση σε μια υπόθεση δεν συνεπάγεται ότι ένας συμμετέχων στη διαδικασία με ικανότητα δικαστικής παράστασης στην αστική διαδικασία δεν μπορεί να συμμετέχει αυτοπροσώπως στην υπόθεση. Η συμπεριφορά και η γνώση του πληρεξουσίου θεωρούνται ότι συνιστούν συμπεριφορά και γνώση συμμετέχοντα στη διαδικασία.

Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι ένα φυσικό πρόσωπο που συμμετέχει στη διαδικασία δεν είναι σε θέση να υπερασπιστεί μόνο του τα δικαιώματά του ή ότι ενδεχομένως διακυβεύονται τα ουσιώδη συμφέροντά του χωρίς τη συνδρομή δικηγόρου, το δικαστήριο γνωστοποιεί στο εν λόγω πρόσωπο τη δυνατότητα να λάβει κρατική νομική συνδρομή.

Η νομική συνδρομή παρέχεται σύμφωνα με τους κανόνες για το ευεργέτημα της πενίας που θεσπίζονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (άρθρο 180 επ.) και με τη διαδικασία που προσδιορίζεται στον νόμο περί κρατικής νομικής συνδρομής (riigi õigusabi seadus). Η κρατική νομική συνδρομή χορηγείται βάσει αίτησης του εν λόγω προσώπου.

Κρατική νομική συνδρομή παρέχεται σε φυσικό πρόσωπο το οποίο, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης νομικής συνδρομής, έχει τον τόπο κατοικίας του στη Δημοκρατία της Εσθονίας ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή το οποίο είναι πολίτης της Δημοκρατίας της Εσθονίας ή άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κατοικία καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 62 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Σε άλλα φυσικά πρόσωπα παρέχεται νομική συνδρομή μόνον εφόσον αυτό απορρέει από διεθνή υποχρέωση η οποία είναι δεσμευτική για την Εσθονία.

Η αίτηση παροχής κρατικής νομικής συνδρομής σε διάδικο σε δικαστική διαδικασία επί αστικής διαφοράς υποβάλλεται στο δικαστήριο το οποίο εκδικάζει την υπόθεση ή στο δικαστήριο το οποίο θα ήταν αρμόδιο να εκδικάσει την υπόθεση.

Κρατική νομική συνδρομή δικαιούνται τα φυσικά πρόσωπα αν δεν είναι σε θέση να πληρώσουν για τις κατάλληλες νομικές υπηρεσίες λόγω της οικονομικής κατάστασής τους τη χρονική στιγμή κατά την οποία χρειάζονται τη νομική συνδρομή ή αν είναι σε θέση να πληρώσουν για τις νομικές υπηρεσίες μόνον εν μέρει ή σε δόσεις, ή αν η οικονομική κατάστασή τους δεν τους επιτρέπει να καλύψουν τις βασικές ανάγκες επιβίωσής τους μετά την πληρωμή των νομικών υπηρεσιών.

Δεν παρέχεται νομική συνδρομή σε φυσικό πρόσωπο εφόσον:

(1) τα δικαστικά έξοδα τεκμαίρεται ότι δεν υπερβαίνουν το διπλάσιο του μέσου μηνιαίου εισοδήματος του προσώπου που αιτείται νομική συνδρομή, υπολογισμένα στη βάση του μέσου μηνιαίου εισοδήματος των τελευταίων τεσσάρων μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης, μείον τους φόρους και τις υποχρεωτικές ασφαλιστικές εισφορές, τα ποσά που πρέπει να καταβληθούν για την εκπλήρωση υποχρέωσης διατροφής εκ του νόμου και τα εύλογα έξοδα στέγασης και μετακίνησης

(2) το πρόσωπο που ζητά νομική συνδρομή μπορεί να καλύψει τα δικαστικά έξοδα από τα υφιστάμενα περιουσιακά του στοιχεία, τα οποία μπορούν να πωληθούν χωρίς ιδιαίτερες δυσχέρειες και έναντι των οποίων μπορεί να εγερθεί αξίωση πληρωμής σύμφωνα με τον νόμο

(3) η διαδικασία αφορά την οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου που ζητά το ευεργέτημα της πενίας και όχι δικαιώματά του, τα οποία δεν σχετίζονται με την οικονομική ή επαγγελματική του δραστηριότητα. Αυτό δεν ισχύει στο μέτρο που αποκλείει την παροχή του ευεργετήματος της πενίας σε φυσικά πρόσωπα για την απαλλαγή, εν όλω ή εν μέρει, από την πληρωμή του κρατικού τέλους κατά την προσφυγή σε δικαστήριο ή κατά την άσκηση ενδίκου μέσου, αν η δίκη αφορά την οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου που ζητά το ευεργέτημα της πενίας και δεν αφορά τα δικαιώματά του, τα οποία δεν σχετίζονται με την οικονομική ή επαγγελματική του δραστηριότητα.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Στην απλουστευμένη διαδικασία το δικαστήριο μπορεί να αποκλίνει από τις διατάξεις του νόμου που αφορούν τις τυπικές προϋποθέσεις για την παροχή και τη διεξαγωγή αποδείξεων, καθώς και να κάνει δεκτά αποδεικτικά μέσα τα οποία δεν προβλέπονται στον νόμο (λ.χ. δήλωση συμμετέχοντος στη διαδικασία η οποία παρέχεται ανωμοτί). Σε αντίθεση με την τακτική διαδικασία, στην απλουστευμένη διαδικασία το δικαστήριο μπορεί να διεξάγει αποδείξεις και οίκοθεν. Ωστόσο, πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι πράξεις του δικαστηρίου δεν παραβιάζουν την ισότητα των διαδίκων ενώπιον του δικαστηρίου. Τα πραγματικά περιστατικά ως προς τα οποία διεξάγει αποδείξεις το δικαστήριο πρέπει να γνωστοποιούνται στο δικαστήριο εκ των προτέρων.

Οι κανόνες διεξαγωγής αποδείξεων ορίζονται στο κεφάλαιο 25 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στις αγωγές, κάθε διάδικος πρέπει να αποδεικνύει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζονται οι αξιώσεις και οι ενστάσεις του, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο. Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνούν σε κατανομή του βάρους της απόδειξης διαφορετική από εκείνη που προβλέπει ο νόμος, καθώς και να συμφωνούν ως προς τη φύση των αποδεικτικών μέσων που απαιτούνται για την απόδειξη ορισμένων πραγματικών περιστατικών, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο. Οι αποδείξεις υποβάλλονται από τους συμμετέχοντες στη διαδικασία. Το δικαστήριο μπορεί να προτείνει στους συμμετέχοντες στη διαδικασία την υποβολή πρόσθετων αποδείξεων. Εάν ένας συμμετέχων στη διαδικασία επιθυμεί να παράσχει αποδείξεις αλλά δεν είναι σε θέση να το πράξει, μπορεί να ζητήσει τη διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο. Συμμετέχων στη διαδικασία, ο οποίος παρέχει αποδείξεις ή ζητεί τη διεξαγωγή αποδείξεων, πρέπει να τεκμηριώνει ποια πραγματικά περιστατικά που αφορούν την υπόθεση επιθυμεί να αποδείξει παρέχοντας αποδείξεις ή ζητώντας τη διεξαγωγή αποδείξεων. Το αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων πρέπει να εκθέτει επίσης τα στοιχεία εκείνα που καθιστούν εφικτή τη διεξαγωγή αποδείξεων. Κατά την προδικαστική διαδικασία, το δικαστήριο τάσσει στους συμμετέχοντες στη διαδικασία προθεσμία για την παροχή αποδείξεων και την υποβολή αιτήματος διεξαγωγής αποδείξεων. Εάν το αίτημα συμμετέχοντος στη διαδικασία για τη διεξαγωγή αποδείξεων απορριφθεί λόγω της μη προκαταβολής εκ μέρους του των εξόδων που σχετίζονται με τη διεξαγωγή των αποδείξεων, παρά το αίτημα του δικαστηρίου, ο συμμετέχων δεν θα δικαιούται να ζητήσει τη διεξαγωγή αποδείξεων αργότερα, αν η ικανοποίηση του αιτήματος θα είχε ως συνέπεια την αναβολή εκδίκασης της υπόθεσης.

Εάν οι αποδείξεις πρέπει να διεξαχθούν εκτός της περιφέρειας του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση, το τελευταίο μπορεί με παραγγελία του να διατάξει την εκτέλεση της διαδικαστικής πράξης από το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου είναι δυνατή η διεξαγωγή των αποδείξεων. Για τη συμμόρφωση προς τη δικαστική παραγγελία, εφαρμόζονται οι κανόνες που προβλέπονται για την εκτέλεση της διαδικαστικής πράξης, η οποία ζητείται με τη δικαστική παραγγελία. Οι συμμετέχοντες στη διαδικασία ενημερώνονται για τον χρόνο και τον τόπο διενέργειας της διαδικαστικής πράξης η απουσία, ωστόσο, συμμετέχοντα στη διαδικασία δεν αποτρέπεται τη συμμόρφωση με τη δικαστική παραγγελία. Τα πρακτικά των διαδικαστικών πράξεων και οι αποδείξεις που διεξήχθησαν σε συμμόρφωση προς τη δικαστική παραγγελία αποστέλλονται πάραυτα στο δικαστήριο που εκδικάζει την υπόθεση. Εάν, κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο που διεξάγει τη διαδικασία βάσει δικαστικής παραγγελίας, προκύπτει διαφορά, η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί από το εν λόγω δικαστήριο και η συνέχιση της διεξαγωγής των αποδείξεων εξαρτάται από την επίλυσή της, το δικαστήριο που εκδικάζει την κύρια υπόθεση επιλύει τη διαφορά. Εάν το δικαστήριο που συμμορφώνεται με δικαστική παραγγελία διαπιστώνει ότι, για την καλύτερη εκδίκαση της υπόθεσης, θα ήταν σκόπιμο να ανατεθεί το καθήκον διεξαγωγής αποδείξεων σε άλλο δικαστήριο, υποβάλλει σχετικό αίτημα στο άλλο δικαστήριο και ενημερώνει σχετικά τους συμμετέχοντες στη διαδικασία.

Αποδείξεις οι οποίες διεξάγονται σε άλλο κράτος βάσει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μπορούν να χρησιμοποιούνται στα πολιτικά δικαστήρια της Εσθονίας, εκτός αν οι διαδικαστικές πράξεις που διενεργήθηκαν για την εξασφάλιση των αποδείξεων αντίκεινται στις αρχές της πολιτικής δικονομίας της Εσθονίας. Τα μέλη του δικαστηρίου που ζητούν τη διεξαγωγή αποδείξεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, ή εντεταλμένος δικαστής μπορούν, σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, να παρίστανται και να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων από αλλοδαπό δικαστήριο. Οι συμμετέχοντες στη διαδικασία, οι αντιπρόσωποι και οι πραγματογνώμονές τους μπορούν να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων στον ίδιο βαθμό που δικαιούνται να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων στην Εσθονία. Τα μέλη του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση, εντεταλμένος δικαστής ή πραγματογνώμονας διορισμένος από το δικαστήριο μπορούν να συμμετέχουν στην άμεση αυτή διεξαγωγή αποδείξεων από εσθονικό δικαστήριο σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού.

Εάν οι αποδείξεις πρέπει να διεξαχθούν εκτός κράτους μέλους της ΕΕ, το δικαστήριο ζητεί τη διεξαγωγή τους μέσω αρμόδιας αρχής, βάσει της σύμβασης για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων στην αλλοδαπή σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να συγκεντρώνει αποδείξεις σε ξένο κράτος με τη μεσολάβηση του πρέσβη που εκπροσωπεί τη Δημοκρατία της Εσθονίας στο συγκεκριμένο κράτος ή αρμόδιου προξενικού υπαλλήλου εκτός αν αυτό απαγορεύεται από τη νομοθεσία του ξένου κράτους.

Ο διάδικος που παρείχε αποδείξεις ή ζήτησε τη διεξαγωγή τους μπορεί να παραιτηθεί από αποδείξεις και να αποσύρει αποδείξεις μόνον με τη συγκατάθεση του αντιδίκου του, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Υπόθεση που εκδικάζεται στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας μπορεί να επανεξετάζεται με έγγραφη διαδικασία. Σε αυτή την περίπτωση, το δικαστήριο θα εγγυάται ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες και τα βασικά οικονομικά δικαιώματα των συμμετεχόντων στη διαδικασία γίνονται σεβαστά και ότι θα λαμβάνει χώρα ακρόαση συμμετέχοντα στη διαδικασία, εφόσον το ζητεί ο ίδιος. Για τον σκοπό αυτόν δεν απαιτείται ακροαματική διαδικασία. Το δικαστήριο μπορεί να παραιτείται της έγγραφης προδικασίας ή της ακροαματικής διαδικασίας.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η δικαστική απόφαση περιλαμβάνει εισαγωγή, διατακτικό, περιγραφικό μέρος και σκεπτικό.

Στην εισαγωγή της απόφασης προσδιορίζονται:

το όνομα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση

το ονοματεπώνυμο του δικαστή που εξέδωσε την απόφαση

ο χρόνος και ο τόπος δημοσίευσης της απόφασης

ο αριθμός της αστικής υπόθεσης

το αντικείμενο της αγωγής

η αξία του αντικειμένου της αστικής διαφοράς

τα ονοματεπώνυμα/επωνυμίες και οι προσωπικοί αναγνωριστικοί κωδικοί ή οι κωδικοί καταχώρισης των συμμετεχόντων στη διαδικασία

οι διευθύνσεις των συμμετεχόντων στη διαδικασία, εφόσον είναι πρόδηλα αναγκαίες για την εκτέλεση ή την αναγνώριση της απόφασης

τα ονοματεπώνυμα των πληρεξουσίων των συμμετεχόντων στη διαδικασία και εφόσον αυτοί έχουν αντικατασταθεί, τα ονοματεπώνυμα των τελευταίων πληρεξουσίων

ο χρόνος της τελευταίας ακροαματικής διαδικασίας ή παραπομπή στην υπόθεση που επανεξετάζεται με έγγραφη διαδικασία.

Το περιγραφικό μέρος της απόφασης εκθέτει, συνοπτικά και με λογική σειρά, το περιεχόμενο των αξιώσεων και των ισχυρισμών που προβλήθηκαν, τις ανταγωγές που ασκήθηκαν και τα αποδεικτικά μέσα που παραστέθηκαν ως προς τις εν λόγω αξιώσεις.

Το σκεπτικό της απόφασης εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου, τις κρίσεις που ελήφθησαν βάσει αυτών, τις αποδείξεις στις οποίες βασίστηκαν οι κρίσεις του δικαστηρίου και τους νόμους που εφαρμόστηκαν από το δικαστήριο. Στην απόφασή του, το δικαστήριο πρέπει να τεκμηριώνει τους λόγους για τους οποίους δεν συμφωνεί με τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται ο ενάγων ή ο εναγόμενος. Το δικαστήριο στην απόφασή του πρέπει να αναλύει όλα τα αποδεικτικά μέσα. Εάν το δικαστήριο δεν λάβει υπόψη του αποδεικτικά μέσα, πρέπει να το αιτιολογεί στην απόφασή του. Εάν επιδικαστεί μια από τις επικουρικές αξιώσεις, δεν χρειάζεται να τεκμηριωθεί η απόρριψη άλλης επικουρικής αξίωσης.

Στην **απλουστευμένη διαδικασία** το δικαστήριο μπορεί να εκδίδει απόφαση παραλείποντας το περιγραφικό μέρος και το σκεπτικό ή μνημονεύοντας στο σκεπτικό του μόνο τη νομική βάση και τα αποδεικτικά μέσα στα οποία βασίστηκαν οι κρίσεις του.

Στο διατακτικό της απόφασης, το δικαστήριο σαφώς και κατηγορηματικά αποφαινεται επί των αξιώσεων των διαδίκων και των τυχόν αιτημάτων των διαδίκων τα οποία δεν έχουν ήδη επιλυθεί, καθώς και επί οποιωνδήποτε ζητημάτων που αφορούν τα μέτρα που εφαρμόστηκαν για την εξασφάλιση της αγωγής. Το διατακτικό πρέπει να είναι πρόδηλα εύληπτο και εκτελεστό ακόμη και χωρίς το κείμενο της υπόλοιπης απόφασης.

Το διατακτικό ορίζει επίσης τη διαδικασία και την προθεσμία για την άσκηση έφεσης κατά της απόφασης και, μεταξύ άλλων, προσδιορίζει το δικαστήριο ενώπιον του οποίου πρέπει να ασκηθεί η έφεση και κάνει μνεία του γεγονότος ότι αν δεν ζητηθεί με την έφεση επανεξέταση της υπόθεσης με ακροαματική διαδικασία, η έφεση μπορεί να επανεξεταστεί με έγγραφη διαδικασία. Στην απόφαση που εκδίδεται ερήμην προσδιορίζεται το δικαίωμα κατάθεσης ανακοπής ερημοδικίας. Το διατακτικό εξηγεί επίσης ότι αν ο εκκαλών επιθυμεί να ζητήσει το ευεργέτημα της πενίας για την άσκηση έφεσης (λ.χ. απαλλαγή από την πληρωμή κρατικού τέλους επί της έφεσης), η σχετική διαδικαστική πράξη πρέπει να εκτελεστεί (δηλαδή να κατατεθεί η έφεση) εντός της προθεσμίας άσκησης έφεσης για την τήρηση των προθεσμιών της διαδικασίας.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Γενικές αρχές:

Τα έξοδα της αγωγής βαρύνουν τον ηττηθέντα διάδικο.

Ο ηττηθείς διάδικος οφείλει να αποζημιώσει τον αντίδικό του τόσο για τα δικαστικά έξοδα όσο και για τα τυχόν απαραίτητα εξωδικαστικά έξοδα, τα οποία προέκυψαν ως αποτέλεσμα της δικαστικής διαδικασίας.

Τα δικαστικά έξοδα περιλαμβάνουν το κρατικό τέλος, την εγγυοδοσία και τα αναγκαία έξοδα της διαδικασίας. Τα αναγκαία έξοδα της διαδικασίας είναι: (α) τα έξοδα που αφορούν μάρτυρες, πραγματογνώμονες, διερμηνείς και μεταφραστές, καθώς και τα έξοδα προσώπων που δεν συμμετέχουν στη διαδικασία τα οποία προκύπτουν σε συνάρτηση με έρευνες και αποζημιώνονται σύμφωνα με τον νόμο περί εγκληματολογικών ερευνών (kohtueksperitiiseadus) (β) τα έξοδα που αφορούν τη συγκέντρωση γραπτών αποδείξεων και πειστηρίων (γ) τα έξοδα που αφορούν τις αυτοψίες, συμπεριλαμβανομένων των απαραίτητων εξόδων μετακίνησης που καταβάλλει το δικαστήριο (δ) τα έξοδα επίδοσης και αποστολής διαδικαστικών εγγράφων μέσω δικαστικού επιμελητή ή σε ξένο κράτος ή προς πολίτες της Δημοκρατίας της Εσθονίας που κατοικούν στην αλλοδαπή (ε) τα έξοδα έκδοσης διαδικαστικών εγγράφων (στ) τα έξοδα που αφορούν τον προσδιορισμό της αξίας του αντικείμενου της αστικής διαφοράς. Εξωδικαστικά έξοδα αποτελούν μεταξύ άλλων: (α) τα έξοδα που αφορούν τους πληρεξουσίου των συμμετεχόντων στη διαδικασία (β) τα έξοδα μετακίνησης, τα ταχυδρομικά τέλη, τα έξοδα επικοινωνιών, στέγασης και τα λοιπά έξοδα των συμμετεχόντων στη διαδικασία, τα οποία ανακύπτουν σε συνάρτηση με τη διαδικασία (γ) τα ανείσπρακτα ημερομίσθια ή μισθό ή άλλο ανείσπρακτο πάγιο εισόδημα των συμμετεχόντων στη διαδικασία (δ) τα έξοδα προδικαστικών διαδικασιών που προβλέπονται από τη νομοθεσία, εκτός αν η αγωγή κατατίθεται ενώ έχουν παρέλθει περισσότεροι από έξι μήνες από την ολοκλήρωση των προδικαστικών διαδικασιών (ε) η αμοιβή δικαστικού επιμελητή για την εξασφάλιση της αγωγής και τα έξοδα που αφορούν την εκτέλεση της απόφασης για την εξασφάλιση της αγωγής (στ) η αμοιβή δικαστικού επιμελητή για την επίδοση διαδικαστικών εγγράφων (ζ) η αμοιβή δικαστικού επιμελητή για την εκτέλεση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού, η οποία έχει εκδοθεί βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και τα έξοδα που αφορούν την εκτέλεση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού, καθώς και το τέλος του Συλλόγου Δικαστικών Επιμελητών και Συνδίκων Πτώχευσης (Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koda) για την εξέταση του αιτήματος λήψης πληροφοριών που υποβάλλεται βάσει της εν λόγω διαταγής (η) τα έξοδα που αφορούν την επεξεργασία αίτησης ευεργετήματος της πενίας για την πληρωμή δικαστικών εξόδων (θ) τα έξοδα συμμετοχής σε διαμεσολάβηση αν το δικαστήριο έχει επιβάλει στους διαδίκους την υποχρέωση να συμμετάσχουν σε τέτοια διαδικασία.

Τα δικαστικά έξοδα νομίμου εκπροσώπου διαδίκου αποζημιώνονται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την αποζημίωση των δικαστικών εξόδων του διαδίκου.

Σε περίπτωση που η αγωγή γίνει εν μέρει δεκτή, οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά έξοδα ισομερώς, εκτός αν το δικαστήριο καταλείπει τα δικαστικά έξοδα αναλογικά προς τον βαθμό αποδοχής της αγωγής ή αποφασίζει ότι τα δικαστικά έξοδα πρέπει να φέρουν, εν όλω ή εν μέρει, οι ίδιοι οι διάδικοι.

Η κατανομή των δικαστικών εξόδων μνημονεύεται στην οριστική απόφαση. Τα ποσά των εξόδων καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τον καθορισμό των δικαστικών εξόδων είτε στην οριστική απόφαση που εκδίδεται επί της ουσίας της διαφοράς είτε σε ξεχωριστή απόφαση που εκδίδεται μετά την έναρξη ισχύος της οριστικής απόφασης η οποία εκδίδεται επί της ουσίας της διαφοράς.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Στην απόφαση η οποία εκδίδεται σε υπόθεση που εκδικάζεται βάσει απλουστευμένης διαδικασίας, το πρωτοδικείο μπορεί να αναφέρει ότι χορηγεί δικαίωμα έφεσης κατά της απόφασης. Το πρωτοδικείο χορηγεί το δικαίωμα αυτό, εφόσον, κατά τη γνώμη του, είναι αναγκαία η έκδοση εφετειακής απόφασης για να γνωστοποιηθεί η θέση του εφετείου ως προς νομική διάταξη. Η χορήγηση δικαιώματος έφεσης δεν είναι απαραίτητο να αιτιολογείται στην απόφαση.

Στο διατακτικό απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας, το δικαστήριο καθορίζει επίσης τη διαδικασία και την προθεσμία άσκησης έφεσης κατά της απόφασης. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να εκδικάσει έφεση κατά απόφασης εκδοθείσας βάσει της απλουστευμένης διαδικασίας, ανεξάρτητα από το αν χορηγήθηκε δικαίωμα εφέσεως από το πρωτοδικείο και η έφεση μπορεί να κατατίθεται ανεξάρτητα από τη χορήγηση σχετικού δικαιώματος από το πρωτοδικείο. Εάν το πρωτοδικείο δεν έχει χορηγήσει δικαίωμα εφέσεως, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να εκδικάσει την έφεση, εάν η απόφαση του πρωτοδικείου θα μπορούσε να έχει επηρεαστεί από πρόδηλο σφάλμα κατά την εφαρμογή του νόμου ή την απόδειξη των πραγματικών περιστατικών. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί, ωστόσο, να αρνηθεί να εκδικάσει έφεση που αφορά αξίωση χαμηλής αξίας, μόνον όμως στην περίπτωση που η απόφαση του πρωτοδικείου πιθανολογείται ορθή και η περαιτέρω εκδίκαση της υπόθεσης σε δεύτερο βαθμό θα είχε απλώς ως αποτέλεσμα την περιττή δαπάνη χρημάτων και χρόνου. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν μπορεί να απορρίπτει έφεση για τον μόνο λόγο ότι αφορά υπόθεση η οποία εκδικάστηκε βάσει απλουστευμένης διαδικασίας. Διάδικος ή τρίτος με αυτοτελή αξίωση μπορεί να προσφύγει κατά απόφασης που εκδίδεται από πρωτοβάθμιο δικαστήριο στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου της περιφέρειας του πρωτοδικείου, το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Τρίτος που δεν έχει αυτοτελή αξίωση μπορεί να ασκήσει έφεση εφόσον αυτή δεν

αντιφάσκει προς την έφεση που ασκεί ο ενάγων ή ο εναγόμενος υπέρ του οποίου συμμετέχει ο εν λόγω τρίτος στη διαδικασία. Για τον τρίτο ισχύει η ίδια προθεσμία άσκησης έφεσης ή διενέργειας άλλων διαδικαστικών πράξεων που ισχύει για τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο υπέρ του οποίου ο τρίτος συμμετέχει στη διαδικασία.

Δεν επιτρέπεται η άσκηση έφεσης, αν αμφότεροι οι διάδικοι υποβάλλουν στο δικαστήριο αίτηση με την οποία παραιτούνται από το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων.

Έφεση μπορεί να ασκηθεί εντός 30 ημερών από την επίδοση της απόφασης στον εκκαλούντα και εντός πέντε μηνών το αργότερο από τη δημοσίευση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Εάν, όσο διαρκεί η προθεσμία της έφεσης, εκδοθεί συμπληρωματική απόφαση επί της υπόθεσης, η προθεσμία άσκησης έφεσης κατά της αρχικής απόφασης άρχεται εκ νέου από την ημερομηνία επίδοσης της συμπληρωματικής απόφασης. Εάν απόφαση, η οποία εκδίδεται χωρίς περιγραφικό μέρος ή σκεπτικό, συμπληρωθεί με το μέρος που έχει παραλειφθεί, η προθεσμία για την άσκηση έφεσης άρχεται εκ νέου από την επίδοση της πλήρους απόφασης.

Η προθεσμία άσκησης έφεσης μπορεί να συντέμνεται ή να παρατείνεται έως πέντε μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης, σε περίπτωση που οι διάδικοι συμφωνούν σχετικά και ενημερώνουν το δικαστήριο.

Η έφεση μπορεί να αναφέρει μόνο ότι η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου εκδόθηκε κατά παράβαση κανόνα δικαίου ή να επικαλείται ότι, με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τις αποδείξεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εκδίκαση της έφεσης, πρέπει να εκδοθεί διαφορετική απόφαση από αυτή που εκδόθηκε από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

Μεταξύ άλλων, στην έφεση προσδιορίζονται τα εξής: (1) το όνομα του δικαστηρίου που εξέδωσε την εφεσιβαλλόμενη απόφαση, η ημερομηνία της απόφασης και ο αριθμός της αστικής υπόθεσης (2) το αίτημα του εκκαλούντος, το οποίο πρέπει να διατυπώνεται με σαφήνεια και να προσδιορίζει την έκταση στην οποία ο εκκαλών προσβάλλει την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και να εκθέτει την απόφαση που αιτείται ο εκκαλών να εκδοθεί από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο (3) το σκεπτικό της έφεσης (4) ο χρόνος επίδοσης της εφεσιβαλλόμενης απόφασης.

Στο σκεπτικό της έφεσης πρέπει να προσδιορίζονται: (1) ο κανόνας δικαίου τον οποίο παρέβη το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την απόφασή του ή με την έκδοση της απόφασής του, ή το πραγματικό περιστατικό το οποίο δέχθηκε το πρωτοδικείο εσφαλμένα ή χωρίς επαρκείς αποδείξεις (2) ο λόγος για τον οποίο κρίνεται ότι υπήρξε παράβαση του κανόνα δικαίου ή έγινε δεκτό εσφαλμένα ή δεν αποδείχθηκε επαρκώς το πραγματικό περιστατικό (3) αναφορά στα αποδεικτικά μέσα που επιθυμεί να υποβάλει ο εκκαλών προς απόδειξη κάθε ισχυρισμού του.

Στην έφεση προσαρτώνται οι γραπτές αποδείξεις που δεν υποβλήθηκαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και τις οποίες αιτείται ο εκκαλών να γίνουν δεκτές από το δικαστήριο. Εάν ο λόγος κατάθεσης έφεσης είναι η ύπαρξη νέων πραγματικών περιστατικών και αποδείξεων, τότε στην έφεση πρέπει να αναφέρεται ο λόγος για τη μη προβολή των πραγματικών περιστατικών και τη μη προσκομιδή των αποδείξεων ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Εάν ο εκκαλών επιθυμεί την εξέταση μάρτυρα από το δικαστήριο ή την παροχή ένορκης βεβαίωσης από συμμετέχοντα στη διαδικασία ή τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης ή αυτοψίας, πρέπει να το μνημονεύει στην έφεση μαζί με τους οικείους δικαιολογητικούς λόγους. Σε αυτή την περίπτωση, στην έφεση πρέπει να περιλαμβάνονται τα ονοματεπώνυμα και οι διευθύνσεις των μαρτύρων ή των πραγματογνωμόνων και τα τηλέφωνα επικοινωνίας τους, εφόσον είναι γνωστά.

Εάν ο εκκαλών επιθυμεί να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, οφείλει να το αναφέρει στην έφεση. Διαφορετικά, ο εκκαλών θεωρείται ότι συμφωνεί να εκδικαστεί η υπόθεση με την έγγραφη διαδικασία.

Εάν το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση χωρίς περιγραφικό μέρος ή σκεπτικό, το πρωτοδικείο πρέπει να ενημερωθεί για την πρόθεση άσκησης έφεσης κατά της απόφασης, εντός δέκα ημερών από την επίδοση της απόφασης. Το δικαστήριο θα προσθέσει στη συνέχεια τα τμήματα που παραλείφθηκαν στην απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο έγγραφης διαδικασίας. Εάν προστεθούν στην απόφαση τα τμήματα που είχαν παραλειφθεί, η προθεσμία κατάθεσης έφεσης άρχεται εκ νέου από την επίδοση της συμπληρωματικής απόφασης. Συμμετέχων σε διαδικασία έφεσης μπορεί να προσβάλλει την απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, εφόσον το δευτεροβάθμιο δικαστήριο παρέβη ουσιωδώς διάταξη δικονομικού δικαίου ή εφάρμοσε εσφαλμένα διάταξη ουσιαστικού δικαίου. Τρίτος χωρίς ανεξάρτητη αξίωση μπορεί να καταθέσει αίτηση αναίρεσης υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Δεν επιτρέπεται η άσκηση αναίρεσης, αν αμφότεροι οι διάδικοι υπέβαλαν στο δικαστήριο αίτηση με την οποία παραιτούνται από το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων.

Αίτηση αναίρεσης μπορεί να κατατίθεται εντός 30 ημερών από την επίδοση της δικαστικής απόφασης στον αναρρασειόντα και το αργότερο πέντε μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

Για την επανεξέταση απόφασης βάσει του άρθρου 18, πρέπει να κατατίθεται ανακοπή ερημοδικίας ενώπιον του πρωτοδικείου που εκδίκασε την αίτηση. Η ανακοπή ερημοδικίας πρέπει να κατατίθεται στο πρωτοδικείο το οποίο εξέδωσε την ερήμην απόφαση, εντός 30 ημερών από την επίδοση της ερήμην απόφασης. Εάν η επίδοση της ερήμην απόφασης πραγματοποιείται μέσω δημόσιας ανακοίνωσης, η ανακοπή ερημοδικίας μπορεί να κατατίθεται εντός 30 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο εναγόμενος ενημερώθηκε για την ερήμην απόφαση ή τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης που κινήθηκε για την εκτέλεση της ερήμην απόφασης.

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Ιρλανδία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Το ιρλανδικό δίκαιο προβλέπει διαδικασία μικροδιαφορών ως εναλλακτική μέθοδο εκδίκασης αστικών αξιώσεων με αντικείμενο χαμηλής αξίας. [Βλ. ⁹⁷ [Κανόνες του District Court \(Διαδικασία Μικροδιαφορών\) του 1997 και του 1999](#)]. Πρόκειται για υπηρεσία την οποία παρέχει η γραμματεία του District Court για τη διεκπεραίωση καταναλωτικών αξιώσεων με χαμηλό κόστος και χωρίς συμμετοχή δικηγόρου. Η διαδικασία μικροδιαφορών (στην οποία μπορούν να υπαχθούν ορισμένες αξιώσεις με αντικείμενο αξίας μέχρι 2.000 €) μπορεί να κινηθεί και μέσω του διαδικτύου.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Τα είδη αξιώσεων τα οποία καλύπτει η διαδικασία μικροδιαφορών είναι τα εξής:

- i) αξιώσεις για αγαθά ή υπηρεσίες που αγοράστηκαν για προσωπική χρήση από πωλητή που πωλεί τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες στο πλαίσιο επιχειρηματικής δραστηριότητας (καταναλωτικές αξιώσεις),
- ii) αξιώσεις για μικρές περιουσιακές ζημιές (αλλά όχι για σωματική βλάβη),
- iii) αξιώσεις για μη επιστροφή μισθωτικής εγγύησης για ορισμένα είδη μισθώσεων, για παράδειγμα, ενοικιαστικής κατοικίας ή δωματίου/διαμερίσματος στην κατοικία του εκμισθωτή, εφόσον η αξίωση δεν υπερβαίνει τις 2.000 €.

Αξιώσεις που αφορούν ζητήματα σχετικά με απαιτήσεις εκμισθωτών/μισθωτών ή με μισθωμένες κατοικίες τα οποία δεν υπάγονται στη διαδικασία μικροδιαφορών μπορούν να υποβληθούν στο Συμβούλιο Ιδιωτικών Μισθώσεων Κατοικιών (Private Residential Tenancies Board, 2nd Floor, O'Connell Bridge House, D'Olier Street, Dublin 2). Ιστοσελίδα: <http://www.prtb.ie/>

Από τη διαδικασία μικροδιαφορών εξαιρούνται αξιώσεις που απορρέουν από:

- i) συμφωνία πώλησης με δόσεις,
- ii) παράβαση μισθωτικής σύμβασης,
- iii) οφειλές.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Για να μπορεί να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία, ο καταναλωτής πρέπει να έχει αγοράσει αγαθά ή υπηρεσίες για ιδιωτική χρήση από πωλητή που πωλεί τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες στο πλαίσιο επιχειρηματικής δραστηριότητας. Από τον Ιανουάριο του 2010 μπορούν να υπαχθούν στη διαδικασία και διαφορές μεταξύ επιχειρηματιών. Τις μικροδιαφορές διεκπεραιώνει ο Γραμματέας Μικροδιαφορών του District Court. Όπου αυτό είναι δυνατόν, ο Γραμματέας προσπαθεί να επιτύχει συμβιβασμό μεταξύ των διαδίκων χωρίς συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον δικαστηρίου. Αν η προσπάθεια συμβιβασμού αποτύχει, ο Γραμματέας εισάγει την υπόθεση για συζήτηση ενώπιον του District Court.

Ο ενάγων πρέπει να είναι βέβαιος για το όνομα και τη διεύθυνση του προσώπου ή της εταιρείας κατά του οποίου στρέφεται. Αν πρόκειται για εταιρεία, πρέπει να χρησιμοποιήσει την ακριβή επωνυμία. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι ακριβή για να μπορέσει ο Sheriff να εκτελέσει τη δικαστική απόφαση. Αν ο εναγόμενος απαντήσει στον Γραμματέα Μικροδιαφορών αμφισβητώντας την αξίωση ή προβάλλοντας ανταξίωση, ο τελευταίος επικοινωνεί με τον ενάγοντα και του διαβιβάζει αντίγραφο της απάντησης του εναγομένου. Ο Γραμματέας μπορεί να συναντηθεί και να διαπραγματευθεί με τους δύο διαδίκους σε μια προσπάθεια να επιτευχθεί συμφωνία.

Αν ο εναγόμενος αποδέχεται την αξίωση, πρέπει να ειδοποιήσει σχετικά τον Γραμματέα Μικροδιαφορών αποστέλλοντας το έντυπο αποδοχής της ευθύνης. Αν ο εναγόμενος δεν απαντήσει, η αξίωση θεωρείται αυτομάτως μη αμφισβητούμενη. Το District Court εκδίδει απόφαση υπέρ του ενάγοντα (χωρίς ο ενάγων να χρειαστεί να παραστεί στο δικαστήριο) και διατάσσει να πληρωθεί το αιτούμενο ποσό εντός σύντομης συγκεκριμένης προθεσμίας.

1.3 Έντυπα

Το έντυπο αίτησης μπορεί να χορηγηθεί από τον Γραμματέα Μικροδιαφορών ή να τηλεφορτωθεί από τον δικτυακό τόπο της Υπηρεσίας Δικαστηρίων, στη διεύθυνση <https://www.courts.ie/>

1.4 Συνδρομή

Δεδομένου ότι σκοπός της διαδικασίας μικροδιαφορών είναι η διεκπεραίωση καταναλωτικών αξιώσεων με χαμηλό κόστος και χωρίς τη συμμετοχή δικηγόρου, η λήψη νομικής συνδρομής ή νομικών συμβουλών δεν είναι γενικά απαραίτητη για αξιώσεις αυτού του είδους.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Αν η υπόθεση συζητηθεί στο δικαστήριο, οι διάδικοι πρέπει να παραστούν ενώπιον του District Court. Η υπόθεση συζητείται σε κανονική δημόσια συνεδρίαση του District Court. Μόλις εκφωνηθεί η υπόθεση, ο Γραμματέας του Δικαστηρίου καλεί τον ενάγοντα στο εδώλιο των μαρτύρων για να καταθέσει. Ο ενάγων δίδει όρκο ή διαβεβαίωση και ο εναγόμενος μπορεί να του υποβάλει ερωτήσεις σχετικά με θέματα που αφορούν την αξίωση. Ο εναγόμενος έχει επίσης τη δυνατότητα να καταθέσει. Κάθε μάρτυρας εξετάζεται και από τους δύο διαδίκους ή από τους νομίμους εκπροσώπους τους, εφόσον είναι παρόντες. Οι διάδικοι μπορούν επίσης να εξετάσουν μάρτυρες ή να υποβάλουν εκθέσεις μαρτυρικών καταθέσεων, όμως το κόστος των ενεργειών αυτών δεν τους επιστρέφεται, καθώς σκοπός της διαδικασίας δεν είναι η κάλυψη τέτοιων εξόδων, αλλά η διευκόλυνση της εκδίκασης των μικροδιαφορών με σχετικά ανέξοδο τρόπο.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Αν το θέμα δεν ρυθμιστεί από τον Γραμματέα Μικροδιαφορών, την ημέρα της δίκης ο ενάγων πρέπει να προσκομίσει έγγραφες αποδείξεις της αξίωσής του, για παράδειγμα επιστολές, αποδείξεις ή τιμολόγια. Επιπροσθέτως, οι δύο διάδικοι έχουν την ευκαιρία να εξεταστούν προφορικά και μπορεί να χρειαστεί να απαντήσουν σε ερωτήσεις του αντιδίκου.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Αν νικήσει ο ενάγων, το District Court του επιδικάζει το αιτούμενο ποσό και διατάσσει την εξόφλησή του εντός σύντομης συγκεκριμένης προθεσμίας.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Μολονότι οι διάδικοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν νομικό σύμβουλο, η σχετική δαπάνη δεν καλύπτεται από τον αντίδικο, ακόμα και αν κερδίσει τη δίκη. Ο λόγος ύπαρξης της διαδικασίας μικροδιαφορών είναι να διευκολύνεται η άσκηση αγωγής χωρίς να χρειάζεται η συνδρομή δικηγόρου.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Τόσο ο ενάγων όσο και ο εναγόμενος έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν έφεση κατά της απόφασης του District Court ενώπιον του Circuit Court. Το Circuit Court μπορεί να επιδικάσει δικαστική δαπάνη, αλλά αυτό αναπόκειται στην κρίση του δικαστή του Circuit Court.

Σχετικοί σύνδεσμοι

<https://www.courts.ie/>

<https://www.courts.ie/small-claims>

http://www.citizensinformation.ie/en/justice/courts_system/small_claims_court.html

<https://www.courts.ie/small-claims>

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Ελλάδα

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Υπάρχει διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών (π.χ. μια ειδική απλοποιημένη διαδικασία, σε σχέση με την κανονική, η οποία εφαρμόζεται σε υποθέσεις που οριοθετούνται από χρηματικούς περιορισμούς ή από συγκεκριμένους τύπους προσφυγών ανεξάρτητα από χρηματικούς περιορισμούς); Υπάρχει στον Κωδ. Πολ. Δικ. (Κεφάλαιο ΙΓ άρθρα 466 -472) που περιέχει ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Οι ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές εφαρμόζονται :1) Αν το αντικείμενο της διαφοράς υπάγεται στο ειρηνοδικείο και αφορά απαιτήσεις, καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ και 2) Όταν η αξία του

αντικείμενο της διαφοράς είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δέχεται προς ικανοποίησή του, αντί για το αντικείμενο που ζητεί με την αγωγή, χρηματικό ποσό όχι μεγαλύτερο από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή ο εναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικά να καταβάλει είτε το αντικείμενο που ζητείται με την αγωγή είτε την αποτίμησή του σύμφωνα με την απόφαση που θα εκδώσει ο ειρηνοδίκης.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία είναι υποχρεωτική.

Το δικαστήριο ή τα αντίδικα μέρη δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν την κανονική αντί για την ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές.

1.3 Έντυπα

Όχι δεν υπάρχουν.

1.4 Συνδρομή

Παρέχεται συνδρομή στις διαδικασίες (π.χ. από δικαστικό υπάλληλο ή δικαστή) για ενάγοντες που δεν εκπροσωπούνται από δικηγόρο; Αν ναι σε ποιο βαθμό; Ο διάδικος μπορεί να παραστεί ο ίδιος στο Δικαστήριο.. Επίσης μπορεί να εκπροσωπηθεί από το/τη σύζυγό του, τους ανιόντες και τους κατιόντες, τους συγγενείς δεύτερου βαθμού εξ' αίματος ή εξ αγχιστείας καθώς και από τους έμμισθους υπαλλήλους του. Ο/η σύζυγος θεωρείται πάντοτε πληρεξούσιος και έχει τη δυνατότητα να διορίσει και άλλους πληρεξουσίου. Στις περιπτώσεις αυτές δεν προβλέπεται η συνδρομή του διαδίκου ή των πληρεξουσίων του (μη δικηγόρων) που τον εκπροσωπούν, από δικαστικό υπάλληλο ή δικαστή.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες που αφορούν στη διεξαγωγή αποδείξεων και είναι απλοποιημένοι σε σχέση με την κανονική διαδικασία; Αν ναι, ποιοι και σε ποιο βαθμό;

Ο ειρηνοδίκης δικάζοντας κατά την ειδική διαδικασία των μικροδιαφορών μπορεί να αποκλίνει από τις δικονομικές διατάξεις, να λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά στοιχεία που δεν πληρούν τους όρους του νόμου και να ακολουθεί κάθε φορά κατά τη ελεύθερη κρίση του τη μέθοδο εκείνη που ασφαλέστερα, γρηγορότερα και με λιγότερες δαπάνες μπορεί να οδηγήσει στην ανεύρεση της αλήθειας.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Η αγωγή πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του ειρηνοδικείου ή να ασκηθεί προφορικά ενώπιον του ειρηνοδίκη και να συνταχθεί έκθεση. Στην αγωγή αναφέρονται α) σαφής έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, β) ακριβής περιγραφή του αντικείμενου της διαφοράς, γ) ορισμένο αίτημα και δ) τα μέσα για την απόδειξή τους. .

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Οι αποφάσεις δημοσιεύονται προφορικά σε δημόσια συνεδρίαση κατά κανόνα άμεσα μετά τη συζήτηση και ενώ διαρκεί η συνεδρίαση, πριν ο ειρηνοδίκης ασχοληθεί με την εξέταση άλλης υπόθεσης. Οι αποφάσεις δεν επιδίδονται αν βεβαιώνεται από τα πρακτικά ότι δημοσιεύθηκαν ενώ ήταν παρόντες οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους που διεξάγουν τη δίκη ή οι δικαστικοί τους πληρεξούσιοι.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Δεν γίνεται επιστροφή εξόδων.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Οι αποφάσεις που εκδίδονται για μικροδιαφορές δεν εφεσιβάλλονται.

Τελευταία επικαιροποίηση: 19/05/2014

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Ισπανία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Ναι, προφορική διαδικασία («procedimiento de juicio verbal») για απαιτήσεις έως το ποσό των 6.000 ευρώ. Χωρίς να θίγεται η ενδεχόμενη εφαρμογή της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών που διέπεται από τον [ΕΚ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ \(ΕΚ\) αριθ. 861/2007 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ](#) στις περιπτώσεις που συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η προφορική διαδικασία ακολουθείται σε περίπτωση απαιτήσεων που αφορούν ποσό έως 6.000 ευρώ.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Με αίτηση που υποβάλλεται εγγράφως.

1.3 Έντυπα

Δεν υπάρχουν τυποποιημένα υποχρεωτικά έντυπα. Ωστόσο, τα αρμόδια κεντρικά δικαστήρια (Decanatos) συνήθως παρέχουν τυποποιημένα έντυπα τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για απαιτήσεις που δεν υπερβαίνουν το ποσό των 2.000 ευρώ. Από τον προσφεύγοντα για τη σύνταξη της αίτησης και από τον εναγόμενο για το υπόμνημα αντίκρουσης.

Μπορείτε να τηλεφορτώσετε τα έντυπα αυτά στον ιστότοπο του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου ([Consejo General del Poder Judicial](#)).

Εάν το ποσό της απαίτησης υπερβαίνει τα 2.000 ευρώ απαιτείται η παρέμβαση δικηγόρου και πληρεξουσίου και δεν δίνεται συνέχεια σε προσφυγές ούτε σε υπομνήματα αντίκρουσης τα οποία δεν έχουν υποβληθεί από τους εν λόγω επαγγελματίες.

Το γεγονός ότι ο εναγόμενος δεν κατέθεσε υπόμνημα αντίκρουσης δεν έχει ως αποτέλεσμα την ευδοκίμηση της προσφυγής μέσω συγκατάθεσης, αλλά μόνον τη δήλωση ερηνοδικίας και η δικαστική διαδικασία συνεχίζεται.

1.4 Συνδρομή

Οι αιτούντες μπορούν να παραστούν προσωπικά στην προφορική διαδικασία. Αν, όμως, το ποσό της απαίτησης υπερβαίνει τα 2.000 ευρώ, η παρουσία δικηγόρου και πληρεξουσίου (procurador) είναι υποχρεωτική.

Σε περίπτωση που ο ενάγων δεν εμφανιστεί κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση μέσω δικηγόρου και πληρεξουσίου ή αυτοπροσώπως εάν δεν απαιτείται η παρέμβαση των προαναφερόμενων επαγγελματιών, θεωρείται ότι έχει παραιτηθεί από την αίτησή του, εκτός αν ο εναγόμενος ζητήσει να συνεχιστεί η δικαστική διαδικασία με σκοπό την έκδοση απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης για τον λόγο ότι έχει έννομο συμφέρον προς τούτο.

Εάν ο εναγόμενος δεν εμφανιστεί, η δικαστική διαδικασία συνεχίζεται.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Για την κοινοποίηση αποδεικτικών στοιχείων ισχύουν οι γενικοί κανόνες, δηλαδή κάθε είδους αποδεικτικά στοιχεία είναι αποδεκτά, ενώ τα στοιχεία είναι επίσης δυνατό να ζητηθούν και να προσκομιστούν πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Οι γραπτές διατυπώσεις της διαδικασίας περιλαμβάνουν την προσφυγή και το υπόμνημα αντίκρουσης. Τα οικονομικά ζητήματα επιλύονται στη δικαστική απόφαση. Ομοίως, τα αποδεικτικά στοιχεία παρέχονται προφορικά και παρουσιάζονται συνοπτικά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η απόφαση είναι αιτιολογημένη και εκδίδεται γραπτώς, ακριβώς όπως οποιαδήποτε άλλη διαδικασία.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Αν έχει παραστεί δικηγόρος και πληρεξούσιος και έχει εκδοθεί απόφαση για την καταβολή των εξόδων, ο διάδικος υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση μπορεί να ζητήσει επιστροφή των εξόδων της διαδικασίας, κατόπιν αξιολόγησης και υπό τον όρο ότι τα έξοδα δεν υπερβαίνουν το ένα τρίτο του ποσού της διαφοράς για καθέναν από τους διαδίκους υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση.

Αν ο διάδικος υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση για την καταβολή των εξόδων δεν κατοικεί στον τόπο διεξαγωγής της δίκης, μπορεί να ζητήσει επιστροφή των εξόδων του πληρεξουσίου, ακόμη και αν η παρουσία πληρεξουσίου δεν είναι υποχρεωτική.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Η απόφαση μπορεί να προσβληθεί αν το ποσό της διαφοράς υπερβαίνει τα 3.000 ευρώ. Η προσφυγή υποβάλλεται στο ίδιο δικαστήριο, εγγράφως και εντός μέγιστης προθεσμίας είκοσι ημερών.

Αρμόδιο για την εκδίκαση της προσφυγής είναι το επαρχιακό δικαστήριο (Audiencia Provincial), σε μονομελή σύνθεση, κατά της απόφασης του οποίου δεν χωρεί περαιτέρω ένδικο μέσο. Ωστόσο, σε ορισμένες αυτόνομες κοινότητες με το δικό τους σύστημα αστικού δικαίου, έχει γίνει δεκτή αίτηση αναίρεσης κατά των αποφάσεων αυτών.

Τελευταία επικαιροποίηση: 14/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Γαλλία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Όταν η αξίωση είναι χαμηλού ύψους, μπορεί να ασκηθεί με αγωγή ενώπιον των κατά τόπους τμημάτων των πρωτοδικείων (chambres de proximité des tribunaux judiciaires) και ενώπιον των δικαστών που είναι αρμόδιοι για την εκδίκαση διαφορών προστασίας (juges des contentieux de la protection), σύμφωνα με τα άρθρα 756 και επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Η διαδικασία είναι προφορική, αλλά οι διάδικοι μπορούν να υποβάλουν γραπτά υπόμνηματα, αν το επιθυμούν.

Η αγωγή μπορεί να αναφέρει τη συμφωνία του ενάγοντος για τη διεξαγωγή της διαδικασίας χωρίς ακρόαση (άρθρο 757 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Επίσης, το άρθρο 828 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιτρέπει στους διαδίκους να παρέχουν ρητά, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, τη συμφωνία τους για τη διεξαγωγή της διαδικασίας χωρίς ακρόαση. Η εν λόγω διαδικασία χωρίς ακρόαση άρχισε να εφαρμόζεται την 1η Ιανουαρίου 2020 και εμπνέεται από την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

Η γραμματεία κλητεύει τους διαδίκους στην ακρόαση με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής. Αν ο εναγόμενος δεν λάβει την εν λόγω επιστολή, το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από τον ενάγοντα να του την επιδώσει μέσω δικαστικού επιμελητή.

Επί ποινή απαραδέκτου που το δικαστήριο μπορεί να κηρύξει αυτεπαγγέλτως, πριν από την άσκηση δικαστικής προσφυγής πρέπει να προηγηθεί, κατ' επιλογή των διαδίκων, απόπειρα συμβιβασμού (conciliation) μέσω δικαστικού συμφιλιωτή (conciliateur de justice), απόπειρα διαμεσολάβησης (médiation) ή απόπειρα συμμετοχικής διαδικασίας (procédure participative).

Δεν είναι υποχρεωτική η εκπροσώπηση από δικηγόρο. Οι διάδικοι μπορούν να εκπροσωπούνται από τους/τις συζύγους τους, τους/τις συμβίους τους, το άτομο με το οποίο έχουν συνάψει αστικό σύμφωνο αλληλεγγύης, τους γονείς τους ή συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή ή εκ πλαγίου, καθώς και από άτομα που έχουν στην υπηρεσία τους.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Το ποσό της απαίτησης δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 5.000 ευρώ και η απαίτηση πρέπει να υπάγεται στην αρμοδιότητα του τοπικού τμήματος του πρωτοδικείου ή του δικαστή που είναι αρμόδιος για την εκδίκαση διαφορών προστασίας.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

1.3 Έντυπα

Υπάρχει έντυπο για την προσφυγή στο δικαστήριο.

Πρόκειται για το έντυπο CERFA αριθ. 11764*08, το οποίο διατίθεται στον ιστότοπο της γαλλικής δημόσιας διοίκησης, σε όλες τις Services d'Accueil Unique du Justiciable και στον ιστότοπο Justice.fr.

1.4 Συνδρομή

Δεδομένου ότι πρόκειται για απλή διαδικασία που αφορά ποσά τα οποία δεν υπερβαίνουν τις 5.000 ευρώ και η οποία συνίσταται στην ακρόαση των διαδίκων από τον δικαστή, εκτός αν οι διάδικοι συμφωνήσουν σε διαδικασία χωρίς ακρόαση, δεν προβλέπεται αρωγή από τις κείμενες διατάξεις. Ωστόσο, οι διάδικοι μπορούν να επικουρούνται ή να εκπροσωπούνται από δικηγόρο, ενδεχομένως αφού ζητήσουν να επωφεληθούν από τις διατάξεις περί νομικής συνδρομής (ευεργετήματος πενίας).

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Οι κανόνες περί αποδείξεων είναι παρόμοιοι με εκείνους της τακτικής διαδικασίας.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Εκτός αν οι διάδικοι συμφωνήσουν σε διαδικασία χωρίς ακρόαση, δεν υπάρχει αμιγώς έγγραφη διαδικασία στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Οι κανόνες που διέπουν την απόφαση είναι οι ίδιοι με τους κανόνες που ισχύουν για την τακτική διαδικασία.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Εφαρμόζονται οι ίδιοι κανόνες που ισχύουν για τις άλλες διαδικασίες. Ωστόσο, καθώς η συγκεκριμένη διαδικασία δεν απαιτεί καταρχήν κλήτευση ούτε εκπροσώπηση από δικηγόρο, τα έξοδα είναι μειωμένα.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Λόγω της μικρής αξίας του αντικείμενου της διαφοράς, αποκλείεται η δυνατότητα έφεσης. Η απόφαση μπορεί να αποτελέσει μόνο αντικείμενο ανακοπής (αν ο εναγόμενος δεν έλαβε την κλήτευση για την ακρόαση) ή αναίρεσης (αν ο εναγόμενος έλαβε την κλήτευση για την ακρόαση).

Σχετικοί σύνδεσμοι

[📄 Ιστότοπος του Υπουργείου Δικαιοσύνης \(Ministère de la Justice\)](#)

[📄 Ιστότοπος légifrance](#)

Τελευταία επικαιροποίηση: 12/01/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Μικροδιαφορές - Κροατία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Στη Δημοκρατία της Κροατίας οι μικροδιαφορές διέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 457-467 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Zakon o parničnom postupku*) (Narodne Novine (ΕΕ Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας), αριθ. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 και 89/14 στο εξής: ZPP), ενώ η διαδικασία μικροδιαφορών του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (στο εξής: κανονισμός αριθ. 861/2007) διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 507.ο - 507.ž ZPP.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Ως διαδικασία μικροδιαφορών ενώπιον των ειρηνοδικείων νοείται η διαφορά που έχει ως αντικείμενο αξίωση ποσού έως 10 000 HRK (κούνα Κροατίας).

Στη διαδικασία ενώπιον των εμποροδικείων, μικροδιαφορές συνιστούν οι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο αξίωση ποσού έως 50 000 HRK.

Στη διαδικασία μικροδιαφορών υπάγονται επίσης οι μη αποτιμητές σε χρήμα διαφορές, στις οποίες όμως ο ενάγων έχει συμφωνήσει να λάβει ποσό ύψους έως 10 000 HRK (ειρηνοδικεία) ή 50 000 HRK (εμποροδικεία) προς ικανοποίηση της αξίωσης.

Στη διαδικασία μικροδιαφορών υπάγονται επίσης οι διαφορές που δεν έχουν αντικείμενο χρηματική αξίωση, αλλά την παράδοση κινητών περιουσιακών στοιχείων αξίας που, σύμφωνα με τον ενάγοντα, δεν υπερβαίνει το ποσό των 10 000 HRK (ειρηνοδικεία) και των 50 000 HRK (εμποροδικεία).

Σύμφωνα με τις υφιστάμενες ρυθμίσεις για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, ο κανονισμός αριθ. 861/2007 εφαρμόζεται όταν το ύψος της αξίωσης δεν υπερβαίνει το ποσό των 2 000 EUR κατά τον χρόνο που το έντυπο της αγωγής παραλαμβάνεται από το δικαστήριο ή το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο, εξαιρουμένων όλων των τόκων, εξόδων και τελών.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία μικροδιαφορών διεξάγεται ενώπιον των ειρηνοδικείων και των εμποροδικείων, βάσει των κανόνων περί καθ' ύλην αρμοδιότητας των άρθρων 34 και 34.β ZPP. Η διαδικασία μικροδιαφορών κινείται με την άσκηση αγωγής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, δηλαδή με κατάθεση αίτησης εκτέλεσης βασιζόμενη σε συμβολαιογραφικό έγγραφο, εφόσον έχει προβληθεί εγκαίρως παραδεκτή ένσταση κατά του εκτελεστού τίτλου.

1.3 Έντυπα

Τα έντυπα και οι άλλες αιτήσεις ή δηλώσεις κατατίθενται γραπτώς, με τηλεομοιοτυπία ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών που διεξάγεται βάσει του κανονισμού αριθ. 861/2007.

Δεν προβλέπονται άλλα τυποποιημένα έντυπα για την κίνηση της διαδικασίας μικροδιαφορών.

1.4 Συνδρομή

Ο ZPP δεν περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για τη νομική συνδρομή (ευεργέτημα πενίας) στη διαδικασία μικροδιαφορών. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας μικροδιαφορών, ο ενάγων μπορεί να εκπροσωπείται από δικηγόρο.

Αν έχουν πληρωθεί οι προϋποθέσεις των διατάξεων του νόμου περί δωρεάν νομικής συνδρομής (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (Narodne Novine (ΕΕΕπίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας), αριθ. 143/13 – https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html), οι διάδικοι έχουν δικαίωμα πρωτογενούς και δευτερογενούς νομικής συνδρομής.

Κατάλογος των επίσημων ενώσεων και των κέντρων παροχής νομικών συμβουλών που προσφέρουν νομική συνδρομή διατίθεται στον ακόλουθο σύνδεσμο: <https://pravosudje.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Στη διαδικασία μικροδιαφορών, οι διάδικοι πρέπει να εκθέτουν όλα τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν τη βάση της αξίωσής τους, το αργότερο με την κατάθεση της αγωγής ή του υπομνήματος αντίκρουσης, και να προσάγουν κάθε τυχόν αναγκαίο αποδεικτικό στοιχείο για την υποστήριξη των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται.

Οι διάδικοι μπορούν να εκθέτουν νέα πραγματικά περιστατικά ή να προσάγουν νέα αποδεικτικά στοιχεία σε προδικαστική προφορική ακρόαση, μόνο αν, χωρίς δική τους υπαιτιότητα, δεν ήταν σε θέση να τα εκθέσουν ή να τα προσάγουν με την αγωγή ή την αντίκρουση.

Το δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη τα τυχόν νέα πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που εκτίθενται ή προτείνονται από τους διαδίκους στην προδικαστική προφορική ακρόαση σε αντίθεση με την προαναφερθείσα διάταξη.

Οι γενικές διατάξεις του ZPP ισχύουν κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων. Συνεπώς, οι αποδείξεις στη διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί να συνίστανται σε επιθεωρήσεις, έγγραφα, καταθέσεις μαρτύρων, εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης που έχει διαταχθεί από το δικαστήριο και αποδεικτικά στοιχεία που παρέχουν οι διάδικοι, και το Δικαστήριο αποφασίζει ποιο από τα προσαχθέντα αποδεικτικά στοιχεία χρησιμοποιείται για τη στοιχειοθέτηση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης.

Περισσότερες πληροφορίες για τη διεξαγωγή των αποδείξεων παρέχονται στην ενότητα πληροφοριών με τίτλο «Διεξαγωγή αποδείξεων-Δημοκρατία της Κροατίας» (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Η διαδικασία μικροδιαφορών διεξάγεται γραπτώς.

Στη διαδικασία μικροδιαφορών, η αγωγή επιδίδεται πάντοτε στον εναγόμενο, ώστε ο εν λόγω διάδικος να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις, ενώ το δικαστήριο τον καλεί να καταθέσει υπόμνημα αντίκρουσης και ενημερώνει τους διαδίκους ότι ο/η ενάγων/-ουσα θεωρείται ότι έχει αποσύρει την αγωγή αν δεν παρασταθεί στην πρώτη δικάσιμο ότι στη συγκεκριμένη διαδικασία οι διάδικοι πρέπει να εκθέσουν όλα τα πραγματικά περιστατικά το αργότερο με την κατάθεση της αγωγής ή της αντίκρουσης ότι κατά την προδικαστική προφορική ακρόαση δεν μπορούν να εκτεθούν νέα πραγματικά περιστατικά ή να προταθούν νέα αποδεικτικά στοιχεία, εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 461α παράγραφος 3 ZPP, όταν οι διάδικοι, χωρίς καμία υπαιτιότητα τους, δεν ήταν σε θέση να εκθέσουν τα πραγματικά περιστατικά ή να προτείνουν αποδεικτικά στοιχεία πριν από την έναρξη της προδικαστικής προφορικής ακρόασης και ότι προσφυγή κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται μόνο για ουσιώδεις παραβάσεις των διατάξεων πολιτικής δικονομίας που αναφέρονται στο άρθρο 354 παράγραφος 2, που συνίστανται στα εξής:

- σημείο 1 - εάν στην έκδοση της απόφασης μετείχε δικαστής που έπρεπε να έχει εξαιρεθεί βάσει του νόμου (άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχεία 1-6 ZPP) ή που είχε αποκλειστεί με δικαστική απόφαση, ή πρόσωπο που δεν είχε την ιδιότητα του δικαστή,
- σημείο 2 - εάν εκδόθηκε απόφαση επί αξίωσης σε διαφορά που δεν υπάγεται στη δικαστική αρμοδιότητα (άρθρο 16 ZPP),
- σημείο 4 - εάν, αντίθετα με τον ZPP, το δικαστήριο βάσισε την απόφασή του σε απαράδεκτους ισχυρισμούς των διαδίκων (άρθρο 3 παράγραφος 3 ZPP),
- σημείο 5 - εάν, αντίθετα με τον ZPP, το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση βασιζόμενο στην παραδοχή της αξίωσης, την παραίτηση από την αξίωση, σε ερήμην απόφαση ή απόφαση χωρίς δίκη,
- σημείο 6 - εάν, λόγω παράνομων πράξεων, και ιδίως μη επίδοσης (δικαστικών εγγράφων) οποιοσδήποτε διάδικος δεν είχε τη δυνατότητα δικαστικής ακρόασης
- σημείο 8 - εάν ένα πρόσωπο που δεν μπορεί να είναι διάδικος στη διαδικασία μετείχε σ' αυτήν ως ενάγων ή ενανόμενος, ή εάν το νομικό πρόσωπο δεν εκπροσωπήθηκε ως διάδικος από το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, ή εάν ένας ανίκανος διάδικος δεν εκπροσωπήθηκε από νόμιμο αντιπρόσωπο, ή εάν ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο πληρεξούσιος δεν διέθετε την αναγκαία εξουσιοδότηση για να μετάρχει σε κατ' αντιμωλιαν δίκη ή να προβεί σε συγκεκριμένες δικονομικές πράξεις και η αντιδικία ή οι συγκεκριμένες δικονομικές πράξεις δεν εγκρίθηκαν μεταγενέστερα
- σημείο 9 - εάν μια απόφαση εκδόθηκε επί αξίωσης ως προς την οποία υφίσταται εκκρεμοδικία ή για την οποία έχει ήδη εκδοθεί νομικά δεσμευτική απόφαση ή εάν έχει ήδη επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός ή συμβιβασμός που, βάσει ειδικών κανονισμών, έχει γνωρίσματα δικαστικού συμβιβασμού,
- σημείο 10 - εάν το κοινό αποκλείστηκε από τη δίκη, κατά παράβαση του νόμου,
- σημείο 11 ZPP - εάν η απόφαση έχει ελαττώματα που την καθιστούν ανεπίδεκτη εκτίμησης και ιδίως εάν το διατακτικό της απόφασης είναι ακατάληπτο, αντιφατικό ή αντίκειται στο αιτιολογικό της, ή εάν η απόφαση δεν διαθέτει αιτιολογικό ή δεν προσδιορίζει τους λόγους για τα αποφασιστικής σημασίας πραγματικά περιστατικά ή αν οι εν λόγω λόγοι στερούνται σαφήνειας ή είναι αντιφατικοί ή αν υπάρχει αντίφαση ως προς τα αποφασιστικής σημασίας πραγματικά περιστατικά μεταξύ όσων ορίζονται στο αιτιολογικό μέρος της απόφασης σχετικά με το περιεχόμενο των εγγράφων ή των πρακτικών αναφορικά με τις καταθέσεις που δόθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και τα ίδια τα έγγραφα και τα πρακτικά ή σε περίπτωση νομικού σφάλματος.

Αν ο διάδικος έχει προσωρινή ή μόνιμη κατοικία εκτός της Δημοκρατίας της Κροατίας και η διεύθυνσή του είναι γνωστή, η επίδοση των δικαστικών εγγράφων πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανόνες που είναι δεσμευτικοί για τη Δημοκρατία της Κροατίας και το δίκαιο της ΕΕ, ιδίως ως προς τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 13 του κανονισμού αριθ. 861/2007.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η απόφαση στη διαδικασία των μικροδιαφορών εκδίδεται αμέσως μετά το πέρας της κύριας ακρόασης. Με την έκδοση της απόφασης, ο δικαστής οφείλει να υποδείξει στους παριστάμενους διαδίκους τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να προσφύγουν κατά της απόφασης.

Ελλείπει ειδικών διατάξεων που να καθορίζουν το περιεχόμενο της απόφασης στη διαδικασία των μικροδιαφορών, ισχύουν οι γενικές διατάξεις του ZPP, δηλαδή το άρθρο 338 ZPP, που ορίζει ότι η γραπτή απόφαση πρέπει να περιλαμβάνει επίσημο προοίμιο, διατακτικό και αιτιολογικό.

Το προοίμιο της απόφασης περιλαμβάνει: μνεία του γεγονότος ότι η απόφαση απαγγέλλεται στο όνομα της Δημοκρατίας της Κροατίας τον τίτλο του δικαστηρίου το ονοματεπώνυμο του δικαστή ή του προέδρου της σύνθεσης, του εισηγητή δικαστή και των μελών του δικαστηρίου, το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία και τη διεύθυνση κατοικίας ή την έδρα των διαδίκων, τους νομίμους εκπροσώπους και αντιπροσώπους τους συνοπτική μνεία του αντικειμένου της διαφοράς την ημερομηνία περάτωσης της δίκης μνεία των διαδίκων, των νομίμων εκπροσώπων τους και αντιπροσώπων τους που παραστάθηκαν στην εν λόγω δίκη και την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.

Το διατακτικό της απόφασης περιλαμβάνει την απόφαση του δικαστηρίου με την οποία γίνονται δεκτές ή απορρίπτονται οι συγκεκριμένες αξιώσεις επί της ουσίας και οι επικουρικές αξιώσεις, καθώς και απόφαση περί της ύπαρξης ή μη ύπαρξης της επίμαχης αξίωσης (άρθρο 333 του ZPP).

Στο αιτιολογικό το δικαστήριο εκθέτει συνοπτικά τους ισχυρισμούς των διαδίκων, τα πραγματικά περιστατικά που εξέθεσαν και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν, ποια από τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά διαπίστωσε, τον λόγο και τον τρόπο που διαπίστωσε τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά και αν τα διαπίστωσε με την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων, ποια αποδεικτικά στοιχεία προτάθηκαν και τον λόγο και τον τρόπο που αξιολογήθηκαν. Το δικαστήριο ορίζει συγκεκριμένα ποιες διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου εφαρμόστηκαν κατά την έκδοση της απόφασης επί των αξιώσεων των διαδίκων και παραθέτει τη θέση του, εφόσον απαιτείται, επί των θέσεων των διαδίκων για τη νομική βάση της διαφοράς και για κάθε αίτηση ή ένσταση για την οποία δεν εξέθεσε τη σχετική αιτιολογία στις αποφάσεις που έλαβε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Το αιτιολογικό ερήμην απόφασης, απόφασης που βασίστηκε στην παραδοχή της αξίωσης ή απόφασης που βασίστηκε στην παραίτηση από την αξίωση περιέχει μνεία μόνο των λόγων έκδοσης των εν λόγω αποφάσεων.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Η απόφαση αποζημίωσης των εξόδων της διαδικασίας μικροδιαφορών εκδίδεται βάσει των γενικών διατάξεων του ZPP, κατά τις οποίες ο εξ ολοκλήρου ηττηθείς διάδικος οφείλει να αποζημιώσει τον αντίδικο και τον/την παρεμβαίνοντα/-ουσα αυτού για τα έξοδά τους.

Αν ο/η διάδικος που κατέθεσε την αγωγή νικήσει εν μέρει, το δικαστήριο μπορεί, βάσει του επιτευχθέντος αποτελέσματος, να διατάξει κάθε διάδικο να επιβαρυνθεί με τα έξοδά του ή να διατάξει τον έναν διάδικο να καταβάλει στον άλλο και τον/την παρεμβαίνοντα/-ουσα αυτού αναλογικό μερίδιο των εξόδων.

Το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο ένας διάδικος θα πρέπει να καταβάλει όλα τα έξοδα του αντιδίκου και του/της παρεμβαίνοντος/-ουσας αυτού, αν η αξίωση του/της αντιδίκου ευδωδθηκε μόνον ως προς ένα δευτερεύον μέρος της και δεν προέκυψαν χωριστά έξοδα για το εν λόγω μέρος.

Από την άλλη, ο διάδικος οφείλει, ανεξάρτητα από την έκβαση της υπόθεσης, να αποζημιώσει όλα τα έξοδα του/της αντιδίκου που απορρέουν από δική του υπαιτιότητα ή από συμβάντα που υπέστη.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Στη διαδικασία μικροδιαφορών, οι διάδικοι μπορούν να ασκήσουν έφεση κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης εντός οκτώ ημερών.

Η προθεσμία της έφεσης υπολογίζεται από την ημέρα έκδοσης της απόφασης. Αν η διάταξη επιδόθηκε σε διάδικο, η προθεσμία υπολογίζεται από την ημερομηνία της επίδοσης.

Η απόφαση που περατώνει τη διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί να προσβληθεί για τους λόγους που περιγράφονται διεξοδικά στο σημείο 1.6, δηλαδή για ουσιώδη παράβαση των κανόνων πολιτικής δικονομίας που αναφέρονται στα σημεία 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 και 11 του άρθρου 354 παράγραφος 2 ZPP ή για νομικό σφάλμα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 23/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Μικροδιαφορές - Ιταλία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Δεν προβλέπεται ειδική διαδικασία για μικροδιαφορές. Οι μικροδιαφορές εκδικάζονται από το Ειρηνοδικείο (*giudice di pace*).

Κατά κανόνα, η διαδικασία ενώπιον του Ειρηνοδικείου παραμένει όσο το δυνατόν απλούστερη (άρθρα 316 έως 318 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Τα Ειρηνοδικεία είναι αρμόδια για την εκδίκαση διαφορών που αφορούν κινητά περιουσιακά στοιχεία αξίας έως 5 000 ευρώ, εκτός εάν προβλέπεται ρητώς κάτι διαφορετικό από τον νόμο.

Το Ειρηνοδικείο επιλαμβάνεται επίσης αγωγών αποζημίωσης που ασκούνται για ζημιές οφειλόμενες στην κυκλοφορία οχημάτων και σκαφών, υπό την προϋπόθεση ότι η αντίστοιχη αξία δεν υπερβαίνει το ποσό των 20 000 ευρώ.

Ανεξάρτητα από την αξία της διαφοράς, το Ειρηνοδικείο εκδικάζει όλες τις υποθέσεις που αφορούν:

τον καθορισμό ορίων και την τήρηση αποστάσεων για τη φύτευση δένδρων και θάμνων περιφραξής, όπως προβλέπεται από τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις ή από το εθνικό δίκαιο

το πεδίο εφαρμογής και τη χρήση υπηρεσιών συνιδιοκτησίας σε πολυκατοικίες

τις σχέσεις μεταξύ ιδιοκτητών ή ενοίκων κατοικιών σε ζητήματα εκπομπών καπνού, αιθάλης, θερμότητας, θορύβου, δονήσεων και παρεμφερών οχλήσεων που υπερβαίνουν τα φυσιολογικά επίπεδα

τόκους ή παρεπόμενες δαπάνες λόγω καθυστερημένης καταβολής συνταξιοδοτικών παροχών ή παροχών κοινωνικής πρόνοιας.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Οι αγωγές που ασκούνται ενώπιον του Ειρηνοδικείου ξεκινούν με την κλήτευση (*citazione*) για παράσταση ενώπιον του δικαστηρίου σε ορισθείσα δικάσιμο.

Αγωγή μπορεί επίσης να ασκηθεί προφορικά, οπότε στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο την καταχωρίζει σε έγγραφο το οποίο ο ενάγων επιδίδει στον εναγόμενο με κλήτευση να παραστεί στο δικαστήριο την ορισθείσα δικάσιμο (άρθρο 316 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Στην αίτηση αγωγής πρέπει να αναφέρονται η ονομασία του δικαστηρίου και τα στοιχεία των διαδίκων και να παρουσιάζονται τα πραγματικά περιστατικά και το αντικείμενο της αγωγής. Η προθεσμία μεταξύ της ημερομηνίας επίδοσης της κλήτευσης και εκείνης της παράστασης ορίζεται στο ήμισυ του χρόνου εκδίκασης της αγωγής από το γενικό δικαστήριο (*tribunale*) (άρθρο 318 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Κατά την πρώτη ακροαματική διαδικασία, ο ειρηνοδίκης θέτει ερωτήσεις στους διαδίκους κατά την κρίση του και επιχειρεί συμβιβασμό: σε περίπτωση επιτυχούς έκβασης της διαδικασίας, ο διακανονισμός που συμφωνείται καταγράφεται στα πρακτικά. Σε περίπτωση αδυναμίας επίτευξης διακανονισμού, ο ειρηνοδίκης ζητεί από τους διαδίκους να υποβάλουν πλήρη έκθεση των πραγματικών περιστατικών προς επίρρωση των ισχυρισμών, των ενστάσεων και των αντιρρήσεών τους, καθώς και να προσκομίσουν τα σχετικά έγγραφα και τυχόν άλλα αποδεικτικά στοιχεία. Εφόσον κριθεί αναγκαίο κατά τη διάρκεια της πρώτης ακροαματικής διαδικασίας των διαδίκων, ο ειρηνοδίκης ορίζει, για μία και μοναδική φορά, νέα ακροαματική διαδικασία ώστε να καταστεί δυνατή η προσκόμιση και η διεξαγωγή συμπληρωματικών αποδείξεων. Τα έγγραφα που υποβάλλουν οι διάδικοι μπορούν να συμπληρωθούν στον φάκελο της δικογραφίας, στον οποίο και φυλάσσονται έως την έκδοση απόφασης επί της υπόθεσης.

1.3 Έντυπα

Δεν υπάρχουν τυποποιημένα έντυπα.

1.4 Συνδρομή

Όταν η αξία της αγωγής δεν υπερβαίνει το ποσό των 1 100 ευρώ, οι διάδικοι δύνανται να παρίστανται οι ίδιοι ενώπιον του ειρηνοδίκη, χωρίς δικηγόρο (άρθρο 82 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας βλ.επε το ενημερωτικό δελτίο με τίτλο «Ενδεξιμμένες ενέργειες»).

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, οι διάδικοι πρέπει να παρίστανται διά δικηγόρου. Ωστόσο, ο ειρηνοδίκης δύναται, βάσει της φύσης και του εύρους της αγωγής, να επιτρέψει σε διάδικο να παρασταθεί αυτοπροσώπως, μεταξύ άλλων και κατόπιν προφορικού αιτήματος του ίδιου του διαδίκου.

Ο δικαστής βεβαιώνει ότι οι διάδικοι έχουν προβεί σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για την παράστασή τους ενώπιον του δικαστηρίου και, εφόσον κριθεί αναγκαίο, τους ζητεί να συμπληρώσουν ή να διορθώσουν τυχόν έγγραφα στα οποία διαπιστώνει ελλείψεις.

Εάν ο δικαστής διαπιστώσει την έλλειψη εκπροσωπήσεως, συνδρομής ή την ύπαρξη σφάλματος συνεπαγόμενου την ακυρότητα του πληρεξούσιου που χορηγείται στον δικηγόρο, ορίζει προθεσμία εντός της οποίας οι διάδικοι πρέπει να το επανορθώσουν. Σε περίπτωση που το σφάλμα θεραπευθεί εντός της εν λόγω προθεσμίας, τα ουσιαστικά και δικονομικά αποτελέσματά της αγωγής τίθενται σε ισχύ από την ημερομηνία της πρώτης κοινοποίησης (άρθρο 182 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Οι κανόνες σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων είναι οι ίδιοι με τους κανόνες που διέπουν τις τακτικές δικαστικές διαδικασίες (βλ.επε το ενημερωτικό δελτίο με τίτλο «Διεξαγωγή αποδείξεων»).

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Δεν προβλέπονται διατάξεις για αμιγώς έγγραφη διαδικασία, διότι οι ειρηνοδίκης οφείλουν να προβούν σε ακρόαση των διαδίκων και να επιχειρήσουν την επίτευξη διακανονισμού.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Οι κανόνες σχετικά με το περιεχόμενο της απόφασης είναι περισσότερο ευέλικτοι από τους κανόνες που εφαρμόζονται στην τακτική διαδικασία; Αν ναι, με ποιον τρόπο;

Όχι. Ισχύουν οι συνήθεις κανόνες.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Προβλέπονται περιορισμοί για την επιστροφή εξόδων; Εάν ναι, ποιοι είναι αυτοί;

Οι αποφάσεις σχετικά με την επιδίκαση των δικαστικών δαπανών λαμβάνονται βάσει των συνήθων κανόνων, σύμφωνα με τους οποίους οι δαπάνες καταβάλλονται από τον ηττηθέντα διάδικο. Εντούτοις, είναι πιθανό έκαστος διάδικος να αναλάβει τις δικές του δαπάνες εφόσον έχουν ηττηθεί αμφότεροι οι διάδικοι ή για κάποιον άλλο βάσιμο λόγο.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Η δυνατότητα άσκησης έφεσης αποκλείεται ή υπόκειται απλώς σε περιορισμούς;

Στο πλαίσιο πρόσφατης μεταρρύθμισης (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 40 του 2006) τροποποιήθηκαν οι κανόνες σχετικά με την προσβολή των δικαστικών αποφάσεων που βασίζονται στις αρχές επιείκειας (*sentenze di equità*, άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστή) σε διαφορές των οποίων η αξία δεν υπερβαίνει το ποσό των 1 100 ευρώ: κατά των εν λόγω αποφάσεων μπορεί να ασκηθεί έφεση μόνον εφόσον στοιχειοθετείται παραβίαση των δικονομικών κανόνων, των διατάξεων του συνταγματικού ή του κοινοτικού δικαίου ή των αρχών που διέπουν το αντικείμενο της υπόθεσης.

Οι νέες διατάξεις ισχύουν για όλες τις δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από τις 2 Μαρτίου 2006 και μετά (άρθρο 27 του νομοθετικού διατάγματος 2006/40).

Οι αποφάσεις που βασίζονται στις αρχές επιείκειας οι οποίες εκδόθηκαν πριν από την εν λόγω ημερομηνία μπορούν να εφεσιβληθούν ενώπιον του Ακυρωτικού Δικαστηρίου (εντός των νόμιμων προθεσμιών) λόγω παραβίασης των συνταγματικών, κοινοτικών ή δικονομικών κανόνων, λόγω παραβίασης των αρχών που διέπουν την ουσία της υπόθεσης ή ελλείπει προσήκοντος σκεπτικού της αρχικής απόφασης. Οι αποφάσεις που εκδίδει το Ειρηνοδικείο σχετικά με τα διοικητικά πρόστιμα μπορούν να προσβληθούν μόνο με την άσκηση έκτακτου ενδίκου μέσου (αναίρεσης) ενώπιον του Ακυρωτικού Δικαστηρίου.

Όλες οι άλλες αποφάσεις που εκδίδονται από το Ειρηνοδικείο μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο έφεσης ενώπιον του Εφετείου.

Βλέπε τα ενημερωτικά δελτία σχετικά με τα συστήματα απονομής δικαιοσύνης, τη δικαιοδοσία και τις ενδεδειγμένες ενέργειες.

Σχετικά παραρτήματα

[Άρθρα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί μικροδιαφορών](#) (114 Kb)

Τελευταία επικαιροποίηση: 24/05/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Κύπρος

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Δεν υπάρχει ειδική διαδικασία μικροδιαφορών στο κυπριακό νομικό σύστημα άλλη από αυτήν που προνοείται από τον Κανονισμό 861/2007, για τον οποίο έχει εκδοθεί και διαδικαστικός κανονισμός για την εφαρμογή του.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

1.3 Έντυπα

1.4 Συνδρομή

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

1.8 Επιστροφή εξόδων

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Τελευταία επικαιροποίηση: 18/10/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Λετονία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Στη Λετονία υπάρχουν ειδικές διαδικασίες για τις μικροδιαφορές, όταν η απαίτηση αφορά την είσπραξη χρημάτων ή διατροφής και το συνολικό ποσό της απαίτησης δεν υπερβαίνει τα 2.100 ευρώ.

Οι απαιτήσεις για μικρά ποσά διέπονται από το κεφάλαιο 30.3 άρθρα 250.18 – 250.27 και από το κεφάλαιο 54.1 άρθρα 449.1– 449.12 του νόμου περί πολιτικής δικονομίας.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Οι διαδικασίες μικροδιαφορών ισχύουν μόνο στην περίπτωση των απαιτήσεων για είσπραξη χρημάτων και διατροφής (άρθρο 35(1)(1) και (3) του νόμου περί πολιτικής δικονομίας).

Στις διαδικασίες μικροδιαφορών η κύρια οφειλή ή, στην περίπτωση απαίτησης για είσπραξη διατροφής, οι συνολικές πληρωμές δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα 2.100 ευρώ την ημέρα υποβολής της απαίτησης. Σε περίπτωση απαιτήσεων είσπραξης διατροφής, το ανώτατο όριο του συνολικού ποσού πληρωμών ισχύει για κάθε τέκνο χωριστά, και το συνολικό ποσό είναι αυτό που πρέπει να καταβληθεί εντός ενός έτους.

Οι διατάξεις που διέπουν τις μικροδιαφορές στην εγχώρια νομοθεσία δεν ισχύουν για τη διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. [861/2007](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, με εξαίρεση όσον αφορά τη διαδικασία προσβολής αποφάσεων πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Οι απαιτήσεις είσπραξης διατροφής σε διασυνοριακές υποθέσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπόκεινται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [4/2009](#) του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής.

Το ένσημο (*valsts nodeva*) που πρέπει να καταβληθεί για μια αίτηση ανέρχεται στο 15% του διεκδικούμενου ποσού, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 71,41 ευρώ. Σε περίπτωση απαίτησης για είσπραξη διατροφής τέκνου ή γονέα, δεν απαιτείται πληρωμή ενσήμου.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Κατά την εκδίκαση μικροδιαφορών, το δικαστήριο τηρεί τις συνήθεις δικαστικές διαδικασίες, με ορισμένες εξαιρέσεις που προβλέπονται για τις μικροδιαφορές. Το δικαστήριο αρχίζει την εξέταση της υπόθεσης βάσει γραπτής αίτησης.

Το δικαστήριο δεν προβαίνει σε εξέταση της αίτησης, εάν η αίτηση δεν έχει συνταχθεί σύμφωνα με το άρθρο [250.20](#) του νόμου περί πολιτικής δικονομίας, ο ενάγων δεν έχει χρησιμοποιήσει το υπόδειγμα για τις απαιτήσεις που αφορούν μικροδιαφορές ή δεν έχει αναφέρει εάν ζητά επ' ακροατηρίω συζήτηση της υπόθεσης στο δικαστήριο.

Σε αυτή την περίπτωση, ο δικαστής λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση να μην προβεί σε εξέταση της αίτησης, αποστέλλει την απόφαση στον ενάγοντα και ορίζει χρονική προθεσμία για την αποκατάσταση των ελλείψεων. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι συντομότερη των 20 ημερών από τον χρόνο δημοσίευσης της απόφασης. Η απόφαση του δικαστή μπορεί να προσβληθεί εντός 10 ημερών, ή εντός 15 ημερών εάν ο τόπος διαμονής του ενδιαφερόμενου προσώπου είναι εκτός Λετονίας.

1.3 Έντυπα

Η αίτηση και οι παρατηρήσεις του εναγομένου πρέπει να συντάσσονται στα έντυπα που προβλέπονται από τον κανονισμό αριθ. 783 του Υπουργικού Συμβουλίου (*Ministru kabinets*) της 11ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με τα έντυπα που πρέπει να χρησιμοποιούνται στις αξιώσεις που αφορούν μικροδιαφορές. Τα παραρτήματα του κανονισμού περιλαμβάνουν τα ακόλουθα έντυπα:

Αίτηση επίλυσης μικροδιαφοράς που αφορά είσπραξη χρημάτων

Αίτηση επίλυσης μικροδιαφοράς που αφορά είσπραξη διατροφής

Παρατηρήσεις επί αίτησης επίλυσης μικροδιαφοράς που αφορά είσπραξη χρημάτων

Παρατηρήσεις επί αίτησης επίλυσης μικροδιαφοράς που αφορά είσπραξη διατροφής.

Ο κανονισμός είναι διαθέσιμος στη διαδικτυακή πύλη νομοθεσίας της Ετισίημης Εφημερίδας *Latvijas Vēstnesis*: <http://www.tiesas.lv/>.

Πέραν των στοιχείων του ενάγοντα και του εναγομένου, στο έντυπο μικροδιαφορών πρέπει να αναφέρονται οι εξής πληροφορίες:

Το όνομα του επαρχιακού ή δημοτικού δικαστηρίου (*rajona (pilsētas) tiesa*) στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση: εάν οι αντίδικοι δεν έχουν συμφωνήσει βάσει σύμβασης ότι οποιαδήποτε τυχόν διαφορά θα εξεταστεί αλλού, τότε, κάθε αξίωση κατά προσώπου πρέπει να υποβάλλεται στο δικαστήριο του δηλωθέντος τόπου διαμονής του ή, σε περίπτωση νομικού προσώπου, στο δικαστήριο του τόπου της καταστατικής του έδρας (εάν η αξίωση σχετίζεται με τις δραστηριότητες υποκαταστήματος ή αντιπροσωπείας ενός νομικού προσώπου, η αξίωση δύναται επίσης να υποβληθεί στον τόπο όπου βρίσκεται το υποκατάστημα ή η αντιπροσωπεία).

Πληροφορίες σχετικά με το ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο, και συνεπώς για το ποιο δικαστήριο πρέπει να αναφερθεί στο έντυπο, μπορείτε να βρείτε στη διαδικτυακή πύλη <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>, ενότητα *Tiesas* («δικαστήρια»), *Tiesu darbibas teritorijas* («κατά τόπον αρμοδιότητα δικαστηρίων»).

Εάν ο ενάγων επιθυμεί να εκπροσωπηθούν τα συμφέροντά του στο δικαστήριο από άλλο πρόσωπο, πρέπει να αναφέρεται ο εκπρόσωπος του ενάγοντα.

Προκειμένου κάποιο άλλο πρόσωπο να ενεργήσει ως εκπρόσωπος στο δικαστήριο, χρειάζεται να συνταχθεί πληρεξούσιο (*pilnvara*), επικυρωμένο από συμβολαιογράφο, και να αναφερθεί στη στήλη όπου δηλώνεται η βάση της εκπροσώπησης. Εάν ο εκπρόσωπος είναι πιστοποιημένος δικηγόρος (*zvērināts advokāts*), η εκπροσώπηση πρέπει να επιβεβαιώνεται από ιδιωτικό συμφωνητικό ανάθεσης (*orderis*), και αν ο δικηγόρος πρόκειται να ενεργήσει εξ ονόματος του διαδίκου πρέπει να υπάρχει γραπτό πληρεξούσιο (το οποίο στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται να είναι υπογεγραμμένο από συμβολαιογράφο).

Αντικείμενο της αιτήσεως: το έντυπο πρέπει να αναφέρονται τα αφισβητούμενα δικαιώματα και οι νομικές σχέσεις μεταξύ του ενάγοντα και του εναγομένου των οποίων την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη ζητεί ο ενάγων να επιβεβαιώσει το δικαστήριο, ζητώντας από το δικαστήριο να προστατεύσει τα δικαιώματα ή τα συμφέροντά του που προστατεύονται από τον νόμο.

Μέθοδος υπολογισμού του διεκδικούμενου ποσού: στο έντυπο μικροδιαφορών πρέπει να αναγράφεται η κύρια οφειλή, δηλαδή το ποσό της οφειλής προ τόκων και συμβατικών κυρώσεων, το ποσό των τυχόν συμβατικών κυρώσεων, οι τυχόν οφειλόμενοι τόκοι βάσει της σύμβασης ή της νομοθεσίας, και το σύνολο όλων των ανωτέρω.

Στο έντυπο θα πρέπει να αναφέρονται τα γεγονότα στα οποία βασίζει ο ενάγων την αξίωσή του και τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, οι συγκεκριμένες νομοθετικές διατάξεις στις οποίες βασίζεται η αξίωση και, τέλος, το μέτρο που ζητεί ο ενάγων να διατάξει το δικαστήριο.

Η αίτηση πρέπει να είναι υπογεγραμμένη από τον ενάγοντα ή τον εκπρόσωπό του, ή από τον ενάγοντα και τον εκπρόσωπό του από κοινού, εφόσον το απαιτεί το δικαστήριο. Θα πρέπει να επισυνάπτονται στην αίτηση τα έγγραφα που αποδεικνύουν ότι έχουν τηρηθεί οι απαιτούμενες από τον νόμο διαδικασίες σχετικά με την προκαταρκτική εξωδικαστική εξέταση της υπόθεσης και τα έγγραφα που τεκμηριώνουν τα γεγονότα στα οποία βασίζεται η αξίωση.

1.4 Συνδρομή

Ο νόμος περί πολιτικής δικονομίας δεν περιλαμβάνει κάποια ειδική διάταξη για τη νομική συνδρομή στις μικροδιαφορές. Ένα πρόσωπο δύναται να εκπροσωπηθεί σε υπόθεση μικροδιαφοράς.

Εάν ο ενάγων επιθυμεί να εκπροσωπηθούν τα συμφέροντά του στο δικαστήριο από κάποιο άλλο πρόσωπο και η αίτηση υποβληθεί από τον εκπρόσωπο, στην αίτηση πρέπει να δηλώνονται το όνομα, το επώνυμο, ο προσωπικός αριθμός ταυτότητας και η διεύθυνση αλληλογραφίας του εκπροσώπου με το δικαστήριο, ή, εάν ο εκπρόσωπος είναι νομικό πρόσωπο, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική του έδρα. Οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο δύναται να είναι εκπρόσωπος σε αστική διαδικασία, υπό την προϋπόθεση ότι έχει συμπληρώσει τα 18 του έτη, δεν τελεί υπό κηδεμονία και δεν υπόκειται σε κανέναν από τους περιορισμούς που καθορίζονται στο άρθρο 84 του νόμου περί πολιτικής δικονομίας. Εάν κάποιο άλλο πρόσωπο πρόκειται να ενεργήσει ως εκπρόσωπος στο δικαστήριο, πρέπει να εξουσιοδοτηθεί για τον σκοπό αυτόν από τον ενδιαφερόμενο διάδικο μέσω πληρεξουσίου επικυρωμένου από συμβολαιογράφο. Το πρόσωπο που επιθυμεί να εκπροσωπηθεί δύναται να δώσει προφορική εξουσιοδότηση ενώπιον του δικαστηρίου σε άλλο πρόσωπο να ενεργήσει εξ ονόματός του, και αυτό πρέπει να σημειωθεί στα πρακτικά της συνεδρίασης του δικαστηρίου. Ο εκπρόσωπος νομικού προσώπου πρέπει να έχει γραπτό πληρεξούσιο ή έγγραφα που επιβεβαιώνουν ότι το εν λόγω πρόσωπο έχει διοριστεί να εκπροσωπήσει το νομικό πρόσωπο χωρίς ειδική εξουσιοδότηση. Εάν ο εκπρόσωπος είναι πιστοποιημένος δικηγόρος, η εκπροσώπηση πρέπει να επιβεβαιώνεται από ιδιωτικό συμφωνητικό ανάθεσης, και, εάν ο δικηγόρος πρόκειται να ενεργήσει εξ ονόματος του διαδίκου, πρέπει να υπάρχει πληρεξούσιο (το οποίο, στην περίπτωση αυτή, δεν απαιτείται να είναι επικυρωμένο από συμβολαιογράφο). Εάν ένα πρόσωπο εκπροσωπείται, τα απαραίτητα έγγραφα υποβάλλονται στο δικαστήριο και υπογράφονται από τον εκπρόσωπο που ενεργεί εξ ονόματος του εν λόγω προσώπου σύμφωνα με το πληρεξούσιο.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η διεξαγωγή αποδείξεων υπόκειται στις γενικές διατάξεις του νόμου περί πολιτικής δικονομίας. Επομένως, στις διαδικασίες για μικρά ποσά, οι αποδείξεις μπορεί να λάβουν τη μορφή παρατηρήσεων από τους διαδίκους ή από τρίτα μέρη, καταθέσεων μαρτύρων, γραπτών αποδεικτικών στοιχείων και πραγματογνωμοσυνών.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Ο δικαστής κινεί τις διαδικασίες μικροδιαφορών βάσει γραπτής αίτησης. Αποστέλλεται στον εναγόμενο αντίγραφο της αίτησης, αντίγραφο των συνημμένων σε αυτήν εγγράφων και έγγραφο παρατηρήσεων: ο εναγόμενος πρέπει να αποστείλει τυχόν παρατηρήσεις σχετικά με την αίτηση εντός 30 ημερών. Το δικαστήριο ενημερώνει επίσης τον εναγόμενο ότι η έλλειψη παρατηρήσεων από πλευράς του εναγομένου δεν θα εμποδίσει την έκδοση απόφασης επί της υπόθεσης και ότι ο εναγόμενος δύναται να ζητήσει πλήρη επ' ακροατηρίω συζήτηση στο δικαστήριο. Όταν το δικαστήριο αποστέλλει τα έγγραφα στους διαδίκους, εξηγεί τα δικονομικά τους δικαιώματα, τους ενημερώνει σχετικά με τη σύνθεση του δικαστηρίου που θα εξετάσει την υπόθεση και εξηγεί πώς μπορεί ένας διάδικος να υποβάλει ένσταση για έναν δικαστή. Ο νόμος περί πολιτικής δικονομίας παρέχει στους διαδίκους δικονομικά δικαιώματα όσον αφορά την προετοιμασία της υπόθεσης για δίκη, τα οποία δύνανται να ασκήσουν το αργότερο επτά ημέρες πριν από την καθορισμένη ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσης.

Ο εναγόμενος δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις του σε έντυπο εγκεκριμένο από το Υπουργικό Συμβούλιο. Το έντυπο περιλαμβάνεται στο παράρτημα του κανονισμού αριθ. 783 του Υπουργικού Συμβουλίου της 11ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με τα έντυπα που πρέπει να χρησιμοποιούνται στις απαιτήσεις για

μικροδιαφορές (το έντυπο διατίθεται στη διαδικτυακή πύλη των λετονικών δικαστηρίων: <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>). Στις παρατηρήσεις του, ο εναγόμενος πρέπει να παράσχει τις εξής πληροφορίες:

το όνομα του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλονται οι παρατηρήσεις

το όνομα, το επώνυμο, τον αριθμό ταυτότητας και τον δηλωθέντα τόπο διαμονής του ενάγοντα ή, ελλείψει αυτού, τον πραγματικό τόπο διαμονής του ενάγοντα ή, στην περίπτωση νομικού προσώπου, την επωνυμία, τον αριθμό μητρώου και την καταστατική του έδρα

το όνομα, το επώνυμο, τον αριθμό ταυτότητας και τον δηλωθέντα τόπο διαμονής του εναγομένου, μαζί με οποιαδήποτε επιπλέον διεύθυνση έχει δηλώσει ο εναγόμενος, ή, ελλείψει αυτού, τον πραγματικό τόπο διαμονής του εναγομένου στην περίπτωση νομικού προσώπου, την επωνυμία, τον αριθμό μητρώου και την καταστατική του έδρα επιπλέον, ο εναγόμενος δύναται να δηλώσει διαφορετική διεύθυνση για την αλληλογραφία του με το δικαστήριο

τον αριθμό της υπόθεσης και το αντικείμενο της απαίτησης

εάν αποδέχεται την απαίτηση, εν όλω ή εν μέρει

τις ενστάσεις του κατά της απαίτησης, τους λόγους στους οποίους αυτές βασίζονται και τις νομικές διατάξεις στις οποίες βασίζονται

αποδεικτικά στοιχεία που υποστηρίζουν τις ενστάσεις του κατά της απαίτησης

προτάσεις που ζητούν από το δικαστήριο να απαιτήσει αποδείξεις

εάν ο εναγόμενος επιθυμεί αποζημίωση για τις δικαστικές δαπάνες

εάν ο εναγόμενος επιθυμεί αποζημίωση για τα έξοδα που σχετίζονται με τη διεξαγωγή της υπόθεσης, αναφέροντας το ποσό και επισυνάπτοντας τα έγγραφα που τεκμηριώνουν το ζητούμενο ποσό

εάν ο εναγόμενος ζητεί να εκδικαστεί η υπόθεση στο πλαίσιο συζήτησης

οποιοσδήποτε άλλες περιστάσεις θεωρεί ο εναγόμενος σημαντικές για την κρίση της υπόθεσης

οποιαδήποτε άλλα αιτήματα

κατάλογο των εγγράφων που επισυνάπτονται στις παρατηρήσεις

τον χρόνο και τον τόπο όπου συντάχθηκαν οι παρατηρήσεις.

Ο εναγόμενος έχει το δικαίωμα να υποβάλει ανταπαίτηση, εντός 30 ημερών από την ημέρα αποστολής της αίτησης στον εναγόμενο, εάν: 1) είναι δυνατός ο αμοιβαίος συμψηφισμός των αξιώσεων της αρχικής αγωγής και της ανταπαίτησης 2) σε περίπτωση που κάνει δεκτή την ανταπαίτηση, το δικαστήριο δεν μπορεί να κάνει δεκτές εν όλω ή εν μέρει τις αξιώσεις της αρχικής αγωγής 3) η ανταπαίτηση και η αρχική αγωγή σχετίζονται αμοιβαία, και η υπόθεση μπορεί να επιλυθεί ταχύτερα και ορθότερα εάν εξεταστούν μαζί. Η υπόθεση κρίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία μικροδιαφορών εάν η ανταπαίτηση αποτελεί μικροδιαφορά, δηλαδή εάν είναι εντός του επιτρεπόμενου χρηματικού ορίου και είναι κατάλληλα διατυπωμένη.

Εάν το διεκδικούμενο ποσό στην ανταπαίτηση υπερβαίνει το όριο για τις μικροδιαφορές ή εάν η ανταπαίτηση δεν ζητεί την είσπραξη χρημάτων ή διατροφής, το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση σύμφωνα με τις τυπικές δικαστικές διαδικασίες.

Εφόσον οι διάδικοι δεν ζητούν να εξεταστεί η υπόθεση στο πλαίσιο συζήτησης στο δικαστήριο και το δικαστήριο δεν θεωρεί απαραίτητη την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι μικροδιαφορές κρίνονται με γραπτή διαδικασία και οι διάδικοι ειδοποιούνται εγκαίρως για την ημερομηνία που μπορούν να λάβουν αντίγραφο της απόφασης από τη γραμματεία του δικαστηρίου. Η ημερομηνία αυτή θεωρείται ως ημερομηνία σύνταξης της πλήρους απόφασης.

Το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση σε συζήτηση σύμφωνα με τις τυπικές δικαστικές διαδικασίες, αν το ζητήσει οποιοσδήποτε από τους διαδίκους ή αν το δικαστήριο κρίνει απαραίτητη τη συζήτηση.

Εάν ο τόπος διαμονής ενός προσώπου δεν βρίσκεται στη Λετονία και η διεύθυνσή του είναι γνωστή, η παράδοση και επίδοση δικαστικών εγγράφων διεξάγεται σύμφωνα με τους διεθνείς νόμους που δεσμεύουν τη Λετονία ως προς τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. **861/2007** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, **για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.**

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η δικαστική απόφαση εκδίδεται σε αντίγραφο προς τους διαδίκους αμέσως μετά τη σύνταξη της απόφασης.

Αντίγραφο της απόφασης μπορεί να αποσταλεί ταχυδρομικώς ή, εάν είναι εφικτό, με οποιοδήποτε άλλον τρόπο, σύμφωνα με τις διαδικασίες παράδοσης και επίδοσης των δικαστικών εγγράφων που προβλέπονται στον νόμο περί πολιτικής δικονομίας. Αντίγραφο της απόφασης πρέπει να αποσταλεί αμέσως μετά την ημερομηνία σύνταξης της πλήρους απόφασης. Οι χρονικές προθεσμίες δεν επηρεάζονται από την ημερομηνία παραλαβής της απόφασης.

Η απόφαση επί μικροδιαφοράς πρέπει να συμμορφώνεται με τις τυπικές διατάξεις του νόμου περί πολιτικής δικονομίας όσον αφορά το περιεχόμενο των αποφάσεων. Κάθε απόφαση αποτελείται από τέσσερα μέρη:

Στο εισαγωγικό μέρος δηλώνεται ότι η απόφαση εκδίδεται στο όνομα της Δημοκρατίας της Λετονίας και αναφέρεται η ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, το όνομα του δικαστηρίου που εκδίδει την απόφαση, η σύνθεση του δικαστηρίου, ο γραμματέας που παρίσταται στη συνεδρίαση του δικαστηρίου, οι διάδικοι και το αντικείμενο της διαφοράς.

Στο περιγραφικό μέρος εκτίθεται η αξίωση που έχει εγείρει ο ενάγων, οποιαδήποτε ανταπαίτηση του εναγομένου, οποιοσδήποτε ενστάσεις έχουν εγερθεί, και η ουσία των παρατηρήσεων που έχουν υποβάλει οι διάδικοι.

Το σκεπτικό της απόφασης δηλώνει τα γεγονότα που διαπιστώνονται στην υπόθεση, τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία βασίζονται τα πορίσματα του δικαστηρίου και τους λόγους για τους οποίους απορρίπτονται αποδεικτικά στοιχεία. Στο μέρος αυτό παρατίθενται επίσης οι νόμοι και οι κανονισμοί που εφαρμόζει το δικαστήριο, η δικαστική αξιολόγηση των γεγονότων και τα πορίσματα του δικαστηρίου όσον αφορά την εγκυρότητα ή την ακυρότητα της αξίωσης. Εάν ο εναγόμενος έχει αποδεχτεί πλήρως την απαίτηση, το σκεπτικό της απόφασης αναφέρει μόνο τους νόμους και τους κανονισμούς που εφαρμόζει το δικαστήριο.

Στο διατακτικό μέρος δηλώνεται εάν το δικαστήριο κάνει δεκτή την αίτηση, εν όλω ή εν μέρει, ή εάν την απορρίπτει, εν όλω ή εν μέρει, και αναλύεται η ουσία της απόφασης. Επίσης, προσδιορίζεται από ποιον θα πληρωθούν οι δικαστικές δαπάνες και με ποια αναλογία, οι προθεσμίες για οικειοθελή συμμόρφωση με την απόφαση, η προθεσμία και οι διαδικασίες άσκησης έφεσης και η ημερομηνία σύνταξης της πλήρους απόφασης.

Οι διάδικοι δύνανται να ασκήσουν έφεση κατά απόφασης επί μικροδιαφοράς βάσει οποιοσδήποτε από τους λόγους έφεσης που παρατίθενται στον νόμο περί πολιτικής δικονομίας.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Οι αγωγές για μικροδιαφορές υπόκεινται στους γενικούς κανόνες που αφορούν την καταβολή δικαστικών δαπανών.

Όταν εκδίδεται μια απόφαση, ο ηττηθείς διάδικος διατάσσεται να πληρώσει το σύνολο των δικαστικών δαπανών του νικησαντος διαδίκου. Εάν η αίτηση έχει γίνει δεκτή μόνο εν μέρει, ο εναγόμενος διατάσσεται να πληρώσει τις δικαστικές δαπάνες του ενάγοντα κατ' αναλογία προς τις αξιώσεις που έγιναν δεκτές, ενώ ο ενάγων οφείλει να πληρώσει τις δικαστικές δαπάνες του εναγομένου κατ' αναλογία προς τις αξιώσεις που απορρίφθηκαν. Δεν προβλέπεται ανάκτηση του ενσήμου (*valsts nodeva*) για επικουρική ένσταση (*blakus sūdzība*) κατά δικαστικής απόφασης ή, σε περίπτωση που η απόφαση έχει προηγουμένως εκδοθεί ερήμην, για αίτηση που ζητεί επανέναρξη της διαδικασίας και νέα εκδίκαση της υπόθεσης.

Εάν ο ενάγων αποσύρει την αγωγή, οφείλει να καταβάλει αποζημίωση για τις δικαστικές δαπάνες που ανέλαβε ο εναγόμενος. Σε αυτή την περίπτωση ο εναγόμενος δεν αποζημιώνει τον ενάγοντα για τις δικαστικές του δαπάνες, όμως εάν ο ενάγων παραιτηθεί από την αγωγή λόγω οικειοθελούς ικανοποίησης

της αξίωσης από μέρους του εναγομένου μετά την άσκηση της αγωγής, το δικαστήριο δύναται να διατάξει τον εναγόμενο να καταβάλει τις δικαστικές δαπάνες του ενάγοντα έπειτα από αίτημα του τελευταίου.

Παρομοίως, αν η αγωγή δεν κριθεί, το δικαστήριο δύναται κατόπιν αιτήματος του εναγομένου να διατάξει τον ενάγοντα να καταβάλει τις δικαστικές δαπάνες του εναγομένου.

Εάν ο ενάγων απαλλαγεί από τις δικαστικές δαπάνες, ο εναγόμενος μπορεί να διαταχθεί να καταβάλει δικαστικές δαπάνες στο κράτος κατ' αναλογία προς το μέρος της αίτησης που έχει γίνει δεκτό.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Έφεση (*apelācija*) μπορεί να υποβληθεί κατά απόφασης πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, εάν:

το δικαστήριο έχει εφαρμόσει ή ερμηνεύσει κάποιον κανόνα ουσιαστικού δικαίου εσφαλμένα και αυτό έχει οδηγήσει σε εσφαλμένη κρίση της υπόθεσης το δικαστήριο έχει παραβιάσει κάποιον κανόνα του δικονομικού δικαίου και αυτό έχει οδηγήσει σε εσφαλμένη κρίση της υπόθεσης

το δικαστήριο έχει καταλήξει σε εσφαλμένες διαπιστώσεις επί πραγματικών περιστατικών ή έχει εσφαλμένα αξιολογήσει αποδείξεις ή έχει προβεί σε εσφαλμένη νομική αξιολόγηση των περιστάσεων της υπόθεσης και αυτό έχει οδηγήσει σε εσφαλμένη κρίση της υπόθεσης.

Όταν η μικροδιαφορά κρίνεται με γραπτή διαδικασία, η προθεσμία προσβολής της απόφασης αρχίζει από την ημέρα σύστασης της απόφασης.

Εκτός από τα σημεία που καθορίζονται στον νόμο περί πολιτικής δικονομίας, κάθε έφεση που υποστηρίζει ότι μια απόφαση είναι λανθασμένη πρέπει να αναφέρει τα εξής:

ποιος κανόνας του ουσιαστικού δικαίου έχει εφαρμοστεί ή ερμηνευτεί εσφαλμένα από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ή ποιος κανόνας του δικονομικού δικαίου έχει παραβιαστεί και πώς αυτό έχει επηρεάσει την κρίση της υπόθεσης

ποιες από τις διαπιστώσεις επί πραγματικών περιστατικών του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου είναι εσφαλμένες, ποιες αποδείξεις έχουν αξιολογηθεί εσφαλμένα, πώς μπορεί να διαπιστωθεί ότι η νομική αξιολόγηση των περιστάσεων της υπόθεσης είναι λανθασμένη και πώς αυτό έχει επηρεάσει την κρίση της υπόθεσης.

Δικαστής του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου αποφασίζει εάν η έφεση πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω: αν η έφεση δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του νόμου περί πολιτικής δικονομίας ή αν δεν έχουν επισυναφθεί όλα τα απαραίτητα αντίγραφα ή αν δεν έχουν προσκομιστεί κατάλληλα επικυρωμένες μεταφράσεις της έφεσης και των αντιγράφων των συνημμένων εγγράφων όπου απαιτείται, ο δικαστής ορίζει προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να αποκατασταθούν οι ελλείψεις.

Εάν οι ελλείψεις αποκατασταθούν εντός του ορισμένου χρόνου, η έφεση θεωρείται υποβληθείσα την ημέρα που υποβλήθηκε αρχικά. Σε αντίθετη περίπτωση, θεωρείται ως ουδέποτε υποβληθείσα και επιστρέφεται στον αιτούντα.

Έφεση που δεν έχει υπογραφεί ή που υποβάλλεται από πρόσωπο που δεν είναι κατάλληλα εξουσιοδοτημένο για τον σκοπό αυτόν ή για την οποία δεν έχει πληρωθεί ένσημο, δεν γίνεται δεκτή και επιστρέφεται στον αιτούντα. Απόφαση απόρριψης έφεσης δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Εφόσον κρίνει ικανοποιητική τη συμμόρφωση με τις διαδικασίες για την υποβολή έφεσης, ο δικαστής του εφετείου λαμβάνει την απόφαση να κινήσει διαδικασία έφεσης εντός 30 ημερών από την παραλαβή της έφεσης σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτή η απόφαση λαμβάνεται από σώμα τριών δικαστών.

Εφόσον συντρέχει τουλάχιστον ένας από τους πιθανούς λόγους έφεσης, ο δικαστής λαμβάνει την απόφαση να κινήσει διαδικασία έφεσης και ειδοποιεί τους διαδίκους χωρίς καθυστέρηση, υποδεικνύοντας την προθεσμία για την υποβολή γραπτών παρατηρήσεων.

Αν ο δικαστής που έχει διοριστεί να αποφανθεί επί έφεσης κρίνει ότι δεν πρέπει να κινήθούν διαδικασίες έφεσης, το ζήτημα ανατίθεται στην κρίση σώματος τριών δικαστών.

Εάν τουλάχιστον ένας από τους τρεις δικαστές είναι της άποψης ότι συντρέχει τουλάχιστον ένας από τους πιθανούς λόγους για κίνηση διαδικασίας έφεσης, οι δικαστές λαμβάνουν την απόφαση να κινήσουν διαδικασία έφεσης και ειδοποιούν άμεσα τους διαδίκους.

Εάν οι δικαστές αποφανθούν ομόφωνα ότι δεν συντρέχει κανείς από τους λόγους κίνησης διαδικασίας έφεσης, αποφασίζουν να αρνηθούν να κινήσουν διαδικασία έφεσης και ειδοποιούν άμεσα τους διαδίκους. Η απόφαση αυτή έχει μορφή ψηφίσματος (*rezolūcija*) και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Εντός 20 ημερών από την ημέρα που το εφετείο ειδοποιεί τους διαδίκους σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας, οι διάδικοι δύναται να υποβάλουν γραπτές παρατηρήσεις επί της έφεσης, προσκομίζοντας αριθμό αντιγράφων ίσο με τον αριθμό των διαδίκων.

Αφού ειδοποιηθεί για την κίνηση της διαδικασίας έφεσης, ο διάδικος έχει στη διάθεσή του 20 ημέρες για να υποβάλει αντέφεση. Εάν ασκηθεί αντέφεση, το δικαστήριο αποστέλλει αντίγραφα στους άλλους διαδίκους.

Στις υποθέσεις μικροδιαφορών οι εφέσεις συνήθως κρίνονται με γραπτή διαδικασία οι διάδικοι ειδοποιούνται εγκαίρως σχετικά με την ημερομηνία που μπορούν να λάβουν αντίγραφο της απόφασης από τη γραμματεία του δικαστηρίου και ενημερώνονται σχετικά με τη σύνθεση του δικαστηρίου και το δικαίωμά τους να προβάλουν ένσταση για κάποιον δικαστή. Μια απόφαση θεωρείται ότι έχει συνταχθεί την ημέρα που μπορεί να ληφθεί αντίγραφο της από τη γραμματεία του δικαστηρίου. Ωστόσο, αν το δικαστήριο το κρίνει απαραίτητο, μια έφεση που αφορά μικροδιαφορά είναι δυνατόν να κριθεί στο πλαίσιο συζήτησης στο δικαστήριο.

Η απόφαση εφετείου δεν μπορεί να προσβληθεί με αίτηση αναίρεσης και αποκτά νομική ισχύ τη στιγμή που εκφωνείται ή, εάν πρόκειται για γραπτή διαδικασία, την ημερομηνία που συντάσσεται.

Τελευταία επικαιροποίηση: 04/10/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Μικροδιαφορές - Λιθουανία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Το κεφάλαιο XXIV τμήμα IV του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Civilinio proceso kodeksas*) της Δημοκρατίας της Λιθουανίας προβλέπει μια εθνική διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών.

Οι ευρωπαϊκές μικροδιαφορές εκδικάζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες επίλυσης διαφορών, με τις εξαιρέσεις που ορίζονται στον νόμο της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ και της διεθνούς νομοθεσίας σχετικά με την πολιτική δικονομία (*Civilinį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinės teisės aktu įgyvendinimo įstatymas*).

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η εθνική διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών εφαρμόζεται για χρηματικές απαιτήσεις μέγιστου ύψους 5 000 λίτας (περίπου 1 450 ευρώ).

Η ευρωπαϊκή διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών εφαρμόζεται για αστικές αγωγές εφόσον η αξία της απαίτησης δεν υπερβαίνει τα 2 000 ευρώ. Η εν λόγω διαδικασία δεν εφαρμόζεται σε υποθέσεις που αφορούν την κατάσταση ή τη δικαιοπρακτική ικανότητα φυσικών προσώπων, περιουσιακά δικαιώματα που πηγάζουν από γαμικές σχέσεις, υποχρεώσεις διατροφής, διαθήκες και κληρονομική διαδοχή, πτωχεύσεις, διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερέγγυων εταιρειών ή άλλων νομικών προσώπων, θέματα κοινωνικής ασφάλισης, διαιτησίες, το εργατικό δικαίο, μισθώσεις ακινήτων, εκτός των αγωγών για χρηματικές αξιώσεις, και παραβιάσεις του ιδιωτικού βίου και δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, μεταξύ των οποίων η δυσφήμιση.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2009. Οι υποθέσεις που αφορούν ευρωπαϊκές μικροδιαφορές εκδικάζονται από τα κατά τόπους αρμόδια τοπικά δικαστήρια (*apylinkės teismas*) σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες του κώδικα πολιτικής δικονομίας της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, δηλ. τα τοπικά δικαστήρια των πόλεων ή των επαρχιών.

Στις περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 και στο άρθρο 5 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 το δικαστήριο οφείλει να ενημερώσει τον ενάγοντα (τον εναγόμενο) σχετικά με το δικαίωμά του να ασκήσει αγωγή (ανταγωγή) σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας της Δημοκρατίας της Λιθουανίας εντός δεκαεπτά ημερών από την κοινοποίηση εκ μέρους του δικαστηρίου. Εάν ο ενάγων (ο εναγόμενος) δεν ασκήσει δεόντως τεκμηριωμένη αγωγή (ανταγωγή) ενώπιον του δικαστηρίου εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου, η αγωγή του θεωρείται ως μη ασκηθείσα και στον ενάγοντα (εναγόμενο) επιδίδεται σχετική απόφαση του δικαστηρίου. Η εν λόγω απόφαση προσβάλλεται χωριστά.

1.3 Έντυπα

Τα έντυπα της αγωγής διατίθενται στα δικαστήρια, στην ιστοσελίδα της εθνικής υπηρεσίας διοίκησης των δικαστηρίων <http://www.teismai.lt/en/> καθώς και στην ιστοσελίδα δικαστικών υπηρεσιών <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>.

1.4 Συνδρομή

Δεν απαιτείται η παρουσία πληρεξούσιου ή δικηγόρου. Τα δικαστήρια παρέχουν πρακτική αρωγή για τη συμπλήρωση των εντύπων αλλά δεν παρέχουν συμβουλές σχετικά με θέματα επί της ουσίας της διαδικασίας.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων διέπεται από το κεφάλαιο XIII μέρος II του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Κατά την εθνική διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών το δικαστήριο που εκδικάζει την υπόθεση αποφασίζει το ίδιο σχετικά με τη μορφή και τη διαδικασία. Κατόπιν αίτησης από τουλάχιστον έναν από τους διαδίκους το δικαστήριο μπορεί να διεξαγάγει προφορική συζήτηση. Σε περίπτωση γραπτής διαδικασίας, οι διάδικοι δεν καλούνται και δεν παρίστανται. Ενημερώνονται σχετικά με τη γραπτή διαδικασία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 133 παράγραφος 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Όταν μια υπόθεση εξετάζεται βάσει γραπτής διαδικασίας, η ημερομηνία, ο χρόνος και ο τόπος της δικασίμου καθώς και η σύνθεση του δικαστηρίου δημοσιεύονται στη σχετική ιστοσελίδα (http://pranesimai.teismai.lt/teismu_pranesimai/) το αργότερο επτά ημέρες πριν από τη δικάσιμο, με εξαίρεση τις περιπτώσεις στις οποίες οι διάδικοι ενημερώνονται διαφορετικά σύμφωνα με τον κώδικα πολιτικής δικονομίας. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται επίσης από τη γραμματεία του δικαστηρίου.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Κατά την εθνική διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών το δικαστήριο εκδίδει απόφαση που περιέχει εισαγωγικό και διατακτικό μέρος, καθώς και σύντομο αιτιολογικό.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Για τις μικροδιαφορές καταβάλλεται παράβολο (*žyminis mokesčiai*) σύμφωνα με το άρθρο 80 παράγραφος 1 σημείο 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Το αντίτιμο του αντιστοιχεί σε 3 τοις εκατό του ύψους της αξίωσης (τουλάχιστον 50 λίτας).

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Βάσει του άρθρου 29 του ανωτέρω σχετικού νόμου, οι δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται στη Λιθουανία σύμφωνα με την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών υπόκεινται σε έφεση. Στη Λιθουανία η άσκηση έφεσης διέπεται από τα άρθρα 301 έως 333 του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Σύμφωνα με το άρθρο 307 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, έφεση μπορεί να ασκηθεί εντός 30 ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της δικαστικής απόφασης, εφόσον υπάρχει σχετικός λόγος έφεσης.

Τελευταία επικαιροποίηση: 21/10/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Μικροδιαφορές - Λουξεμβούργο

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Εκτός από την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 της 11ης Ιουλίου 2007, η νομοθεσία του Λουξεμβούργου προβλέπει μια απλουστευμένη διαδικασία είσπραξης απαιτήσεων έως 10.000 ευρώ (λαμβάνεται υπόψη η κύρια οφειλή, χωρίς τόκους και έξοδα), που αποκαλείται «διαταγή πληρωμής - *ordonnance de paiement*».

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η είσπραξη των απαιτήσεων με την ενώπιον του ειρηνοδίκειου διαδικασία των διαταγών πληρωμής είναι δυνατή για κάθε χρηματική απαίτηση μέχρι του ποσού των 10.000 ευρώ και υπό την προϋπόθεση ότι ο οφειλέτης κατοικεί στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η προσφυγή στη διαδικασία της διαταγής πληρωμής είναι προαιρετική για τον πιστωτή, ο οποίος μπορεί επίσης να προσφύγει στο ειρηνοδικείο με έγερση αγωγής.

Μία από τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ της διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής ενώπιον του ειρηνοδικείου («*ordonnance de paiement*») και της διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής ενώπιον του πρωτοδικείου («*ordonnance sur requête*») είναι ότι η διαδικασία ενώπιον του ειρηνοδικείου μπορεί να καταλήξει στην έκδοση δικαστικής απόφασης, ενώ η διαδικασία ενώπιον του πρωτοδικείου καταλήγει σε κάθε περίπτωση σε έκδοση διαταγής πληρωμής.

1.3 Έντυπα

Η αίτηση έκδοσης διαταγής πληρωμής υποβάλλεται στη γραμματεία του ειρηνοδικείου με απλή προφορική ή γραπτή δήλωση.

Η αίτηση πρέπει να αναφέρει, επί ποινή ακυρότητας, το όνομα, το επώνυμο, το επάγγελμα και τον τόπο κατοικίας ή διαμονής του αιτούντος και του καθού η αίτηση, τις αιτίες και το ποσό της απαίτησης και πρέπει να διατυπώνεται αίτημα έκδοσης διαταγής πληρωμής υπό όρους.

Ο δανειστής οφείλει να επισυνάπτει ή να καταθέτει όλα τα έγγραφα που στοιχειοθετούν την ύπαρξη και το ποσό της απαίτησης και τεκμηριώνουν το βάσιμό της.

Από τη σύγκριση των κειμένων συνάγεται ότι για τις αιτήσεις ενώπιον του ειρηνοδικείου απαιτείται λιγότερο διεξοδική αιτιολόγηση, εφόσον αρκεί να προσδιοριστούν το ποσό και η προέλευση της απαίτησης.

1.4 Συνδρομή

Η νομοθεσία δεν προβλέπει καμία υποχρέωση παροχής συνδρομής στους πολίτες εκ μέρους των δικαστικών επιμελητών και των δικαστηρίων.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Εφαρμόζονται οι κανόνες αποδείξεως του κοινού δικαίου.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Εάν ο οφειλέτης υποβάλει αντιρρήσεις και ο δανειστής επιθυμεί τη συνέχιση της διαδικασίας, προβλέπεται υποχρεωτικά η διεξαγωγή δημόσιας συζήτησης στο ακροατήριο.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε υποθέσεις έκδοσης διαταγής πληρωμής υπόκεινται στους ίδιους κανόνες και αρχές με τις αποφάσεις που εκδίδονται με την τακτική διαδικασία.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται συνήθως στα δικαστικά έξοδα. Ο διάδικος που ηττάται καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αλλά το δικαστήριο μπορεί, με ειδική και αιτιολογημένη απόφαση, να επιδικάσει την καταβολή του συνόλου ή μέρους των εξόδων σε άλλον συμμετέχοντα στη δίκη. Εάν ο νικήσας διάδικος έχει υποβληθεί σε έξοδα διαδικασίας, μπορεί να υποχρεώσει τον ηττηθέντα διάδικο να του τα καταβάλει.

Σε αντίθεση με τον κανόνα που ισχύει σε άλλα κράτη, η επιστροφή των δικηγορικών αμοιβών δεν προβλέπεται συστηματικά. Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου, τα «έξοδα» που αναφέρονται στο άρθρο 238 του νέου κώδικα πολιτικής δικονομίας καλύπτουν τα έξοδα δικαστικού επιμελητή, τα έξοδα πραγματογνωμόνα, τις ενδεχόμενες αποζημιώσεις που καταβάλλονται σε μάρτυρες, τα έξοδα μετάφρασης. κ.λπ., αλλά όχι την αμοιβή του δικηγόρου.

Ο δικαστής μπορεί να επιδικάσει υπέρ του διαδίκου που κερδίζει τη δίκη αποζημίωση για τα έξοδα που προκάλεσε η δίκη, περιλαμβανομένης της αμοιβής του δικηγόρου. Αυτό αφορά ιδίως την περίπτωση που κρίνεται άδικο να επιβαρυνθεί ένας διάδικος με έξοδα που πραγματοποίησε τα οποία δεν περιλαμβάνονται στα δικαστικά έξοδα, οπότε ο δικαστής μπορεί να καταδικάσει τον άλλο διάδικο να του καταβάλει το ποσό που καθορίζει.

Επισημαίνεται ότι η απόφαση για επιδίκαση ή μη διαδικαστικής αποζημίωσης επαφίεται στην κρίση του δικαστή, ακόμη και για το ποσό αυτής της αποζημίωσης.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Στις διαταγές πληρωμής εφαρμόζονται οι κανόνες του κοινού δικαίου. Οι αποφάσεις του ειρηνοδικείου υπόκεινται σε έφεση, όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τα 2000 ευρώ.

Σχετικοί σύνδεσμοι

 LEGILUX;

 <https://justice.public.lu/fr.html>

Τελευταία επικαιροποίηση: 10/01/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Ουγγαρία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Εκτός από τη διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (και τα τμήματα 598 έως 602 του νόμου CXXX του 2016 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ο οποίος ασχολείται με τυχόν ζητήματα που δεν ρυθμίζει ο κανονισμός), ο ουγγρικός νόμος εν ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2018 δεν προβλέπει ειδική διαδικασία για τις μικροδιαφορές. Οι μικροδιαφορές ρυθμίζονται με τον νόμο III του 1952 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ο εν λόγω νόμος, ωστόσο, καταργήθηκε με τον νόμο CXXX του 2016 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2018. Αυτό σημαίνει ότι από την 1η Ιανουαρίου 2018 στην ουγγρική πολιτική δικονομία δεν υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες που να εφαρμόζονται στις μικροδιαφορές. Κατά συνέπεια, στις μικροδιαφορές εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες. Ωστόσο, οι δίκες που ξεκίνησαν πριν την 1η Ιανουαρίου 2018 διέπονται από τον προηγούμενο νόμο III του 1952 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Οι ακόλουθες πληροφορίες, επομένως, ισχύουν μόνο για εκκρεμείς υποθέσεις που ξεκίνησαν πριν την 1η Ιανουαρίου 2018.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο ένδικων διαδικασιών για την είσπραξη απαιτήσεων ύψους έως 1 εκατομμύριο ουγγρικά φιορίνια οι οποίες κινήθηκαν κατόπιν ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, ή οι οποίες ακολουθούν διαδικασία διαταγής πληρωμής, ήτοι όταν

α) αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής απορρίπτεται αυτεπαγγέλτως από τον συμβολαιογράφο και στη συνέχεια ο ενάγων ασκεί αγωγή στο δικαστήριο για την ικανοποίηση της απαίτησης

β) η διαδικασία διαταγής πληρωμής τερματίζεται από τον συμβολαιογράφο με διάταξη και στη συνέχεια ο ενάγων ασκεί αγωγή στο δικαστήριο για την ικανοποίηση της απαίτησης.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία εφαρμόζεται από τα πρωτοδικεία (járásbíróság).

1.3 Έντυπα

Δεν προβλέπεται ειδικό έντυπο για την υποβολή των αιτήσεων κίνησης της διαδικασίας, αλλά όσον αφορά τη διαδικασία έκδοσης διαταγής πληρωμής που προηγείται των εν λόγω αιτήσεων - και εμπίπτει στην αρμοδιότητα των συμβολαιογράφων αστικού δικαίου - διατίθεται έγγραφο στον ΙΣΤΟΤΟΠΟ του Ουγγρικού Επιμελητηρίου Συμβολαιογράφων Αστικού Δικαίου και στα συμβολαιογραφεία.

1.4 Συνδρομή

Παρέχεται συνδρομή. Για τη διευκόλυνση της άσκησης των δικαιωμάτων τους, τα φυσικά πρόσωπα των οποίων το εισόδημα και η οικονομική κατάσταση δεν τους επιτρέπουν να αναλάβουν το κόστος της διαδικασίας θα εξαιρούνται, κατόπιν αιτήματός τους, εν όλω ή εν μέρει από την καταβολή των εν λόγω εξόδων.

Σύμφωνα με τον νόμο περί τελών, οι διάδικοι μπορεί να δικαιούνται επίσης διευκολύνσεις όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα (απαλλαγή από τα έξοδα ή δικαίωμα αναβολής της καταβολής τους) και τα πρόσωπα που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες δικαιούνται επίσης να προσλαμβάνουν νομικό σύμβουλο ή δικηγόρο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί νομικής συνδρομής εάν αυτό είναι αναγκαίο για την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων τους.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Στις διαδικασίες που κινούνται με την κατάθεση δικογράφου ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, το δικαστήριο κοινοποιεί στον εναγόμενο τα πραγματικά περιστατικά και τις αποδείξεις που υποβλήθηκαν από τον ενάγοντα πριν από την κλήτευση για την ακροαματική διαδικασία. Ο διάδικος μπορεί να καταθέσει αποδεικτικά στοιχεία έως και την πρώτη ημέρα της ακροαματικής διαδικασίας. Κατ' εξαίρεση από τον κανόνα αυτόν, ο διάδικος μπορεί να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εφόσον ο αντίδικος συναινεί ή εφόσον ο διάδικος επικαλείται κατά την παρουσίαση των αποδείξεων πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία, οριστικές δικαστικές αποφάσεις ή άλλες διοικητικές αποφάσεις που, για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο διάδικος, περιήλθαν σε γνώση του μετά την καθορισμένη προθεσμία για την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων ή τα οποία πληροφορήθηκε μετά το πέρας της εν λόγω προθεσμίας για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, και εφόσον ο διάδικος παρέχει επαρκείς αποδείξεις που τεκμηριώνουν τον εν λόγω ισχυρισμό.

Εάν πραγματοποιηθούν αλλαγές στην αίτηση ή υποβληθεί ανταγωγή, ο διάδικος μπορεί να προσκομίσει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία κατά τον χρόνο πραγματοποίησης των αλλαγών/κατάθεσης της ανταγωγής, ενώ στην περίπτωση ένστασης σε αίτημα για συμψηφισμό, οι αποδείξεις που σχετίζονται με το αίτημα συμψηφισμού μπορούν να προσκομίζονται ταυτόχρονα με την υποβολή του δικογράφου ανακοπής. Τα δικαστήρια πρέπει να απορρίπτουν τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται κατά παράβαση των εν λόγω διατάξεων. Σε κάθε άλλη περίπτωση ισχύουν οι γενικοί κανόνες που αφορούν τις αποδείξεις.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Το δικαστήριο διενεργεί επίσης ακροαματική διαδικασία.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Το περιεχόμενο των αποφάσεων διέπεται από τους γενικά εφαρμοστέους κανόνες, υπό τον όρο ότι πρέπει να παρέχονται στους διαδίκους πληροφορίες μετά το διατακτικό της απόφασης σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στην έφεση και τις έννομες συνέπειες που συνεπάγεται η παράλειψη των εν λόγω στοιχείων.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Κατά κανόνα, ισχύει η αρχή σύμφωνα με την οποία ο ηττηθείς διάδικος βαρύνεται με τα έξοδα.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Η δυνατότητα έφεσης είναι περιορισμένη από αρκετές απόψεις, με τον σημαντικότερο περιορισμό να είναι ότι έφεση μπορεί να ασκηθεί μόνο για σοβαρή παράβαση των δικονομικών κανόνων κατά την εκδίκαση σε πρώτο βαθμό ή για εσφαλμένη εφαρμογή της νομοθεσίας που παρέχει τη βάση για την εκδίκαση επί της ουσίας της υπόθεσης. Για την άσκηση έφεσης και τις προθεσμίες για την άσκηση έφεσης, ισχύουν οι γενικοί κανόνες, δηλαδή οι εφέσεις πρέπει να κατατίθενται στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση σε πρώτο βαθμό εντός 15 ημερών από την επίδοση της απόφασης και εκδικάζονται από το αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο (tönnényszék).

Τελευταία επικαιροποίηση: 15/03/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Μάλτα

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Η ειδική διαδικασία μικροδιαφορών διέπεται από το κεφάλαιο 380 της Νομοθεσίας της Μάλτας (νόμος περί του δικαστηρίου μικροδιαφορών), καθώς και από την παράγωγη νομοθεσία, στα κεφάλαια 380.01, 380.02 και 380.03.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Το εν λόγω δικαστήριο μικροδιαφορών (Small Claims Tribunal - Tribunal għal Talbiet Żgħir) είναι αρμόδιο για την εξέταση και εκδίκαση χρηματικών απαιτήσεων που δεν υπερβαίνουν το ποσό των 5.000 ευρώ.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία ξεκινά όταν ο ενάγων συμπληρώσει το κατάλληλο έντυπο, το υποβάλει στη γραμματεία του δικαστηρίου, καταβάλει το σχετικό τέλος και ζητήσει από το δικαστήριο να επιδώσει την αγωγή στον εναγόμενο. Στην περίπτωση αυτή, ο εναγόμενος διαθέτει προθεσμία δεκαοχτώ ημερών από την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης του δικογράφου της αγωγής για να υποβάλει υπόμνημα απάντησης. Διαθέτει επίσης το δικαίωμα να ασκήσει ανταγωγή. Αν ο εναγόμενος θεωρεί ότι η απαίτηση του ενάγοντος θα πρέπει να καταβληθεί από άλλο πρόσωπο, τότε θα πρέπει να υποδείξει το εν λόγω πρόσωπο. Στη συνέχεια, η γραμματεία του δικαστηρίου ενημερώνει τους διαδίκους για την ημερομηνία και την ώρα της ακροαματικής διαδικασίας. Ο δικαστής είναι αρμόδιος για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας στο δικαστήριο σύμφωνα με τους κανόνες του φυσικού δικαίου. Ο δικαστής μεριμνά, στο μέτρο του δυνατού, για την ταχεία εκδίκαση και έκδοση απόφασης για την υπόθεση, την ίδια ημέρα με την ακροαματική διαδικασία, και φροντίζει ώστε η διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας να μην υπερβεί τη διάρκεια μίας συνεδρίασης. Συλλέγει πληροφορίες με όποιον τρόπο κρίνει κατάλληλο και δεν δεσμεύεται από τους κανόνες της καλύτερης δυνατής απόδειξης ή τους κανόνες τους σχετικούς με τη «βασισόμενη σε φήμες απόδειξη», αν πειστεί ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που του έχουν υποβληθεί είναι επαρκώς αξιόπιστα ώστε να καταλήξει σε συμπέρασμα σχετικά με την υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί. Αποφεύγει, στο μέτρο του δυνατού, τον διορισμό πραγματογνωμόνων. Διαθέτει τις ίδιες εξουσίες με τον δικαστή του κατώτερου δικαστηρίου (Court of Magistrates) στην αστική δικαιοδοσία του, και ειδικότερα την εξουσία κλήτευσης μαρτύρων και λήψης ένορκων μαρτυρικών καταθέσεων.

1.3 Έντυπα

Ο διάδικος που ασκεί την αγωγή συμπληρώνει το έντυπο που περιλαμβάνεται στον πρώτο πίνακα της παράγωγης νομοθεσίας 380.01 (κανόνες για το δικαστήριο μικροδιαφορών). Ο εναγόμενος υποβάλει την απάντησή του επίσης μέσω ειδικού εντύπου, το οποίο περιλαμβάνεται επίσης στον πρώτο πίνακα της προαναφερόμενης παράγωγης νομοθεσίας.

1.4 Συνδρομή

Οποιοσδήποτε μπορεί να επικουρεί τους διαδίκους, χωρίς να είναι απαραίτητος δικηγόρος ή νομικός πληρεξούσιος.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Οι διάδικοι μπορούν να δώσουν προφορική ή γραπτή κατάθεση ή και τα δύο. Η κλήτευση των μαρτύρων γίνεται το αργότερο τρεις ημέρες πριν από την ημερομηνία της κατάθεσης. Οι μάρτυρες καλούνται να εμφανιστούν ενώπιον του δικαστηρίου σε συγκεκριμένη ημερομηνία και ώρα με σκοπό την προφορική εξέτασή τους ή την υποβολή έγγραφων στοιχείων. Αν μάρτυρας που έχει κλητευθεί νόμιμα δεν εμφανιστεί στη συνεδρίαση, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη σύλληψή του και την εξέτασή του σε συνεδρίαση που θα διεξαχθεί σε άλλη ημερομηνία.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Η αγωγή και το υπόμνημα απάντησης σ' αυτήν υποβάλλονται εγγράφως. Οι αποδείξεις μπορούν να προσκομίζονται με έγγραφα. Ωστόσο, η εμφάνιση ενώπιον του δικαστηρίου, κατά την ημερομηνία που το ίδιο ορίζει, είναι υποχρεωτική.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Ο δικαστής παραθέτει στην απόφασή του τα κύρια στοιχεία στα οποία βασίζει την απόφασή του. Στην απόφασή του αποφαίνεται επίσης για τα δικαστικά έξοδα.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Σε κάθε πράξη επιδίκασης, ο δικαστής καθορίζει τα έξοδα που βαρύνουν καθέναν εκ των διαδίκων. Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά λόγω ειδικών περιστάσεων, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του διαδίκου που κέρδισε τη δίκη. Τα εν λόγω έξοδα περιορίζονται στα πραγματικά έξοδα που πραγματοποίησε, σε άμεση σχέση με την υπόθεση, ο διάδικος τα έξοδα του οποίου καλύπτονται από τον ηττηθέντα διάδικο. Σε περίπτωση αλόγιστης και κακόβουλης απαίτησης, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον ενάγοντα να καταβάλει στον εναγόμενο χρηματική ποινή από 250 ευρώ έως 1.250 ευρώ, η οποία θα οφείλεται ως υποχρέωση αστικής φύσεως.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Κάθε ένδικο μέσο κατά αποφάσεως του δικαστηρίου μικροδιαφορών πρέπει να ασκείται στη γραμματεία του δικαστηρίου, με δικόγραφο που κατατίθεται στο κατώτερο τμήμα του εφετείου εντός είκοσι ημερών από την ημερομηνία της απόφασης που εξέδωσε ο δικαστής.

Τελευταία επικαιροποίηση: 14/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [nl](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Μικροδιαφορές - Κάτω Χώρες

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Η συνήθης διαδικασία για μικροδιαφορές είναι η διαδικασία της κλήσης σε ακρόαση στον υποπεριφερειακό τομέα του δικαστηρίου (*sector kanton van de rechtbank*). Πρόκειται για τη συνήθη διαδικασία κλήσης σε ακρόαση, με κάποιες δικονομικές απλουστεύσεις. Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) δεν προβλέπει ξεχωριστούς κανόνες για την άσκηση προσφυγής ενώπιον υποπεριφερειακού δικαστηρίου.

Σε διασυνοριακές υποθέσεις εντός ΕΕ, μπορεί επίσης να εφαρμοστεί η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

Στο ολλανδικό δίκαιο υπάρχει νόμος με τον οποίον εφαρμόζεται ο κανονισμός για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών [νόμος της 29ης Μαΐου 2009 περί εφαρμογής του **κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών**] (*Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*).

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Το υποπεριφερειακό δικαστήριο επιλαμβάνεται:

υποθέσεων που αφορούν απαιτήσεις έως 25 000 EUR,

υποθέσεων που αφορούν απαιτήσεις απροσδιόριστης αξίας, εφόσον η τελευταία δεν είναι πιθανό να υπερβαίνει το ποσό των 25 000 EUR.

Επιπροσθέτως, ο δικαστής του υποπεριφερειακού δικαστηρίου εκδικάζει υποθέσεις που έχουν σχέση με θέματα εργατικού δικαίου, χρηματοδοτικές μισθώσεις, πρακτορεύσεις, χρονομισθώσεις και συμβάσεις πώλησης με καταναλωτές, προσφυγές κατά προστίμων για τροχαίες παραβάσεις και πταίσματα.

Το υποπεριφερειακό δικαστήριο εκδικάζει επίσης υποθέσεις που αφορούν ευρωπαϊκές μικροδιαφορές. Σύμφωνα με τον κανονισμό, η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών αφορά απαιτήσεις η αξία των οποίων δεν υπερβαίνει το ποσό των 2 000 EUR.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Δεν προβλέπεται ειδική διαδικασία για το υποπεριφερειακό δικαστήριο. Οι κανόνες για τη διαδικασία κλήσης σε ακρόαση ισχύουν καταρχήν τόσο για το περιφερειακό δικαστήριο όσο και για τον υποπεριφερειακό τομέα. Μια σημαντική διαφορά είναι ότι σε υποθέσεις που εκδικάζονται ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να υπερασπιστούν οι ίδιοι τον εαυτό τους, ενώ σε άλλες υποθέσεις (ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου), οι διάδικοι πρέπει να εκπροσωπούνται από δικηγόρο. Βλ. απάντηση στην ερώτηση 1.4 ακολούθως. Επιπλέον, στον υποπεριφερειακό τομέα, οι υποθέσεις εκδικάζονται από μονομελή δικαστήρια, δηλαδή από έναν μόνο δικαστή.

Σε ευρωπαϊκές μικροδιαφορές εφαρμόζονται οι κανόνες για τη διαδικασία αναφορών.

1.3 Έντυπα

Η κίνηση των διαδικασιών ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου γίνεται συνήθως με κλήση σε ακρόαση. Οι διαδικασίες που κινούνται με κλήση σε ακρόαση είναι ίδιες για όλα τα δικαστήρια (περιφερειακό και υποπεριφερειακό δικαστήριο). Τα σημαντικότερα έγγραφα της κλήσης σε ακρόαση είναι το δικόγραφο αγωγής (η ίδια η αγωγή) και το σκεπτικό της (πραγματικά περιστατικά και δικαιώματα στα οποία βασίζεται το δικόγραφο αγωγής).

Ορισμένες ιδιαιτερότητες των διαδικασιών ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου είναι οι ακόλουθες:

ο εναγόμενος καλείται σε ακρόαση ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου Α, αλλά προς παράσταση ενώπιον του δικαστή του υποπεριφερειακού δικαστηρίου που εκδικάζει στην κύρια αίθουσα του δικαστηρίου Α ή σε καθορισμένη υποπεριφερειακή αίθουσα του δικαστηρίου Α.

σε περίπτωση που ο ενάγων εκπροσωπείται από εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο για τη διαδικασία, το όνομα και η διεύθυνση του τελευταίου πρέπει να αναγράφονται στην κλήση σε ακρόαση.

Για την άσκηση αγωγής στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών χρησιμοποιείται το έντυπο Α, το οποίο διατίθεται στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

Η αγωγή πρέπει να κατατεθεί στο αρμόδιο δικαστήριο. Το δικαστήριο πρέπει να είναι αρμόδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου **για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις**.

1.4 Συνδρομή

Σε υποθέσεις ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου, οι διάδικοι μπορούν να υπερασπιστούν οι ίδιοι τον εαυτό τους. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι υποχρεωτική η νομική εκπροσώπηση από δικηγόρο. Επιτρέπεται ακόμη η παροχή συνδρομής από εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν χρειάζεται να είναι δικηγόρος. Όσον αφορά την καταβολή των εξόδων νομικής συνδρομής από δικηγόρο, βλ. επίσης την απάντηση στην ερώτηση 1.8 ακολούθως. Ομοίως, στην ευρωπαϊκή διαδικασία, οι διάδικοι δεν υποχρεούνται να έχουν εκπροσώπηση από δικηγόρο ή από άλλο νομικό σύμβουλο.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Εφαρμόζονται οι συνήθεις δικαιοκοί κανόνες περί αποδείξεων. Σύμφωνα με το ολλανδικό δίκαιο, ο δικαστής είναι καταρχήν ελεύθερος να αξιολογήσει τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία. Βλ. επίσης «διεξαγωγή αποδείξεων». Το άρθρο 9 του προαναφερθέντος κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 ρυθμίζει τη διεξαγωγή αποδείξεων στην ευρωπαϊκή διαδικασία.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Υπάρχουν εθνικοί δικονομικοί κανόνες για τον ρόλο των υποπεριφερειακών τομέων σε αστικές υποθέσεις. Έγγραφο σε έντυπη μορφή μπορούν να υποβάλλονται στη γραμματεία του περιφερειακού δικαστηρίου (αυτοπροσώπως, ταχυδρομικώς ή μέσω τηλεομοιοτυπίας) πριν από την ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσης, αλλά και κατά την ακροαματική διαδικασία. Καταθέσεις και απαντήσεις μπορούν να υποβάλλονται προφορικώς κατά τη διαδικασία ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου. Η ευρωπαϊκή διαδικασία είναι γραπτή. Μπορεί, πάντως, να λάβει χώρα προφορική ακρόαση αν θεωρηθεί αναγκαία από τον δικαστή ή εάν ζητηθεί από κάποιον εκ των διαδίκων.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η απόφαση πρέπει να περιέχει:

τα ονόματα και τις διευθύνσεις των διαδίκων και των εξουσιοδοτημένων αντιπροσώπων ή των δικηγόρων τους, τη διεξαγωγή της διαδικασίας,

το συμπέρασμα της κλήσης σε ακρόαση και τις καταθέσεις των διαδίκων,

το σκεπτικό της απόφασης, όπου αναφέρονται τα πραγματικά περιστατικά και οι εκτιμήσεις του δικαστή,

την τελική απόφαση του δικαστή,

το όνομα του δικαστή και

την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.

Η απόφαση υπογράφεται από τον δικαστή.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Σε περίπτωση παραπομπής υπόθεσης ενώπιον του υποπεριφερειακού δικαστηρίου, είναι δυνατόν να προκύψουν τα ακόλουθα έξοδα: τέλος εγγραφής της υπόθεσης στο πινάκιο, κατανομή των εξόδων που επιδικάζει το δικαστήριο, έξοδα νομικής συνδρομής.

Το τέλος εγγραφής της υπόθεσης στο πινάκιο καταβάλλεται όταν το δικαστήριο επιλαμβάνεται της υπόθεσης. Το ύψος εξαρτάται από την βαρύτητα της υπόθεσης. Στην πράξη, ο δικηγόρος καταβάλλει το εν λόγω ποσό και στη συνέχεια το αξιώνει από τον πελάτη του. Ο δικαστής μπορεί να ζητήσει από τον ηττηθέντα διάδικο να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα του έτερου διαδίκου. Αν κανένας από τους διάδικους δεν κέρδισε ολοκληρωτικά τη δίκη, ο καθένας καταβάλλει τα δικά του έξοδα. Στην κατανομή των εξόδων που επιδικάζει το δικαστήριο είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται ακόμη έξοδα νομικής συνδρομής, όπως επίσης έξοδα μαρτύρων και εμπειρογνομόνων, έξοδα ταξιδιού και διαμονής, έξοδα για φωτοτυπίες και λοιπά εξωδικαστικά έξοδα (<http://www.rechtspraak.nl/>).

Σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία, ο λιγότερο ευκατάστατος διάδικος έχει ενίοτε τη δυνατότητα να λάβει συνεισφορά στα έξοδα νομικής συνδρομής. Η επιδοτούμενη νομική συνδρομή δεν είναι δυνατή για όλες τις υποθέσεις ενώπιον των υποπεριφερειακών δικαστηρίων. Αν είναι δυνατή η επιδοτούμενη νομική συνδρομή, ο διάδικος καταβάλλει επίσης τη δική του συνεισφορά στα έξοδα νομικής συνδρομής, αναλόγως της οικονομικής του κατάστασης. Η αίτηση για συνεισφορά στα έξοδα νομικής συνδρομής κατατίθεται από τον δικηγόρο στο Συμβούλιο Νομικής Αρωγής (*Raad voor rechtsbijstand*). Το θέμα αυτό διέπεται από τον νόμο περί νομικής αρωγής (*Wet op de Rechtsbijstand*). Το κεφάλαιο III A του εν λόγω νόμου θεσπίζει τους κανόνες που διέπουν την παροχή ευεργετήματος πενίας σε διασυνοριακές διαφορές εντός της ΕΕ. Ο εν λόγω νόμος εφαρμόζει την οδηγία του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη επί διασυνοριακών διαφορών μέσω της θέσπισης στοιχειωδών κοινών κανόνων σχετικά με το ευεργέτημα πενίας στις διαφορές αυτές (<http://www.rvr.org/>).

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Είναι δυνατή η άσκηση ένδικου μέσου κατά αποφάσεων του υποπεριφερειακού τομέα του δικαστηρίου στο εφετείο. Ένδικο μέσο μπορεί να ασκηθεί μόνο αν η απαίτηση υπερβαίνει το ποσό των 1 750 EUR. Η άσκηση του ένδικου μέσου μπορεί να γίνει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. Στην ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, δεν επιτρέπεται η άσκηση ένδικου μέσου κατά απόφασης του υποπεριφερειακού δικαστηρίου. Τελευταία επικαιροποίηση: 17/11/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [de](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Μικροδιαφορές - Αυστρία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Το αυστριακό δίκαιο δεν προβλέπει διαδικασία μικροδιαφορών. Ο αυστριακός Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (ΚΠΔ) προβλέπει μόνο την απλοποιημένη διαδικασία για συγκεκριμένες υποθέσεις ενώπιον των περιφερειακών δικαστηρίων. Κατά κανόνα, ισχύουν ειδικοί διαδικαστικοί κανόνες ή απλοποιημένη διαδικασία για αμιγώς οικονομικές διαφορές οι οποίες εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των περιφερειακών δικαστηρίων (υπό διεκδίκηση ποσό 15.000 ευρώ ή μικρότερο, το οποίο θα αυξηθεί σε 20.000 ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2015 και σε 25.000 ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2016). Σε περιπτώσεις εργατικού δικαίου και κοινωνικής ασφάλισης, μπορούν να ισχύουν ορισμένες διαδικαστικές απλοποιήσεις, ανεξάρτητα από το υπό διεκδίκηση ποσό. Κατά κανόνα, οι εν λόγω απλοποιήσεις ισχύουν για τις μικροδιαφορές έως 1.000 ευρώ (βλ. σημείο 1.5) ή έως 2.700 ευρώ (βλ. σημείο 1.9).

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Οι συγκεκριμένοι κανόνες για τις μικροδιαφορές βάσει του αυστριακού δικονομικού δικαίου είναι υποχρεωτικοί, και οι διάδικοι δεν μπορούν να επιλέξουν τη μη τήρησή τους.

Επομένως, ούτε το δικαστήριο ούτε οι διάδικοι μπορούν να παραπέμψουν την επίλυση της διαφοράς στη «συνήθη» διαδικασία.

1.3 Έντυπα

Στην Αυστρία δεν υπάρχει διαδικασία μικροδιαφορών και, ως εκ τούτου δεν υπάρχουν ειδικά έντυπα για αυτές.

1.4 Συνδρομή

Η νομική εκπροσώπηση δεν είναι υποχρεωτική για υπό διεκδίκηση ποσά έως και 5.000 ευρώ. Οι δικαστές πρέπει να παρέχουν συνδρομή σε διαδίκους που δεν εκπροσωπούνται από δικηγόρο, δηλαδή πρέπει να ενημερώνουν τους διαδίκους για τα διαδικαστικά τους δικαιώματα και υποχρεώσεις καθώς και για τις έννομες συνέπειες των πράξεων και παραλείψεών τους. Οι διάδικοι έχουν επίσης τη δυνατότητα να καταθέσουν την αγωγή τους προφορικά ενώπιον του αρμόδιου περιφερειακού δικαστηρίου ή ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου διαμονής τους. Εάν το δικόγραφο που έχει υποβάλει διάδικος χωρίς νομική εκπροσώπηση είναι ανεπαρκές, ο δικαστής πρέπει να παρέχει στον εν λόγω διάδικο επαρκείς εξηγήσεις και οδηγίες. Το γεγονός αυτό δεν πρέπει να θέσει σε κίνδυνο την αμεροληψία του δικαστή.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Σε περίπτωση προσφυγών έως και 1.000 ευρώ, το δικαστήριο μπορεί να αγνοήσει τα αποδεικτικά στοιχεία που έχει προσκομίσει ο διάδικος εάν θα καταστεί δυσανάλογα δύσκολη η πλήρης διασαφήνιση όλων των σχετικών συνθηκών. Ωστόσο, και σε αυτήν την περίπτωση, ο δικαστής πρέπει να λάβει μη αυθαίρετη απόφαση καλή τη πίστει, με βάση την έκβαση της διαδικασίας στο σύνολό της. Η εν λόγω απόφαση μπορεί να αναθεωρηθεί σε διαδοχικά στάδια έφεσης.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Το αυστριακό δίκαιο δεν επιτρέπει την αποκλειστικώς γραπτή διεξαγωγή της διαδικασίας. Ωστόσο, εφόσον στην Αυστρία δεν υπάρχει περιορισμός όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία, οι καταθέσεις των μαρτύρων μπορούν να υποβληθούν γραπτώς. Ωστόσο, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία αντιμετωπίζονται ως αποδεικτικά έγγραφα και όχι ως κατάθεση.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Βάσει του αυστριακού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εάν η απόφαση ανακοινωθεί προφορικά, ισχύουν λιγότερο αυστηρές προϋποθέσεις για το γραπτό αντίγραφο αυτής, ανεξαρτήτως του υπό διεκδίκηση ποσού. Αν μια απόφαση ανακοινωθεί προφορικά, παρουσία αμφοτέρων των διαδίκων, και κανείς εξ αυτών δεν ασκήσει έφεση εγκαίρως, τότε το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει «συντετηγμένο αντίγραφο της απόφασης», το οποίο θα περιορίζεται στη βασική αιτιολογία της απόφασης.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Βάσει του αυστριακού δικαίου, τα έξοδα στις αστικές υποθέσεις, κατά γενικό κανόνα, επιστρέφονται, αναλόγως του βαθμού επιτυχίας. Τόσο τα δικαστικά έξοδα όσο και η αμοιβή του δικηγόρου συνδέονται άμεσα με το υπό διεκδίκηση ποσό. Επομένως, ένα μικρότερο υπό διεκδίκηση ποσό θα οδηγήσει, κατά κανόνα, σε χαμηλότερα δικαστικά έξοδα και μικρότερη αμοιβή δικηγόρου. Δεδομένου ότι, βάσει πράξεων και κανονισμών, οι δαπάνες ορίζονται με τη μορφή τελών, πρέπει να διατηρούνται σε χαμηλό επίπεδο στην περίπτωση των μικροδιαφορών. Ωστόσο, δεν ισχύουν ειδικοί κανόνες δαπανών για τον συγκεκριμένο τύπο αγωγής.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Ο αυστριακός νόμος προβλέπει περιορισμένα δικαιώματα προσφυγής για διαδικασίες μικροδιαφορών. Οι προσφυγές στην περίπτωση διαδικασιών για αξιώσεις έως και 2.700 ευρώ επιτρέπονται επί νομικών ζητημάτων ή για λόγους ακυρότητας (εξαιρετικά σοβαρά διαδικαστικά σφάλματα). Δεν μπορεί να κατατεθεί προσφυγή για λοιπά διαδικαστικά σφάλματα ούτε για τα πορίσματα σχετικά με τα περιστατικά ή την αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων από το πρωτοδικείο. Σε αντίθετη περίπτωση, ισχύουν οι κανόνες που διέπουν τη «συνήθη» διαδικασία.

Τελευταία επικαιροποίηση: 11/03/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [pt](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Μικροδιαφορές - Πορτογαλία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Το εθνικό δίκαιο προβλέπει δύο ειδικές διαδικασίες για την επίλυση μικροδιαφορών (που προβλέπονται στο νομοθετικό διάταγμα αριθ. 269/98):

την ειδική αγωγή με αίτημα την εξόφληση των χρηματικών υποχρεώσεων που απορρέουν από σύμβαση, η οποία συζητείται στο πλαίσιο ταχείας και απλουστευμένης αναγνωριστικής διαδικασίας

τη διαταγή πληρωμής, η οποία αποτελεί μέτρο που αποσκοπεί στο να αποκτήσει ισχύ εκτελεστού τίτλου απαίτηση που απορρέει από οφειλή ποσών μικρής αξίας.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Οι δύο προαναφερόμενες ειδικές διαδικασίες κινούνται όταν συντρέχουν οι παρακάτω προϋποθέσεις:

υφίσταται χρηματική υποχρέωση

η εν λόγω υποχρέωση απορρέει από σύμβαση

η αξία του αντικειμένου δεν υπερβαίνει το ποσό των 15.000 ευρώ.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Το πρόσωπο που έχει την απαίτηση μπορεί να επιλέξει μεταξύ των διαδικασιών που αναφέρονται στην απάντηση της ερώτησης 1.

1.3 Έντυπα

Στην ειδική αγωγή με αίτημα την ικανοποίηση χρηματικών υποχρεώσεων που απορρέουν από σύμβαση, η αίτηση και η αντίκρουση δεν είναι αναγκαίο να διατυπωθούν σε δικόγραφο, δηλαδή οι ισχυρισμοί δεν απαιτείται να είναι αριθμημένοι κατ' άρθρο. Όταν υποβάλλονται από δικαστικό πληρεξούσιο, πρέπει να αποσταλούν ηλεκτρονικά με χρήση των ειδικών εντύπων τα οποία διατίθενται προς τούτο από το υπολογιστικό σύστημα υποστήριξης των δικαστηρίων, εκτός αν ο δικαστικός πληρεξούσιος επικαλεστεί νόμιμους λόγους για τη μη χρήση του εν λόγω συστήματος. Όταν υποβάλλονται από τους ίδιους τους διαδίκους, δεν απαιτείται η χρήση ειδικού εντύπου και μπορούν να υποβληθούν στο δικαστήριο ή να αποσταλούν με συστημένη επιστολή ή φαξ.

Η αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής πρέπει να υποβληθεί με το ειδικό έντυπο το οποίο διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.citius.mj.pt/Portal/consultas/Injuncoes/Injuncoes.aspx>. Η χρήση του εν λόγω εντύπου είναι υποχρεωτική, ανεξαρτήτως αν υποβάλλεται απευθείας από τον διάδικο ή τον πληρεξούσιό του.

Όταν υποβάλλεται από δικαστικό πληρεξούσιο, το έντυπο της αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής πρέπει να αποσταλεί ηλεκτρονικά μέσω του συστήματος ΤΠ υποστήριξης των δικαστηρίων (εκτός αν ο πληρεξούσιος επικαλεστεί νόμιμους λόγους για τη μη χρήση του εν λόγω συστήματος). Όταν υποβάλλεται απευθείας από τον διάδικο, το έντυπο της αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής μπορεί να υποβληθεί σε έγχαρτη μορφή.

1.4 Συνδρομή

Το σύστημα νομικής συνδρομής εφαρμόζεται και στις δύο διαδικασίες (λ.χ. διορισμός πληρεξουσίου δικηγόρου, πληρωμή της δικηγορικής αμοιβής, πληρωμή των δικαστικών εξόδων και λοιπών συναφών δαπανών).

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Στην ειδική αγωγή με αίτημα την εξόφληση των χρηματικών υποχρεώσεων που απορρέουν από σύμβαση, οι αποδείξεις διεξάγονται ως εξής: τα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίζονται στο ακροατήριο

Εάν η αξία του αντικειμένου της αγωγής δεν υπερβαίνει το ποσό των 5.000 ευρώ κάθε διάδικος μπορεί να καλέσει έως τρεις μάρτυρες, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση έως και πέντε. Σε καθεμιά από τις παραπάνω περιπτώσεις, ο διάδικος δεν μπορεί να καλέσει περισσότερους από τρεις μάρτυρες για κάθε επίδικο πραγματικό περιστατικό

Σε υποθέσεις όπου η αξία του αντικειμένου δεν υπερβαίνει τα 5.000 ευρώ, όταν οι διάδικοι δεν διαθέτουν δικαστικό πληρεξούσιο (mandatário judicial) ή αυτός δεν εμφανιστεί, οι μάρτυρες εξετάζονται από τον δικαστή.

Η πραγματογνωμοσύνη διενεργείται πάντοτε από έναν μόνο πραγματογνώμονα

Ο δικαστής μπορεί να ζητήσει περαιτέρω αποδείξεις τις οποίες κρίνει απαραίτητες για την έκδοση ορθής απόφασης. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, η συζήτηση μπορεί να αναβληθεί για τον χρόνο που κρίνει πρόσφορο ο δικαστής και ορίζεται ημερομηνία για τη συνέχισή της. Η απόφαση πρέπει να ληφθεί εντός 30 ημερών.

Διαταγές πληρωμής:

εάν ο καθ' ου δεν προσβάλει την αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής που του κοινοποιήθηκε, δεν απαιτείται η διεξαγωγή αποδείξεων και ο αρμόδιος δικαστικός επιμελητής θέτει το παρακάτω κείμενο στη διαταγή πληρωμής: *Este documento tem força executiva* (εκτελεστό έγγραφο)

σε περίπτωση ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, χρησιμοποιείται το έντυπο της ειδικής αγωγής με αίτημα την εκπλήρωση των υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν από σύμβαση και εφαρμόζεται η συναφής διαδικασία διεξαγωγής αποδείξεων

εάν αποδειχθεί αδύνατη η κοινοποίηση στον καθ' ου, η αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής αντιμετωπίζεται ως αγωγή τακτικής διαδικασίας, εφόσον ο αιτών εξέφρασε τη σχετική πρόθεση διαφορετικά, ο γραμματέας επιστρέφει την αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής στον αιτούντα.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Εάν ο καθ' ου δεν προσβάλει τη διαταγή πληρωμής που του κοινοποιήθηκε, ολόκληρη η διαδικασία διεξάγεται γραπτώς.

Στην ειδική αγωγή με αίτημα την εξόφληση των χρηματικών υποχρεώσεων που απορρέουν από σύμβαση, οι μάρτυρες μπορούν να καταθέσουν γραπτώς, εφόσον η γνώση τους για τα πραγματικά περιστατικά αποκτήθηκε στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, η μαρτυρία είναι γραπτή, χρονολογείται και υπογράφεται από τον μάρτυρα με υπόμνηση της αγωγής την οποία αφορά, περιλαμβάνει τα πραγματικά περιστατικά όπως αυτά είναι γνωστά και τους λόγους που ο συγκεκριμένος μάρτυρας έχει την εν λόγω γνώση.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Στην ειδική αγωγή με αίτημα την εξόφληση των χρηματικών υποχρεώσεων που απορρέουν από σύμβαση για την οποία διεξάγεται συζήτηση στο ακροατήριο, η απόφαση εκδίδεται προφορικά και υπαγορεύεται προς καταχώριση στα πρακτικά, ενώ το αιτιολογικό της εκτίθεται με συνοπτικό τρόπο.

Εάν αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής γίνει δεκτή, δεν εκδίδεται σχετική απόφαση αλλά κηρύσσεται εκτελεστή η αίτηση από τον δικαστικό επιμελητή.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Τα έξοδα του νικήσαντος διαδίκου βαρύνουν τον ηττηθέντα διάδικο αναλογικά προς την ήττα του. Ως εκ τούτου, ο νικήσας διάδικος μπορεί να αποζημιωθεί πλήρως ή μερικώς για τα παρακάτω έξοδα: τα δικαστικά έξοδα που έχει ήδη καταβάλει τις δαπάνες που κατέβαλε για τη διεξαγωγή αποδείξεων, όταν δεν είχε ζητήσει ο ίδιος τις εν λόγω αποδείξεις και ουδεμία χρήση αυτών έγινε από τον ίδιο την αμοιβή που καταβλήθηκε στον δικαστικό επιμελητή και τις δαπάνες στις οποίες έχει προβεί ο εν λόγω δικαστικός επιμελητής (λ.χ. όταν η κλήση επιδίδεται στον εναγόμενο από δικαστικό επιμελητή) την αμοιβή δικαστικού πληρεξουσίου και τις δαπάνες στις οποίες προέβη ο δικηγόρος.

Τα οφειλόμενα ποσά πρέπει να αναφέρονται στο επεξηγηματικό σημείωμα. Το εν λόγω σημείωμα πρέπει να αποσταλεί στο δικαστήριο από τον διάδικο που δικαιούται την αποζημίωση, τον ηττηθέντα διάδικο ή τον δικαστικό επιμελητή, ανάλογα με την περίπτωση, εντός πέντε ημερών αφότου η απόφαση καταστεί οριστική.

Στο επεξηγηματικό σημείωμα θα περιλαμβάνονται τα παρακάτω στοιχεία:

το όνομα του διαδίκου, ο αριθμός της υπόθεσης και το όνομα του δικαστικού εκπροσώπου ή του δικαστικού επιμελητή

τα δικαστικά έξοδα που έχει καταβάλει ο διάδικος

υπόμνηση των ποσών που καταβλήθηκαν από τον διάδικο για δαπάνες στις οποίες προέβη ο δικαστικός επιμελητής

υπόμνηση των ποσών που καταβλήθηκαν ως αμοιβή δικηγόρου ή δικαστικού επιμελητή

υπόμνηση του εισπρακτέου ποσού

Ο γενικός κανόνας είναι ότι τα έξοδα του νικήσαντος διαδίκου καταβάλλονται απευθείας από τον ηττηθέντα διάδικο, εκτός αν άλλως ορίζει ο νόμος.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Οι αποφάσεις που εκδίδονται στο πλαίσιο των ειδικών αγωγών με αίτημα την εξόφληση των χρηματικών υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν από σύμβαση μπορούν να προσβληθούν με έφεση, η οποία ασκείται ενώπιον του εφετείου, εφόσον το επίδικο ποσό δεν υπερβαίνει τα 5.000 ευρώ και η προσβαλλόμενη απόφαση είναι δυσμενής για τον εκκαλούντα για ποσό άνω των 2.500 ευρώ.

Πρόκειται για τακτικό ένδικο μέσο. Η εθνική νομοθεσία προβλέπει επίσης κανόνες έκτακτων ένδικων μέσων.

Στην περίπτωση της διαταγής πληρωμής, τυχόν αντιρρήσεις ως προς την απόρριψη της αίτησης έκδοσης διαταγής πληρωμής και της κήρυξης αυτής εκτελεστής από τον δικαστικό γραμματέα υποβάλλονται ενώπιον του δικαστή.

Χρήσιμοι σύνδεσμοι

Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 269/98, της 1ης Σεπτεμβρίου 1998, που είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=574&tabela=leis

Η πύλη Citius του Υπουργείου Δικαιοσύνης είναι διαθέσιμη στη διεύθυνση <https://www.citius.mj.pt/>.

Σημείωση

Οι πληροφορίες στο παρόν δελτίο δεν δεσμεύουν το σημείο επικοινωνίας του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ούτε τα δικαστήρια ή άλλες οντότητες και αρχές. Δεν υποκαθιστούν το ισχύον κείμενο του νόμου, καθώς μπορεί να έχουν εισαχθεί σ' αυτό αλλαγές που να μην έχουν ακόμη περιληφθεί στο παρόν δελτίο.

Τελευταία επικαιροποίηση: 03/01/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις

μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Ρουμανία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Η **διαδικασία μικροδιαφορών** ρυθμίζεται ειδικά από τα άρθρα 1025-1032 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που άρχισε να ισχύει στις 15 Φεβρουαρίου 2013.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Το άρθρο 1025 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας **αναφέρει ότι** η αξία της απαίτησης, εξαιρουμένων των τόκων, των δικαστικών εξόδων και λοιπών συναφών δαπανών, δεν πρέπει να υπερβαίνει το ποσό των 10 000 ρουμανικών λέου κατά την ημερομηνία προσφυγής στο δικαστήριο.

Ως προς το πεδίο εφαρμογής της (*ratione materiae*), η **διαδικασία μικροδιαφορών δεν μπορεί να εφαρμοστεί** σε φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή στην αστική ευθύνη του κράτους για πράξεις και παραλείψεις κατά την άσκηση των δημόσιων εξουσιών. Ομοίως, η διαδικασία δεν εφαρμόζεται σε υποθέσεις που αφορούν: το γαμικό καθεστώς ή την ικανότητα δικαίου φυσικών προσώπων τα δικαιώματα ιδιοκτησίας που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις την κληρονομική διαδοχή περιπτώσεις αφερεγγυότητας, συμβιβασμούς με πιστωτές, διαδικασίες εκκαθάρισης αφερεγγυων επιχειρήσεων και άλλων νομικών προσώπων ή άλλες παρεμφερείς διαδικασίες την κοινωνική ασφάλιση το εργατικό δίκαιο τις μισθώσεις ακινήτων, εκτός των αγωγών που αφορούν χρέη και χρηματικές αξιώσεις τη διαιτησία την παραβίαση του δικαιώματος στον ιδιωτικό βίο και των δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Σύμφωνα με τον νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η **διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί να χρησιμοποιείται εναλλακτικά**. Ο ενάγων μπορεί, δηλαδή, να επιλέξει μεταξύ της **διαδικασίας μικροδιαφορών** και της συνήθους δικαστικής διαδικασίας. Εάν ο ενάγων προσέφυγε στο δικαστήριο καταθέτοντας αγωγή, τότε η εκδίκαση της υπόθεσης γίνεται με τη συνήθη διαδικασία, εκτός εάν ο ενάγων ζητήσει ρητώς, το αργότερο μέχρι την πρώτη ακροαματική διαδικασία, την εφαρμογή ειδικής διαδικασίας. Όταν μια αγωγή δεν μπορεί να εκδικαστεί με τη **διαδικασία μικροδιαφορών**, το δικαστήριο επιδίδει σχετική ειδοποίηση στον ενάγοντα και αν ο τελευταίος δεν αποσύρει την αγωγή του, αυτή εκδικάζεται βάσει του κοινού δικαίου. Το αρμόδιο δικαστήριο πρωτοβάθμιας εκδίκασης της αγωγής είναι το πρωτοδικείο. Η εδαφική αρμοδιότητα καθορίζεται βάσει του κοινού δικαίου.

1.3 Έντυπα

Το διάταγμα αριθ. 359/C της 29ης Ιανουαρίου 2013 του Υπουργείου Δικαιοσύνης για την έγκριση των εντύπων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία μικροδιαφορών η οποία προβλέπεται στα άρθρα 1025-1032 του νόμου αριθ. 134/2010 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπει τη χρήση υποχρεωτικού τυποποιημένου εντύπου για τη διαδικασία μικροδιαφορών. Τα τυποποιημένα έντυπα είναι: το έντυπο της αγωγής, το έντυπο τροποποίησης και /ή διόρθωσης του εντύπου της αγωγής και το έντυπο απάντησης.

1.4 Συνδρομή

Παρέχεται εντός των ορίων του ενεργού ρόλου που ασκεί ο δικαστής, όχι ειδικά για τον συγκεκριμένο τύπο υπόθεσης.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Το δικαστήριο δύναται να κάνει δεκτά και άλλα αποδεικτικά στοιχεία πέραν αυτών που προσκομίζουν οι διάδικοι. Δεν γίνονται, εντούτοις, δεκτά τα αποδεικτικά στοιχεία των οποίων η διαχείριση είναι δυσανάλογα δαπανηρή σε σχέση με το ποσό της κατατεθείσας αγωγής ή ανταγωγής.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 1028 και επόμενα του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η διαδικασία μικροδιαφορών κινείται από τον ενάγοντα με τη συμπλήρωση του εντύπου της αγωγής και την υποβολή ή την αποστολή του στο αρμόδιο δικαστήριο μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο ο οποίος διασφαλίζει την αποστολή και την απόδειξη παραλαβής. Μαζί με το έντυπο της αγωγής υποβάλλονται ή αποστέλλονται επίσης αντίγραφα των εγγράφων τα οποία σκοπεύει ενδεχομένως να χρησιμοποιήσει ο ενάγων. Αν οι πληροφορίες που παρέχει ο ενάγων είναι ασαφείς ή ανεπαρκείς, ή αν το έντυπο της αγωγής δεν έχει συμπληρωθεί με ακρίβεια, το δικαστήριο καλεί τον ενάγοντα να συμπληρώσει ή να διορθώσει το έντυπο ή να υποβάλει συμπληρωματικές πληροφορίες ή έγγραφα, με εξαίρεση τις περιπτώσεις στις οποίες η αγωγή είναι προδήλως αβάσιμη ή απαράδεκτη. Η αγωγή απορρίπτεται αν είναι προδήλως αβάσιμη ή απαράδεκτη. Αν ο ενάγων δεν φροντίσει να συμπληρώσει ή να διορθώσει το έντυπο της αγωγής εντός της προθεσμίας που έχει ορίσει το δικαστήριο, η αγωγή απορρίπτεται.

Η διαδικασία μικροδιαφορών είναι γραπτή και διεξάγεται εξ ολοκλήρου σε τμήματα. Το δικαστήριο δύναται να καλέσει τους διαδίκους να παραστούν στο δικαστήριο αν κρίνει ότι η παρουσία τους είναι επιβεβλημένη ή αν λάβει σχετικό αίτημα από οποιονδήποτε εκ των διαδίκων. Το δικαστήριο δύναται να απορρίψει το εν λόγω αίτημα σε περίπτωση που κρίνει ότι δεν απαιτείται προφορική συζήτηση, δεδομένων των περιστάσεων της υπόθεσης. Δεν είναι δυνατή η άσκηση ένδικου μέσου κατά του σκεπτικού της απόρριψης, το οποίο παρέχεται γραπτώς.

Αφού λάβει ορθά συμπληρωμένο το έντυπο της αγωγής, το δικαστήριο στέλνει στον εναγόμενο το έντυπο απάντησης, συνοδευόμενο από αντίγραφο του εντύπου της αγωγής καθώς και από αντίγραφα των εγγράφων που υπέβαλε ο ενάγων. Ο εναγόμενος οφείλει να υποβάλει το έντυπο απάντησης, δεόντως συμπληρωμένο, εντός 30 ημερών από την επίδοση των εγγράφων, καθώς και αντίγραφα των εγγράφων που σκοπεύει να χρησιμοποιήσει. Ο εναγόμενος μπορεί να απαντήσει με κάθε άλλο προσηκόντα τρόπο, χωρίς να χρησιμοποιήσει απαραίτητως το έντυπο απάντησης. Το δικαστήριο επιδίδει αμέσως στον ενάγοντα αντίγραφα της απάντησης του εναγόμενου, της ανταγωγής, εφόσον υπάρχει, και των εγγράφων που υπέβαλε ο εναγόμενος. Αν ο εναγόμενος καταθέσει ανταγωγή, ο ενάγων οφείλει να υποβάλει το έντυπο απάντησης, δεόντως συμπληρωμένο, ή να απαντήσει με κάθε άλλο τρόπο εντός 30 ημερών από την ημερομηνία της επίδοσης. Η ανταγωγή, η οποία δεν μπορεί να εκδικαστεί με την παρούσα διαδικασία, διαχωρίζεται και εκδικάζεται βάσει του κοινού δικαίου. Το δικαστήριο δύναται να ζητήσει από τους διαδίκους να υποβάλουν πρόσθετες πληροφορίες εντός προθεσμίας που ορίζεται για τον συγκεκριμένο σκοπό, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 30 ημέρες από τη λήψη της απάντησης του εναγόμενου ή, κατά περίπτωση, του ενάγοντα. Αν το δικαστήριο ορίσει προθεσμία για να παραστούν οι διάδικοι ενώπιον του δικαστηρίου, οφείλει να τους επιδώσει σχετικό κλητήριο θέσπισμα. Κάθε φορά που το δικαστήριο ορίζει προθεσμία για την ολοκλήρωση ενός σταδίου της διαδικασίας, ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο διάδικο για τις συνέπειες μη τήρησης της εν λόγω προθεσμίας.

Το δικαστήριο εκδίδει απόφαση εντός 30 ημερών από τη λήψη όλων των απαιτούμενων πληροφοριών ή, κατά περίπτωση, από την προφορική ακρόαση. Αν δεν λάβει απάντηση από τον ενδιαφερόμενο διάδικο εντός της προθεσμίας, το δικαστήριο εκδίδει απόφαση για την κύρια αγωγή ή την ανταγωγή σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά που περιέχονται στον φάκελο της υπόθεσης. Η απόφαση που εκδίδει το πρωτοβάθμιο δικαστήριο είναι εκτελεστή από την ημερομηνία έκδοσής της και επιδίδεται στους διαδίκους.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Όχι.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Σύμφωνα με το άρθρο 1031 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ο ηττηθείς διάδικος βαρύνεται με την υποχρέωση καταβολής των δικαστικών εξόδων, κατόπιν σχετικού αιτήματος του έτερου διαδίκου. Το δικαστήριο, πάντως, δεν επιδικάζει περριτά δικαστικά έξοδα υπέρ του νικήσαντος διαδίκου τα οποία είναι δυσανάλογα προς το ύψος της αγωγής.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Σύμφωνα με το άρθρο 1032 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η άσκηση ένδικου μέσου κατά δικαστικής απόφασης είναι δυνατή ενώπιον του δικαστηρίου το αργότερο εντός 30 ημερών από την επίδοσή της. Εφόσον συντρέχουν λόγοι, το εφετείο δύναται να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης, με την προϋπόθεση να οριστεί εγγύηση ύψους 10% επί του επίδικου ποσού. Η απόφαση του εφετείου επιδίδεται στους διαδίκους και είναι τελεσίδικη.

Τελευταία επικαιροποίηση: 31/07/2017

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Σλοβενία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Η σλοβενική νομοθεσία περιλαμβάνει μια ειδική διαδικασία μικροδιαφορών, η οποία ρυθμίζεται από το κεφάλαιο 30 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zakon o pravnem postopku*, ZPP).

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Σύμφωνα με τις διατάξεις του ZPP, ως μικροδιαφορά θεωρείται η διαφορά στην οποία το ποσό της αξίωσης δεν υπερβαίνει τα 2 000 ευρώ. Στις εμπορικές υποθέσεις, μικροδιαφορά θεωρείται η διαφορά στην οποία το ποσό της αξίωσης δεν υπερβαίνει τα 4 000 ευρώ. Οι μικροδιαφορές καλύπτουν επίσης τις διαφορές στις οποίες η αξίωση δεν είναι χρηματική, όταν ο ενάγων δηλώνει στην αγωγή την πρόθεσή του να αποδεχθεί χρηματικό ποσό που δεν υπερβαίνει τις 2 000 ευρώ (4 000 ευρώ στις εμπορικές διαφορές) αντί ικανοποίησης της αξίωσης, και διαφορές στις οποίες αντικείμενο της αξίωσης είναι η παράδοση κινητής περιουσίας, όπου το ποσό που δηλώνεται από τον ενάγοντα δεν υπερβαίνει τις 2 000 ευρώ (4 000 στις εμπορικές διαφορές). Στις μικροδιαφορές δεν περιλαμβάνονται οι διαφορές που αφορούν κυριότητα, δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, προστασία ή χρήση εφευρέσεων και εμπορικών σημάτων ή το δικαίωμα χρήσης εμπορικής ονομασίας, οι διαφορές που σχετίζονται με την προστασία του ανταγωνισμού ή οι διαφορές που αφορούν καταπάτηση.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η εφαρμογή της διαδικασίας περιγράφεται στο σημείο 1.1. Η διαδικασία μικροδιαφορών διεξάγεται ενώπιον του ειρηνοδικείου (τοπικού δικαστηρίου, *okrajno sodišče*), εκτός αν πρόκειται για εμπορική διαφορά, οπότε εκδικάζεται από πρωτοδικείο (περιφερειακό δικαστήριο, *okrožno sodišče*).

1.3 Έντυπα

Έντυπα έχουν καταρτιστεί μόνο για τις διαδικασίες μικροδιαφορών που κινούνται από έναν διάδικο βάσει επίσημου εγγράφου. Ένα συμπληρωμένο έντυπο μπορεί να υποβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα στην ακόλουθη διεύθυνση <https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html>. Αυτό περιλαμβάνει τις διαδικασίες εκτέλεσης βάσει επίσημου εγγράφου οι οποίες, μετά την υποβολή δεόντως αιτιολογημένης καταγγελίας, συνεχίζονται με ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής. Πέραν αυτού, δεν έχουν καταρτιστεί εκ των προτέρων έντυπα για τις διαδικασίες μικροδιαφορών με σκοπό να βοηθούν τους διαδίκους στην κίνηση διαδικασίας.

Για λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες υποβολής αιτήσεων με ηλεκτρονικά μέσα, ανατρέξτε στην ενότητα «Αυτόματη διαδικασία».

1.4 Συνδρομή

Οι διάδικοι δύνανται να ζητούν νομική συνδρομή, η οποία τους χορηγείται εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τον νόμο περί δωρεάν νομικής συνδρομής (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*, ZBPP).

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Στις διαδικασίες μικροδιαφορών, ο ενάγων υποχρεούται να αναφέρει όλα τα πραγματικά περιστατικά και να παραθέτει όλα τα αποδεικτικά στοιχεία στην αγωγή, ενώ ο εναγόμενος υποχρεούται να τα συμπεριλαμβάνει στο υπόμνημα αντικρούσεώς του. Κάθε διάδικος μπορεί να καταθέσει προκαταρκτικό υπόμνημα. Πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που παρουσιάζονται μεταγενέστερα με γραπτά υπομνήματα δεν λαμβάνονται υπόψη. Η προθεσμία για την υποβολή υπομνήματος αντικρούσεως και προκαταρκτικών υπομνημάτων είναι οκτώ ημέρες.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Οι διαδικασίες μικροδιαφορών διεξάγονται βάσει αγωγών που υποβάλλονται γραπτώς. Το δικαστήριο μπορεί να περιορίσει τον χρόνο και το εύρος της διαδικασίας διεξαγωγής αποδείξεων και να διεξαγάγει τη διαδικασία κατά τη δική του διακριτική ευχέρεια, εξισορροπώντας κατ' αυτόν τον τρόπο δύο στόχους: παροχή επαρκούς προστασίας για τα δικαιώματα των διαδίκων και παράλληλα επίτευξη του στόχου επίστευσης της διαδικασίας και διατήρησης των εξόδων σε χαμηλά επίπεδα.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η απόφαση επί της διαδικασίας μικροδιαφορών ανακοινώνεται αμέσως μετά την ολοκλήρωση της κύριας ακροαματικής διαδικασίας. Η γραπτή απόφαση πρέπει να περιλαμβάνει το εισαγωγικό μέρος, το διατακτικό, το σκεπτικό και μνεία των ένδικων μέσων με τα οποία μπορεί να προσβληθεί. Ο δικαστής μπορεί να εκδώσει γραπτή απόφαση με διεξοδικό ή συνοπτικό σκεπτικό.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Η απόφαση για το κόστος της διαδικασίας λαμβάνεται ανάλογα με την έκβαση της διαδικασίας, ήτοι ο ηττηθείς διάδικος υποχρεούται να αποδώσει στον αντίδικο τα έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκε.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Οι διάδικοι μπορούν να υποβάλουν έφεση κατά της απόφασης πρώτου βαθμού ή της απόφασης επί μικροδιαφοράς εντός οκτώ ημερών. Η απόφαση και η διάταξη μπορεί να προσβληθούν μόνο λόγω σοβαρής παράβασης των δικονομικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 339 του ZPP και λόγω παράβασης του ουσιαστικού δικαίου. Στις διαδικασίες που αφορούν τις εμπορικές μικροδιαφορές, μόνο ο διάδικος που έχει ανακοινώσει ότι σκοπεύει να υποβάλει έφεση μπορεί να προσφύγει κατά μιας απόφασης ασκώντας έφεση. Δεν προβλέπεται διαδικασία αναθεώρησης στις μικροδιαφορές, ενώ οι λόγοι για να διαταχθεί η επανάληψη της διαδικασίας είναι περιορισμένοι.

Σχετικοί σύνδεσμοι

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

Τελευταία επικαιροποίηση: 08/01/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις

μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Σλοβακία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Δεν υπάρχει συγκεκριμένη διαδικασία για τις μικροδιαφορές, οι οποίες διέπονται από τις γενικές διατάξεις περί αστικών διαδικασιών. Δεν διεξάγεται ακροαματική διαδικασία για απαιτήσεις που δεν υπερβαίνουν τις 2 000 EUR και για τις οποίες απαιτείται μόνο απλή αξιολόγηση.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η διαδικασία διέπεται από τις γενικές διατάξεις περί αστικών διαδικασιών.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία κινείται με σχετικό αίτημα, με τη συνήθη διαδικασία που ακολουθείται για οποιοδήποτε είδος αιτήματος για την κίνηση διαδικασίας.

1.3 Έντυπα

Δεν προβλέπονται ειδικά έντυπα.

1.4 Συνδρομή

Οι διάδικοι λαμβάνουν συνδρομή σύμφωνα με τη γενική υποχρέωση των δικαστηρίων να ενημερώνουν ανά πάσα στιγμή τους διαδίκους για τα δικονομικά δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς και για τη δυνατότητα να επιλέγουν δικηγόρο ή να επικοινωνούν με το Κέντρο Νομικής Συνδρομής (Centrum právnej pomoci).

<http://www.centrumpravnejpomoci.sk/>

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η διαδικασία διέπεται από τις γενικές διατάξεις περί αστικών διαδικασιών.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Είναι συνήθως η ίδια όπως και για άλλες αστικές διαδικασίες.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Είναι συνήθως το ίδιο όπως και για άλλες αστικές διαδικασίες.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Γίνεται συνήθως ό,τι γίνεται και για άλλες αστικές διαδικασίες.

Το δικαστήριο επιδικάζει στους διαδίκους τα δικαστικά έξοδα ανάλογα με την επιτυχία τους στην υπόθεση. Εάν οι διάδικοι ήταν μόνο εν μέρει επιτυχείς, το δικαστήριο επιδικάζει τα δικαστικά έξοδα σε αναλογική βάση ή κρίνει ότι κανένας εκ των διαδίκων δεν δικαιούται επιστροφή δικαστικών εξόδων. Εάν ένας εκ των διαδίκων κριθεί δικονομικά υπεύθυνος για τη διακοπή της διαδικασίας, το δικαστήριο επιδικάζει τα δικαστικά έξοδα στον έτερο διάδικο. Εάν ένας εκ των διαδίκων κριθεί υπεύθυνος για τα έξοδα της διαδικασίας που διαφορετικά δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί, το δικαστήριο επιδικάζει τα έξοδα αυτά στον έτερο διάδικο. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για λόγους που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, το δικαστήριο αποφασίζει να μην επιδικάσει τα δικαστικά έξοδα.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Οι διάδικοι έχουν τη δυνατότητα άσκησης ένδικου μέσου κατά της απόφασης με τον συνήθη τρόπο για τις αστικές διαδικασίες. Έφεση μπορεί να ασκηθεί στο δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση εντός προθεσμίας 15 ημερών από την επίδοση της απόφασης.

Τελευταία επικαιροποίηση: 22/03/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Φινλανδία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Η ισχύουσα νομοθεσία στη Φινλανδία δεν περιλαμβάνει διαδικαστικούς κανονισμούς ανάλογα με την αξία του αντικείμενου της δίκης. Ωστόσο, μπορεί να δοθεί εντολή για κατάλληλες διαδικασίες για μια υπόθεση, βάσει της ιδιαίτερης φύσης της. Η υπόθεση θα περάσει από τα διάφορα στάδια της πλήρους δικαστικής διαδικασίας εάν υπάρχουν βάσιμες αιτίες και το επιθυμούν οι διάδικοι. Η υπόθεση μπορεί, για παράδειγμα, να επιλυθεί από έναν μόνο δικαστή χωρίς προπαρασκευαστική ακρόαση ή με μια αποκλειστικά γραπτή διαδικασία. Οι αστικές υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας έχουν τις δικές τους ειδικές διαδικασίες. Για την επεξεργασία μη αμφισβητούμενων απαιτήσεων, βλ. «Διαδικασίες για τη διαταγή πληρωμής — Φινλανδία» και «Αυτόματη διαδικασία — Φινλανδία».

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Όπως προαναφέρθηκε, η αξία του αντικείμενου της διαφοράς δεν επηρεάζει τη διαδικασία. Η μορφή της διαδικασίας εξαρτάται από την ουσία της υπόθεσης.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία σε αστικές υποθέσεις κινείται με την υποβολή γραπτής αίτησης κλήτευσης σε περιφερειακό δικαστήριο (käräjäoikeus). Οι μη αμφισβητούμενες αξιώσεις μπορούν επίσης να κατατεθούν μέσω ηλεκτρονικής αίτησης (βλέπε «Διαδικασίες για τη διαταγή πληρωμής - Φινλανδία»).

1.3 Έντυπα

Δεν υπάρχουν έντυπα σε εθνικό επίπεδο, εκτός από το έντυπο κοινοποίησης της πρόθεσης άσκησης ένδικου μέσου κατά απόφασης του περιφερειακού δικαστηρίου. Ορισμένα περιφερειακά δικαστήρια έχουν συντάξει έντυπα για συγκεκριμένα είδη αλληλογραφίας: συνήθως πρόκειται για έντυπα αίτησης ή ανταπάντησης. Η χρήση των εντύπων δεν είναι υποχρεωτική.

Οι μη αμφισβητούμενες αξιώσεις μπορούν να κατατεθούν μέσω εντύπου ηλεκτρονικής αίτησης (βλέπε «Διαδικασίες για τη διαταγή πληρωμής - Φινλανδία»).

1.4 Συνδρομή

Η γραμματεία του δικαστηρίου παρέχει συμβουλές για θέματα που σχετίζονται με τη διαδικασία, εάν είναι απαραίτητο.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Εάν η υπόθεση είναι μη αμφισβητούμενη, δεν απαιτείται κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Εάν ακολουθηθεί αμιγώς γραπτή διαδικασία, εξετάζονται μόνο γραπτά αποδεικτικά στοιχεία. Δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις που να ορίζουν ότι θα ισχύουν ειδικοί κανόνες για την διεξαγωγή αποδείξεων σε υποθέσεις μικροδιαφορών.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Είναι δυνατόν μια υπόθεση να επιλυθεί χωρίς επ' ακροατηρίω διαδικασία, μόνο βάσει γραπτών αποδεικτικών στοιχείων. Οι υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας επιλύονται πάντα με αυτό τον τρόπο. Οι αμφισβητούμενες αξιώσεις μπορούν να επιλυθούν αποκλειστικά βάσει γραπτών αποδείξεων, αν η φύση της υπόθεσης είναι τέτοια που δεν απαιτείται κύρια επ' ακροατηρίω διαδικασία και αν οι διάδικοι δεν αντιτίθενται στη χρήση της γραπτής διαδικασίας.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις που να διέπουν το περιεχόμενο των αποφάσεων σε υποθέσεις μικροδιαφορών.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Κατά κανόνα, ο ηττηθείς διάδικος υποχρεούται να καταβάλει όλα τα εύλογα νομικά έξοδα που πραγματοποίησε ο αντίδικός του για τη λήψη κάθε αναγκαίου μέτρου σχετικά με την υπόθεση. Ωστόσο, έχουν καθοριστεί ανώτατα όρια για το ποσό των εξόδων που επιστρέφονται σε περίπτωση μη αμφισβητούμενων αξιώσεων και σε υποθέσεις που αφορούν ενοίκια κατοικίας. Στις περιπτώσεις αυτές, το ανώτατο ποσό των δικαστικών εξόδων στο οποίο μπορεί να καταδικαστεί να καταβάλει στον ενάγοντα ο ηττηθείς εναγόμενος ορίζεται σε πίνακα εξόδων.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Το δικαίωμα έφεσης δεν εξαρτάται από τη φύση της υπόθεσης. Ακολουθείται η ίδια διαδικασία έφεσης για όλες τις υποθέσεις. Πρέπει να υπάρξει γνωστοποίηση της πρόθεσης άσκησης ένδικου μέσου κατά τη απόφασης του περιφερειακού δικαστηρίου εντός της δεδομένης προθεσμίας, και η έφεση πρέπει να εκδικαστεί στο εφετείο (hovrät).

Τελευταία επικαιροποίηση: 08/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [sv](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Μικροδιαφορές - Σουηδία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Ναι, υπάρχει ειδική διαδικασία για την εκδίκαση αστικών διαφορών που αφορούν ποσά μικρού ύψους.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η ειδική διαδικασία για αστικές διαφορές που αφορούν ποσά μικρού ύψους εφαρμόζεται από τα τακτικά πρωτοβάθμια δικαστήρια (το πρωτοδικείο («tingsrätt»)) όταν η απαίτηση του ενάγοντος δεν υπερβαίνει ένα ορισμένο ανώτατο ποσό. Επί του παρόντος (στοιχεία του 2019), το ανώτατο ποσό ανέρχεται σε 23 250 σουηδικές κορόνες. Το ανώτατο ποσό δεν καθορίζεται από τον νόμο, αλλά συνδέεται με το λεγόμενο ύψος της βασικής τιμής, που σημαίνει ότι υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις μεταβολές των τιμών.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η δυνατότητα χρήσης της εν λόγω διαδικασίας δεν περιορίζεται σε ορισμένους τύπους υποθέσεων, όπως οι αστικές υποθέσεις καταναλωτικών διαφορών. Τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται είναι ότι η υπόθεση πρέπει να αφορά αστική διαφορά και ότι το επίδικο ποσό δεν πρέπει να υπερβαίνει το ανώτατο όριο. Δεν μπορούν να υπαχθούν στη διαδικασία υποθέσεις οικογενειακού δικαίου.

1.3 Έντυπα

Δεν υπάρχει τυποποιημένο έντυπο για την κίνηση της διαδικασίας σε διαφορές που αφορούν μικρά ποσά. Υπάρχει ένα έντυπο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εισαγωγικό δικόγραφο της πρωτόδικης δίκης, ανεξαρτήτως του ποσού που αφορά η υπόθεση. Το έντυπο είναι διαθέσιμο στον ιστότοπο της σουηδικής Εθνικής Διοίκησης Δικαστηρίων («Domstolsverket») (<http://www.domstol.se/>) στα [σουηδικά](#) και στα [αγγλικά](#).

1.4 Συνδρομή

Σε περίπτωση άσκησης προσφυγής ενώπιον πρωτοδικείου («tingsrätt»), ο διάδικος μπορεί να λάβει συνδρομή για την κίνηση της διαδικασίας. Οι κρατικές αρχές έχουν γενική υποχρέωση εξυπηρέτησης, η οποία κατοχυρώνεται από τον νόμο. Η υποχρέωση αυτή σημαίνει ότι μπορεί κανείς να τηλεφωνήσει ή να επισκεφθεί, για παράδειγμα, ένα πρωτοδικείο και να λάβει γενικές πληροφορίες για τη διαδικασία και τους κανόνες που την διέπουν. Επίσης, ο πρόεδρος του δικαστηρίου υποχρεούται, κατά την προετοιμασία της υπόθεσης, και ανάλογα με τη φύση της υπόθεσης, να διασφαλίσει την αποσαφήνιση των επίδικων ζητημάτων και τη διευκρίνιση από τους διαδίκους ποια στοιχεία προτίθενται να επικαλεστούν στην υπόθεση. Στην πράξη, ο δικαστής εκπληρώνει τα καθήκοντά του κάνοντας συμπληρωματικές ερωτήσεις και παρατηρήσεις.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Δεν υπάρχουν ειδικοί κανόνες για αστικές διαφορές που αφορούν ποσά μικρού ύψους. Με άλλα λόγια, μπορούν να προσκομιστούν τόσο γραπτές όσο και προφορικές αποδείξεις. Οι έγγραφες βεβαιώσεις μαρτύρων επιτρέπονται μόνο σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις. Περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων δυνάμει του σουηδικού δικαίου είναι διαθέσιμες [εδώ](#).

1.6 Έγγραφη διαδικασίας

Το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει απόφαση μετά από αποκλειστικά έγγραφη διαδικασία. Η δυνατότητα αυτή χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις στις οποίες ούτε απαιτείται προφορική διαδικασία για τη διερεύνηση της υπόθεσης ούτε ζητείται από κάποιο διάδικο.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Δεν υπάρχουν ειδικοί κανόνες που να διέπουν τη διατύπωση της απόφασης σε υποθέσεις που αφορούν ποσά μικρού ύψους. Οι κανόνες που παρατίθενται στη συνέχεια ισχύουν για όλες τις αστικές υποθέσεις, περιλαμβανομένων και των αποφάσεων που εκδίδονται σε υποθέσεις που αφορούν ποσά μικρού ύψους. Η απόφαση πρέπει να εκδίδεται εγγράφως και να περιέχει σε ξεχωριστά τμήματα τις ακόλουθες πληροφορίες: την ονομασία του δικαστηρίου, καθώς και την ημερομηνία και τον τόπο έκδοσης της απόφασης, τα στοιχεία των διαδίκων και των νόμιμων αντιπροσώπων ή των νομικών συμβούλων τους, το διατακτικό της απόφασης, τις αξιώσεις και τις ενστάσεις αντιστοίχως των διαδίκων και τις περιστάσεις στις οποίες βασίζονται, καθώς και το σκεπτικό της απόφασης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με τα στοιχεία που αποδείχθηκαν στην υπόθεση.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Οι ειδικοί κανόνες οι οποίοι διέπουν τη δικαστική δαπάνη αποτελούν την κυριότερη ιδιαιτερότητα των υποθέσεων που αφορούν ποσά μικρού ύψους. Ο νικήσας διάδικος δικαιούται μόνο την επιστροφή των εξόδων για μία ώρα νομικών συμβουλών μία φορά σε κάθε δικαστήριο, καθώς και των τελών υποβολής της αίτησης και των εξόδων ταξιδιού και διαμονής που συνδέονται με τη δίκη, των εξόδων εξέτασης μαρτύρων και των εξόδων μετάφρασης εγγράφων. Τα έξοδα επιστρέφονται εάν ο διάδικος υποβλήθηκε εύλογα στη σχετική δαπάνη προκειμένου να διασφαλίσει τα δικαιώματά του. Συνεπώς, δεν καλύπτεται η δαπάνη της αμοιβής για την παροχή νομικών συμβουλών πέραν του ποσού που αντιστοιχεί σε παροχή συμβουλών για μία ώρα.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Κατά της απόφασης δικαστηρίου κατώτερου βαθμού μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον δικαστηρίου ανώτερου βαθμού.

Για να εξεταστεί το Εφετείο («hovrätt») την απόφαση του πρωτοδικείου («tingsrätt») πρέπει να επιτραπεί η άσκηση έφεσης. Η άσκηση έφεσης επιτρέπεται μόνον εάν η εξέταση της έφεσης από ανώτερο δικαστήριο είναι σημαντική για λόγους εφαρμογής του νόμου, εάν υπάρχουν λόγοι για να τροποποιηθεί η

κρίση του πρωτοδικείου ή εάν συντρέχουν άλλοι ιδιαίτεροι λόγοι για να εξεταστεί η έφεση. Η έφεση κατά απόφασης του πρωτοδικείου ασκείται εγγράφως και πρέπει να διαβιβασθεί στο πρωτοδικείο εντός τριών εβδομάδων από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.

Τελευταία επικαιροποίηση: 10/12/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Αγγλία και Ουαλία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Σε χρηματικές απαιτήσεις κάτω των 10.000£ (λιρών Αγγλίας) μπορεί να εφαρμοστεί η διαδικασία μικροδιαφορών. Ωστόσο, το επίδικο ποσό δεν αποτελεί τον μοναδικό παράγοντα που λαμβάνεται υπόψη. Μεταξύ άλλων, συνηθίζονται το είδος της απαίτησης, το ποσό και το είδος της προετοιμασίας που απαιτείται για την επίλυση της διαφοράς με δίκαιο τρόπο. Ενίοτε απλές διαφορές με αντικείμενο αξίας άνω των 10.000£ μπορούν να επίσης να εκδικαστούν στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών κατόπιν συναίνεσης του ενάγοντος και του εναγομένου.

Όταν ο δικαστής αποφασίζει το αν θα υπαγάγει τη διαφορά στη διαδικασία μικροδιαφορών (small claims track) ή θα την εκδικάσει στο πλαίσιο της τακτικής δικαστικής διαδικασίας, εκτός από τις απόψεις του ενάγοντος και του εναγομένου συνηθίζονται τους παρακάτω παράγοντες:

Το επίδικο ποσό - το οποίο κατά κανόνα δεν πρέπει να υπερβαίνει το ποσό των 10.000£.

Το είδος της απαίτησης- πρόκειται συνήθως για απαιτήσεις καταναλωτών (λ.χ., πωληθέντα προϊόντα, ελαττωματικά προϊόντα ή κακοτεχνίες), απαιτήσεις από ατυχήματα, διαφορές ως προς την κυριότητα κινητών και διαφορές μεταξύ εκμισθωτών και μισθωτών για επισκευές, εγγυήσεις, καθυστερούμενα μισθώματα και ούτω καθεξής, αλλά όχι διαφορές κατοχής.

Όταν ο δικαστής αποφασίζει το αν θα υπαγάγει τη διαφορά στη διαδικασία μικροδιαφορών, λαμβάνει υπόψη το ποσό και το είδος της προετοιμασίας που απαιτείται για την επίλυση της διαφοράς με δίκαιο τρόπο. Ο δικαστής έχει υπόψη ότι η εν λόγω διαδικασία έχει σχεδιαστεί για να είναι αρκετά απλή, ώστε να μπορούν οι διάδικοι, εφόσον το επιθυμούν, να διεξαγάγουν τη δίκη χωρίς τη συνδρομή δικηγόρου. Για παράδειγμα, για την τελική συζήτηση πρέπει να απαιτείται η ελάχιστη δυνατή προετοιμασία. Κατά κανόνα, οι διαφορές που εκδικάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών δεν περιλαμβάνουν πολλούς μάρτυρες ή δύσκολα νομικά ζητήματα.

Εάν η συνολική απαίτηση δεν υπερβαίνει το ποσό των 10.000£, αλλά περιλαμβάνει απαίτηση για βλάβη της υγείας ή φθορά ακινήτου που χρησιμοποιείται ως κατοικία και αποζημίωση για την εν λόγω φθορά, η διαφορά θα υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών μόνο αν το ποσό που αξιώνεται για τη βλάβη της υγείας, τη φθορά και την αποζημίωση ξεχωριστά δεν υπερβαίνει το ποσό των 1.000£.

Όταν εκδικάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών διαφορές με αντικείμενο αξίας άνω των 10.000£, ισχύουν διαφορετικοί κανόνες για τα δικαστικά έξοδα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο νικητής διάδικος μπορεί να αξιώσει από τον ηττηθέντα διάδικο την πληρωμή των εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων. Ωστόσο, τα εν λόγω έξοδα δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα έξοδα που θα επιδικάζονταν αν η διαφορά είχε υπαχθεί στην ταχεία διαδικασία. Περισσότερες πληροφορίες για τα έξοδα παρατίθενται στη συνέχεια. Περισσότερες πληροφορίες για τα διάφορα είδη διαδικασίας διατίθενται στη σελίδα [Ενδεξιμμένες ενέργειες](#).

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Παρότι οι περισσότερες διαφορές με αντικείμενο αξίας έως 10.000£ εκδικάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών, αυτό δεν συμβαίνει αυτόματα. Όταν ο δικαστής αποφασίζει για τη διαδικασία με την οποία θα εκδικαστεί η διαφορά, λαμβάνει υπόψη τις απόψεις των διαδίκων. Ακόμη κι αν το επίδικο ποσό είναι κάτω των 10.000£, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει ότι η απόφαση θα εκδικαστεί στο πλαίσιο της τακτικής δικαστικής διαδικασίας και όχι της διαδικασίας μικροδιαφορών.

Αν προβληθούν αντιρρήσεις (ή καταθεθεί αντίκρουση) κατά της αγωγής, ο ενάγων θα λάβει αντίγραφο της αντίκρουσης του εναγομένου και, αν παρίσταται αυτοπροσώπως στη δίκη, θα λάβει επίσης αντίγραφο του Εντύπου 180 Ερωτηματολόγιο Οδηγιών (Direction Questionnaire). Οι πληροφορίες που παρέχουν οι διάδικοι στο ερωτηματολόγιο θα βοηθήσουν τον δικαστή να αποφασίσει ποια είναι η καταλληλότερη διαδικασία για τη διαφορά. Εάν ο ενάγων κρίνει ότι η διαφορά πρέπει να αντιμετωπιστεί ως μικροδιαφορά στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών, πρέπει να το αναφέρει στο ερωτηματολόγιο. Ωστόσο, αν και οι απόψεις του ενάγοντος και του εναγομένου θα ληφθούν υπόψη, ο δικαστής είναι εκείνος που θα αποφασίσει τελικά σε ποια διαδικασία θα υπαγάγει τη διαφορά.

Όπως περιγράφηκε παραπάνω, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει ότι μια διαφορά με αντικείμενο αξίας κάτω των 10.000£ θα εκδικαστεί στο πλαίσιο της τακτικής διαδικασίας. Η εν λόγω απόφαση λαμβάνεται κατά την έναρξη της δίκης.

Ο δικαστής μπορεί κατά τη διακριτική του ευχέρεια, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, να υπαγάγει εκ νέου τη διαφορά στην τακτική διαδικασία από τη διαδικασία μικροδιαφορών. Σε διαφορά που είχε προσδιοριστεί αρχικά στη διαδικασία μικροδιαφορών, αλλά στη συνέχεια επαναπροσδιορίζεται σε άλλη διαδικασία, οι κανόνες για τα έξοδα στη διαδικασία μικροδιαφορών θα παύσουν να ισχύουν μετά τον επαναπροσδιορισμό της αγωγής. Οι κανόνες της ταχείας και της τακτικής διαδικασίας θα ισχύουν από την ημερομηνία του επαναπροσδιορισμού.

1.3 Έντυπα

Για τη διαδικασία μικροδιαφορών διατίθενται ειδικά έντυπα των οποίων η χρήση είναι υποχρεωτική.

Για να ασκήσει αγωγή ο ενάγων πρέπει να συμπληρώσει το [έντυπο N1](#), το οποίο περιλαμβάνει οδηγίες συμπλήρωσης. Αφού συμπληρώσει το έντυπο ο ενάγων πρέπει να καταρτίσει ένα αντίγραφο για τον ίδιο, ένα για το δικαστήριο και ένα για κάθε εναγόμενο. Το δικαστήριο θα αποστείλει αντίγραφο σε κάθε εναγόμενο. Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στη σελίδα [Ενδεξιμμένες ενέργειες](#).

Όπως προαναφέρθηκε, αν καταθεθεί αντίκρουση, το δικαστήριο θα αποστείλει αντίγραφο της αντίκρουσης στον ενάγοντα και τους διαδίκους που παρίσταται αυτοπροσώπως και αντίγραφο του εντύπου N180 <http://formfinder.hmctsformfinder.justice.gov.uk/n180-eng.pdf> στον ενάγοντα και τον εναγόμενο (ή τους εναγόμενους).

Εάν ο δικαστής αποφασίσει να υπαγάγει τη διαφορά στη διαδικασία μικροδιαφορών, το δικαστήριο θα αποστείλει στους διαδίκους το έντυπο N157 (ειδοποίηση προσδιορισμού στο δικαστήριο μικροδιαφορών), που παρέχει πληροφορίες όπως την ημερομηνία συζήτησης και τις απαιτούμενες προδικαστικές πράξεις.

Όταν το επίδικο ποσό υπερβαίνει τα 10.000£ αλλά και οι δύο διάδικοι έχουν συμφωνήσει ότι θα υπαγάγουν τη διαφορά στη διαδικασία των μικροδιαφορών, το δικαστήριο αποστέλλει το έντυπο N160 (ειδοποίηση προσδιορισμού στη διαδικασία των μικροδιαφορών (με συναίνεση των διαδίκων)). Το εν λόγω έντυπο παρέχει επίσης πληροφορίες για την ημερομηνία συζήτησης και τις αναγκαίες προδικαστικές ενέργειες.

Εάν ο δικαστής αποφασίσει ότι η αγωγή μπορεί να εκδικαστεί αποκλειστικά στη βάση γραπτών αποδείξεων και χωρίς ανάγκη συζήτησης, το δικαστήριο αποστέλλει στους διαδίκους το έντυπο N159 [ειδοποίηση προσδιορισμού στη διαδικασία μικροδιαφορών (χωρίς συζήτηση)]. Σ' αυτό αναγράφεται η προθεσμία εντός της οποίας ο ενάγων ή ο εναγόμενος πρέπει να απαντήσει στο δικαστήριο για το αν αντιτίθεται στην έκδοση απόφασης αποκλειστικά στη βάση γραπτών αποδείξεων. Αν ένας διάδικος έχει αντίρρηση, η αγωγή θα συζητηθεί. Ο δικαστής μπορεί να θεωρήσει την απουσία απάντησης ως συναίνεση. Αν ένας διάδικος δεν παραστεί σε συζήτηση στην οποία δεν εμφανίστηκε και δεν εκπροσωπήθηκε και ο αντίδικος, χρησιμοποιείται το [Εντυπο N244 \(έντυπο αίτησης\)](#) για να ζητηθεί η ακύρωση της απόφασης.

1.4 Συνδρομή

Η διαδικασία μικροδιαφορών έχει σχεδιαστεί για να είναι αρκετά απλή ώστε τα πρόσωπα που δεν εκπροσωπούνται (δηλαδή παρίστανται αυτοπροσώπως) να μπορούν να κατανοήσουν με ευκολία τη διαδικασία. Ο δικαστής θα λάβει υπόψη το αν ο ενάγων ή ο εναγόμενος παρίσταται αυτοπροσώπως και θα διεξαγάγει τη δίκη με τρόπο που να επιτρέπει στον διάδικο που παρίσταται αυτοπροσώπως να κατανοεί όσα συμβαίνουν και τις δικονομικές ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβούν οι διάδικοι.

Εάν ο ενάγων ή ο εναγόμενος επιλέξει να μην έχει δικηγόρο, μπορεί να συνοδεύεται στη συζήτηση από πρόσωπο που θα μιλά για λογαριασμό του. Το εν λόγω πρόσωπο καλείται «απλός εκπρόσωπος» και μπορεί να είναι οποιοδήποτε πρόσωπο επιλέξει ο διάδικος, όπως ο σύζυγος, συγγενής, φίλος ή σύμβουλος. Εφόσον είναι εφικτό, ο απλός εκπρόσωπος δεν πρέπει να είναι μάρτυρας. Ο απλός εκπρόσωπος δεν μπορεί να παραστεί σε συζήτηση στο ακροατήριο χωρίς το πρόσωπο που εκπροσωπεί, εκτός αν ο διάδικος έχει λάβει άδεια από το δικαστήριο που επιτρέπει στον απλό εκπρόσωπο να εκπροσωπεί μόνος του τον διάδικο.

Οι υπάλληλοι των οργανισμών παροχής συμβουλών μπορεί να μην είναι εύκολο να προσέλθουν στο δικαστήριο ως απλοί εκπρόσωποι, οπότε συνιστάται στους διαδίκους να επικοινωνούν μαζί τους το συντομότερο δυνατό, εφόσον χρειάζονται τη συνδρομή τους. Οι οργανισμοί παροχής συμβουλών θα ενημερώσουν τους διαδίκους για το αν μπορούν να παράσχουν συνδρομή. Ορισμένοι απλοί εκπρόσωποι μπορεί να ζητήσουν αμοιβή και ο διάδικος πρέπει να βεβαιωθεί ότι γνωρίζει ακριβώς το ύψος αυτής. Ο δικαστής μπορεί να διατάξει απλό εκπρόσωπο που δεν επιδεικνύει ορθή συμπεριφορά να αποχωρήσει από τη συζήτηση.

Ο διάδικος θα είναι υπεύθυνος για την πληρωμή της αμοιβής του απλού εκπροσώπου που διορίζει, ακόμη κι αν είναι ο νικητής διάδικος. Πρέπει, επομένως, να εξετάσει το αν ένα τέτοιο έξοδο δικαιολογείται από το ποσό της απαίτησης. Επιπλέον, οι απλοί εκπρόσωποι που χρεώνουν αμοιβή για τη συνδρομή τους μπορεί να μην ανήκουν σε επαγγελματικό σύλλογο και αν ο διάδικος δεν είναι ικανοποιημένος με τη συνδρομή τους δεν μπορεί να παραπονεθεί σε εποπτικό όργανο ή οργανισμό.

Συνδρομή στους διαδίκους μπορούν επίσης να παράσχουν τα [Γραφεία Εξυπηρέτησης Πολιτών \(Citizens' Advice Bureau\)](#) ή τα κέντρα εξυπηρέτησης καταναλωτών.

Αγωγή μπορεί επίσης να κατατεθεί ηλεκτρονικά μέσω της υπηρεσίας [Money Claim Online \(Ηλεκτρονική Επιδίωξη Χρηματικών Απαιτήσεων\)](#). Η υπηρεσία αυτή υποστηρίζεται από γραφείο εξυπηρέτησης, σε περίπτωση που απαιτείται επιπλέον συνδρομή.

Στους διαδίκους με αναπηρία προσφέρεται πρόσθετη συνδρομή. Διάδικος με αναπηρία που δεν έχει ευχερή πρόσβαση ή επικοινωνία με το δικαστήριο, πρέπει να επικοινωνήσει με το οικείο δικαστήριο, το οποίο μπορεί να είναι σε θέση να του παράσχει περαιτέρω συνδρομή.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η διαδικασία μικροδιαφορών είναι πολύ λιγότερο τυπική διαδικασία και δεν εφαρμόζονται σ' αυτήν οι αυστηροί κανόνες της διεξαγωγής αποδείξεων. Στη διαδικασία μικροδιαφορών εκδικάζονται απλούστερες διαφορές για μικρότερα ποσά. Ως εκ τούτου, το δικαστήριο μπορεί να εφαρμόσει στη συζήτηση οποιαδήποτε διαδικασία κρίνει ορθή. Το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να διεξαγάγει αποδείξεις ενόρκως και ο δικαστής μπορεί να περιορίσει την καταπαράσταση εξέταση αν το κρίνει σκόπιμο. Παρά ταύτα, ο δικαστής οφείλει να αιτιολογήσει την απόφαση του για περιορισμένη καταπαράσταση εξέταση. Ο δικαστής μπορεί να επιλέξει να εξετάσει οποιονδήποτε ή όλους τους μάρτυρες πριν παραχωρήσει σχετική άδεια σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Εάν ο δικαστής κρίνει ότι η αγωγή μπορεί να εκδικαστεί χωρίς συζήτηση, αποκλειστικά στη βάση γραπτών αποδείξεων, το δικαστήριο θα ενημερώσει σχετικά τους διαδίκους αποστέλλοντας το έντυπο N159 (βλ. παραπάνω). Στην ειδοποίηση θα αναγράφεται η προθεσμία εντός της οποίας ο ενάγων ή ο εναγόμενος πρέπει να απαντήσει στο δικαστήριο για το αν αντιτίθεται στην έκδοση απόφασης αποκλειστικά στη βάση γραπτών αποδείξεων. Αν ένας διάδικος έχει αντίρρηση, η αγωγή θα συζητηθεί. Ο δικαστής μπορεί να θεωρήσει την απουσία απάντησης ως συναίνεση. Εάν κανένας διάδικος δεν αντιπαχθεί στην απόφαση του δικαστή για μη διεξαγωγή συζήτησης, η διαφορά θα εκδικαστεί βάσει εγγράφων.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Στην Αγγλία και Ουαλία οι δικαστικές αποφάσεις περιλαμβάνουν κατά κανόνα μόνο την απόφαση του δικαστή και τις τυχόν διαταγές προς τους διαδίκους. Ο δικαστής, ωστόσο, οφείλει να μνημονεύσει την κύρια αιτιολογία της απόφασής του, εκτός αν η απόφαση είναι προφορική και μαγνητοφωνείται από το δικαστήριο. Ο δικαστής μπορεί να εκθέσει την αιτιολογία της απόφασης με όσο σύντομο και απλό τρόπο επιτρέπεται από τη φύση της διαφοράς. Κατά κανόνα θα το πράξει προφορικά στη συζήτηση, αλλά μπορεί να το κάνει και μεταγενέστερα γραπτώς ή σε συζήτηση που ορίζεται γι' αυτό τον λόγο. Εάν ο δικαστής εκδώσει απόφαση χωρίς συζήτηση, οφείλει να καταρτίσει υπόμνημα με την αιτιολογία της απόφασης και το δικαστήριο θα αποστείλει αντίγραφο σε κάθε διάδικο.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Υπάρχουν περιορισμοί για την επιστροφή εξόδων. Επί του παρόντος ο νικητής διάδικος μπορεί να ζητήσει επιστροφή των παρακάτω εξόδων:

τα δικαστικά έξοδα που έχει καταβάλει·

ποσό έως 260£ για νομική συμβουλή, αν η αγωγή περιλάμβανε αίτηση έκδοσης προσωρινής διαταγής (διαταγή απαγόρευσης πράξης) ή διαταγή καταναγκασμού σε συγκεκριμένη πράξη (διαταγή σε κάποιον να πράξει κάτι, για παράδειγμα διαταγή σε εκμισθωτή να προβεί σε επισκευές)· απόδοση της δικηγορικής αμοιβής μπορεί να ζητηθεί μόνο για τις εν λόγω κατηγορίες απαιτήσεων·

ποσό έως 95£ ημερησίως για τον νικητή διάδικο και οποιονδήποτε μάρτυρα αυτού ως απόδοση διαφυγόντων εισοδημάτων λόγω της προσέλευσης στη συζήτηση στο ακροατήριο·

εύλογες δαπάνες για την κάλυψη πρόσθετων οδοιπορικών και διανυκτερεύσεων του διαδίκου ή των μαρτύρων·

εάν ο δικαστής είχε επιτρέψει την κατάθεση πραγματογνώμονα μάρτυρα υπέρ διαδίκου ο οποίος εν τέλει νίκησε στη διαφορά, μπορεί να διατάξει τον ηττηθέντα διάδικο να πληρώσει μέρος των εν λόγω εξόδων. Ο δικαστής, ωστόσο, δεν μπορεί να επιδικάσει ποσό άνω των 750£ ανά πραγματογνώμονα. Το εν λόγω ποσό μπορεί να μην καλύψει στο ακέραιο την αμοιβή του πραγματογνώμονα, ιδίως αν αυτός συντάξει έκθεση πραγματογνωμοσύνης και παραστεί στη συζήτηση στο ακροατήριο·

ο δικαστής μπορεί να διατάξει την πληρωμή περαιτέρω εξόδων από διάδικο που επέδειξε αδικαιολόγητη συμπεριφορά·

όταν η χρηματική αξία της απαίτησης υπερβαίνει το όριο που έχει τεθεί για τη διαδικασία μικροδιαφορών, αλλά ο δικαστής υπήγαγε τη διαφορά στην εν λόγω διαδικασία, τα έξοδα θα υπολογιστούν σύμφωνα με την εν λόγω διαδικασία, εκτός αν οι διάδικοι συμφωνήσουν ότι πρέπει να εφαρμοστούν οι κανόνες για τα έξοδα της ταχείας διαδικασίας.

Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στον δικτυακό τόπο του [Υπουργείου Δικαιοσύνης](#).

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Εάν ο ηττηθείς διάδικος επιθυμεί να προσβάλει την απόφαση δικαστή, θα χρειαστεί άδεια. Εάν ο εν λόγω διάδικος παρίσταται στη συζήτηση (εκπροσωπούμενος ή αυτοπροσώπως) κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση, μπορεί να ζητήσει από τον δικαστή άδεια στο τέλος της συζήτησης.

Ο διάδικος που προτίθεται να προσβάλει την απόφαση πρέπει να έχει βάσιμους λόγους. Δεν αρκεί να είναι αντίθετος στην απόφαση του δικαστή, επειδή θεωρεί ότι εκδόθηκε λάθος απόφαση.

Ο διάδικος που προτίθεται να ασκήσει έφεση πρέπει να ενεργήσει ταχέως. Η προθεσμία εντός της οποίας ο εφεσιβάλλων διάδικος πρέπει να ασκήσει την έφεσή του είναι περιορισμένη.

Εάν ο ηττηθείς διάδικος δεν παρέστη και δεν εκπροσωπήθηκε στη συζήτηση, μπορεί να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης και την επανάληψη της δίκης (ανακοπή ερημοδικίας).

Ο εν λόγω διάδικος πρέπει να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας το αργότερο σε 14 ημέρες μετά την παραλαβή της απόφασης. Για την άσκηση της ανακοπής ερημοδικίας ο διάδικος πρέπει να λάβει από το δικαστήριο το [Εντυπο N244 \(έντυπο αίτησης\)](#).

Το δικαστήριο θα ενημερώσει τους διαδίκους για την ημερομηνία που θα πρέπει να προσέλθουν στο δικαστήριο για τη συζήτηση της ανακοπής ερημοδικίας ενώπιον δικαστή.

Ο δικαστής θα κάνει δεκτή την ανακοπή ερημοδικίας και θα ακυρώσει την απόφαση μόνο αν:

ο διάδικος που εκπροσωπείται ή παρίσταται αυτοπροσώπως είχε βάσιμους λόγους για το γεγονός ότι

δεν παρέστη ή δεν εκπροσωπήθηκε στη συζήτηση· ή

δεν ειδοποίησε γραπτώς το δικαστήριο·

και έχει βάσιμες πιθανότητες να νικήσει στην επαναληπτική συζήτηση.

Εάν η ανακοπή του διαδίκου γίνει δεκτή και η απόφαση ακυρωθεί, το δικαστήριο θα ορίσει νέα ημερομηνία συζήτησης για τη διαφορά. Σε περίπτωση σαφούς απαίτησης, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει ότι θα εκδικάσει την υπόθεση αμέσως μετά τη συζήτηση της ανακοπής.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[Υπουργείο Δικαιοσύνης](#)

[Διευθύνσεις δικαστηρίων](#)

[Διαμεσολάβηση σε μικροδιαφορές](#)

Τελευταία επικαιροποίηση: 02/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Βόρεια Ιρλανδία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Στη Βόρεια Ιρλανδία υπάρχει διαδικασία μικροδιαφορών. Τα δικαστήρια μικροδιαφορών είναι σχεδιασμένα έτσι ώστε να επιτρέπουν την άτυπη έκδοση αποφάσεων επί ορισμένων ειδών μικροδιαφορών από το περιφερειακό δικαστήριο (county court), συνήθως χωρίς να απαιτείται νομική εκπροσώπηση.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Γενικά, μπορεί να γίνει χρήση της διαδικασίας μικροδιαφορών όταν το χρηματικό ποσό ή η αξία των επίδικων αγαθών δεν υπερβαίνει τις 3.000 GBP.

Ωστόσο, ορισμένα είδη απαιτήσεων εξαιρούνται, για παράδειγμα, απαιτήσεις που αφορούν σωματικές βλάβες, δυσφήμιση δια του Τύπου ή συκοφαντική δυσφήμιση, κληρονομία ή ετήσια πρόσοδο, κυριότητα ακινήτων, κοινή περιουσία των συζύγων και τροχαία ατυχήματα.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία είναι προαιρετική και ο δικαστής έχει τη δυνατότητα, σε ορισμένες περιπτώσεις, να παραπέμψει την αίτηση στο περιφερειακό δικαστήριο (county court).

1.3 Έντυπα

Στους κανόνες (της Βόρειας Ιρλανδίας) σχετικά με τα περιφερειακά δικαστήρια του 1981 [County Court Rules (Northern Ireland) 1981] (S.R. 1981 αριθ. 225) περιέχονται έντυπα που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά τη διαδικασία μικροδιαφορών. Προβλέπονται έντυπα για την άσκηση αγωγής, την αμφισβήτηση της απαίτησης και την ανάληψη ευθύνης. Προβλέπεται επίσης έντυπο αίτησης για έκδοση ερήμην απόφασης καθώς και έντυπο για την ακύρωση της απόφασης.

1.4 Συνδρομή

Η διαδικασία μικροδιαφορών είναι άτυπη εκ σχεδιασμού. Το προσωπικό του δικαστηρίου δύναται να σας συνδράμει κατά τη συμπλήρωση των απαραίτητων εντύπων και να σας εξηγήσει τη διαδικασία. Ωστόσο, δεν μπορεί να σας παράσχει νομικές συμβουλές.

Συνδρομή στους διαδίκους μπορούν επίσης να προσφέρουν το Γραφείο Παροχής Συμβουλών στους Πολίτες (Citizens' Advice Bureau) και τα κέντρα παροχής συμβουλών στους καταναλωτές.

Αν ένας εκ των διαδίκων έχει αναπηρία η οποία δυσχεραίνει τη μετάβαση στο δικαστήριο ή την επικοινωνία, θα πρέπει να έρθει σε επαφή με τον υπεύθυνο του αρμόδιου δικαστηρίου για την εξυπηρέτηση του κοινού, ο οποίος μπορεί να είναι σε θέση να παράσχει περαιτέρω συνδρομή.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η διαδικασία μικροδιαφορών είναι άτυπη και δεν εφαρμόζονται σ' αυτήν οι αυστηροί κανόνες απόδειξης. Συνεπώς, το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να εφαρμόσει τη μέθοδο ακροαματικής διαδικασίας που κρίνει δίκαιη. Όλοι οι διάδικοι οφείλουν, με την επιφύλαξη ενδεχόμενης νομικής ένστασης, να δεχτούν να εξεταστούν από τον δικαστή ενόρκως.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Εάν η υπόθεση δεν αμφισβητηθεί και αφορά συγκεκριμένο ποσό, η αγωγή μπορεί να εκδικαστεί χωρίς προφορική συζήτηση με τη χρήση μόνο γραπτών αποδεικτικών στοιχείων. Αυτό είναι γνωστό ως ερήμην απόφαση.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Ο δικαστής συνήθως εκδίδει προφορική απόφαση με συνοπτική αιτιολογία. Ωστόσο, μπορεί να επιλέξει να εκδώσει γραπτή απόφαση.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Προβλέπονται περιορισμοί για την επιστροφή εξόδων. Επί του παρόντος, ο δικαστής μπορεί να διατάξει την καταβολή των ακόλουθων εξόδων: δικαστικά τέλη· και

δαπάνες πραγματογνωμόνων.

Σε περίπτωση κακόπιστης συμπεριφοράς ενός διαδίκου, ο δικαστής μπορεί να τον καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα. Σε περίπτωση κίνησης της διαδικασίας αρμοδίως ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου (county court), ο δικαστής μπορεί να επιδικάσει τα δέοντα έξοδα.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Όταν ο ηττηθείς διάδικος είτε ήταν παρών είτε εκπροσωπήθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, έφεση μπορεί να ασκηθεί μόνον, αφού ζητηθεί από τον δικαστή να αιτιολογήσει την απόφασή του, με προσφυγή ενώπιον του Ανώτερου Δικαστηρίου (High Court) ώστε να αποφανθεί κατά πόσον η απόφαση του δικαστή ήταν νομικώς ορθή.

Σε περίπτωση που ο ηττηθείς διάδικος δεν ήταν παρών ούτε εκπροσωπήθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο και ο ηττηθείς διάδικος έρχεται σε επαφή με τη γραμματεία μικροδιαφορών, μετά την έκδοση τυχόν διαταγής ή απόφασης, για να δηλώσει ότι δεν έλαβε την αίτηση, ή δεν την έλαβε εγκαίρως ώστε να απαντήσει, ή για οποιονδήποτε άλλον λόγο δεν απάντησε εγκαίρως, τότε θα του ζητηθεί να υποβάλει αίτηση ακύρωσης της διαταγής. Στον νικήσαντα διάδικο αποστέλλεται αντίγραφο της αίτησης και καλείται να απαντήσει εγγράφως σ' αυτήν εντός 14 ημερών. Ο δικαστής, αφού εξετάσει την αίτηση και την τυχόν απάντηση, μπορεί είτε:

να αποφασίσει ότι υπάρχει βάσιμος λόγος για τη μη απάντηση και να ακυρώσει την απόφαση χωρίς συζήτηση στο ακροατήριο, ενώ μπορεί να δώσει κατευθύνσεις για τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην υπόθεση. Οι διάδικοι ενημερώνονται από τη γραμματεία μικροδιαφορών για κάθε τυχόν διαταγή που εκδίδεται από τον δικαστή είτε

να ορίσει δικάσιμο για τη συζήτηση της ανακοπής ερημοδικίας κατά του διατάγματος. Οι διάδικοι ενημερώνονται για την εν λόγω δικάσιμο και καλούνται να παραστούν. Η γραμματεία μικροδιαφορών αποστέλλει επίσης στους διαδικούς αντίγραφο τυχόν απόφασης που λαμβάνει ο δικαστής επί σχετικής αίτησης. Ομοίως, εάν τα έγγραφα που απευθύνονταν στον ηττηθέντα διάδικο επιστραφούν στη γραμματεία μικροδιαφορών από το ταχυδρομείο και είναι σαφές ότι δεν γνώριζε την άσκηση της αγωγής, τότε η γραμματεία του δικαστηρίου ζητά από τον δικαστή να ανακαλέσει τυχόν διαταγή που έχει εκδοθεί και επικοινωνεί με τον νικήσαντα διάδικο για την παροχή πρόσθετων πληροφοριών, π.χ. νέας διεύθυνσης του εναγομένου.

Σχετικοί σύνδεσμοι

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες διατίθενται στον ιστότοπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Βόρειας Ιρλανδίας](#) (Northern Ireland Courts and Tribunals Service).

Συνδρομή σε διαδίκους με αναπηρία

Ορισμένες γραμματείες δικαστηρίων έχουν ορίσει αρμοδίους για την εξυπηρέτηση του κοινού που ενδέχεται να είναι σε θέση να συνδράμουν. Εάν δεν μπορούν να συνδράμουν, ο διάδικος με αναπηρία μπορεί να επικοινωνήσει με το κέντρο πληροφοριών της δικαστικής υπηρεσίας στο τηλέφωνο + 44 300 200 7812.

Τελευταία επικαιροποίηση: 23/11/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Σκωτία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Στη Σκωτία, πριν από την 28η Νοεμβρίου 2016, τα πρωτοβάθμια περιφερειακά δικαστήρια (Sheriff Courts) διέθεταν διαδικασία μικροδιαφορών που αποτελούσε απλουστευμένη διαδικασία και αφορούσε χρηματικές απαιτήσεις έως το ανώτατο ποσό των 3.000 GBP.

Από την 28η Νοεμβρίου 2016, εισήχθη νέα μορφή διαδικασίας, γνωστή ως απλή διαδικασία.

Η αμέσως ανώτερη κατά ποσό διαδικασία ονομάζεται συνοπτική διαδικασία (Summary Cause), αφορά υποθέσεις με αντικείμενο έως 5.000 GBP και είναι ελαφρώς πιο περίπλοκη από την απλή διαδικασία.

Απλή διαδικασία

Από την 28η Νοεμβρίου 2016, οποιοσδήποτε εγείρει αξίωση η οποία έχει χρηματική αξία μέχρι του ποσού των 5.000 GBP και η οποία έχει ως αντικείμενο καταβολή χρημάτων, παράδοση, ανάκτηση της κατοχής κινητής περιουσίας ή αξίωση να υποχρεωθεί κάποιος σε ορισμένη πράξη, θα πρέπει να κάνει χρήση της [επλής διαδικασίας](#).

Η απλή διαδικασία αποτελεί δικαστική διαδικασία που αποσκοπεί στην ταχεία, μη δαπανηρή και άτυπη επίλυση διαφορών των οποίων η χρηματική αξία δεν υπερβαίνει τις 5.000 GBP.

Ο ενάγων ασκεί αγωγή ενώπιον του πρωτοβάθμιου περιφερειακού δικαστηρίου (Sheriff Court). Ο καθ' ου η αγωγή καλείται εναγόμενος. Επί της αγωγής αποφαίνεται οριστικά ο δικαστής (sheriff ή summary sheriff). Δεν χρειάζεται να εκπροσωπηθείτε από δικηγόρο κατά την απλή διαδικασία, αλλά μπορείτε αν το επιθυμείτε.

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την απλή διαδικασία διατίθενται στον ιστότοπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) (Scottish Courts and Tribunals Service).

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η απλή διαδικασία αντικαθιστά την προηγούμενη διαδικασία μικροδιαφορών. Αντικαθιστά επίσης τη συνοπτική διαδικασία, αλλά **μόνον** όσον αφορά αγωγές με αντικείμενο καταβολή χρημάτων, παράδοση ή ανάκτηση της κατοχής κινητής περιουσίας ή αγωγές με αντικείμενο να υποχρεωθεί κάποιος σε ορισμένη πράξη.

Οι αγωγές κατά τη συνοπτική διαδικασία μπορούν να ασκηθούν ως ειδικές αγωγές απόδοσης (actions of furthcoming — είδος αγωγής που ασκείται για την απόδοση χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων), αγωγές λογοδοσίας και πληρωμής, απόδοσης κατοχής κληρονομιαίας περιουσίας, παράδοσης και προσωρινής διατροφής. Αν υπάρχει επικουρικό αίτημα καταβολής, αυτό θα πρέπει να αφορά ποσό κάτω των 5.000 GBP.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Αγωγή που ασκείται είτε κατά την απλή διαδικασία είτε κατά τη συνοπτική διαδικασία υπόκειται στους κανόνες του δικαστηρίου, οι οποίοι είναι υποχρεωτικοί. Οι εν λόγω κανόνες διατίθενται στον ιστότοπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) (Scottish Courts and Tribunals Service).

1.3 Έντυπα

Υπάρχουν ειδικά έντυπα για όλα τα στάδια της απλής διαδικασίας και της συνοπτικής διαδικασίας, π.χ. έντυπο αγωγής / κλήτευσης για την επίπτωση της συζήτησης, έντυπο απόφασης / αποσπάσματος απόφασης. Είναι υποχρεωτικό να χρησιμοποιούνται τα έντυπα που καθορίζονται στους κανόνες περί απλής διαδικασίας του 2016 και στους κανόνες περί συνοπτικής διαδικασίας του 2002. Τα εν λόγω έντυπα διατίθενται στον ιστότοπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) (Scottish Courts and Tribunals Service).

1.4 Συνδρομή

Το γραφείο του δικαστικού γραμματέα (Sheriff Clerk's Office) μπορεί να συνδράμει στη συμπλήρωση του εντύπου της αίτησης (έντυπο 3A), ενώ υπηρεσίες παροχής συμβουλών, όπως το Γραφείο Παροχής Συμβουλών στους Πολίτες (Citizens Advice Bureau), παρέχουν επίσης συνδρομή. Εάν χρειάζεστε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την απλή διαδικασία, πρέπει να επικοινωνήσετε με το πρωτοβάθμιο περιφερειακό δικαστήριο (Sheriff Court) του τόπου κατοικίας του ενάγοντος.

Πληροφορίες σχετικά με τα πρωτοβάθμια περιφερειακά δικαστήρια (Sheriff Courts) στη Σκωτία διατίθενται στον ιστότοπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) (Scottish Courts and Tribunals Service).

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η συζήτηση στο πλαίσιο της απλής διαδικασίας διεξάγεται άτυπα, στον βαθμό που το επιτρέπουν οι περιστάσεις της αγωγής. Ο δικαστής (Sheriff ή summary Sheriff) εξηγεί τυχόν νομικούς όρους ή εκφράσεις που χρησιμοποιούνται. Έγγραφα και λοιπά αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να προσκομίζονται στο δικαστήριο και οι κανόνες της απλής διαδικασίας καθορίζουν τις διαδικασίες προς τον σκοπό αυτόν, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων που πρέπει να αποστέλλονται είτε στον ενάγοντα είτε στον εναγόμενο, καθώς και των τυχόν ισχυουσών προθεσμιών για την προσκόμιση εγγράφων ή άλλων αποδεικτικών στοιχείων.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Η διαδικασία είναι εξ ολοκλήρου γραπτή αν η αγωγή δεν αμφισβητηθεί. Ωστόσο, σε περίπτωση αμφισβήτησης, η υπόθεση μπορεί να εισαχθεί στο ακροατήριο του δικαστηρίου ή, εναλλακτικά, ο δικαστής (Sheriff ή summary Sheriff) μπορεί να εκδώσει απόφαση χωρίς συζήτηση στο ακροατήριο. Ο δικαστής (Sheriff ή summary Sheriff) μπορεί επίσης να αποφασίσει τη διεξαγωγή συζήτησης για τη διαχείριση της υπόθεσης. Η συζήτηση για τη διαχείριση της υπόθεσης διεξάγεται στην αίθουσα του δικαστηρίου ή οπουδήποτε αλλού ορίσει ο δικαστής (Sheriff ή summary Sheriff). Ο δικαστής (Sheriff ή summary Sheriff) αποφασίζει επίσης πώς θα διεξαχθεί η συζήτηση, για παράδειγμα, με βιντεοδιάσκεψη, τηλεδιάσκεψη ή οποιαδήποτε άλλη μορφή αποφασίσει.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Κατά τη λήξη της συζήτησης στο ακροατήριο, ο δικαστής (Sheriff ή summary Sheriff) μπορεί είτε να εκδώσει επί τόπου απόφαση ή να επιφυλαχθεί να αποφασίσει σε μεταγενέστερο χρόνο. Όταν ο δικαστής (Sheriff ή summary Sheriff) επιφυλάσσεται να αποφασίσει σε μεταγενέστερο χρόνο, η απόφαση πρέπει να εκδίδεται εντός 4 εβδομάδων από την ημερομηνία της συζήτησης στο ακροατήριο.

Σε περίπτωση έκδοσης απόφασης αντιμωλία των διαδίκων, ο δικαστής (Sheriff ή summary Sheriff) πρέπει να αιτιολογεί την εν λόγω απόφαση. Όταν επιφυλάσσεται να αποφασίσει σε μεταγενέστερο χρόνο, πρέπει να συντάσσει σημείωμα στο οποίο να αιτιολογεί την απόφαση.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Κανονικά δεν επιδικάζονται δαπάνες στο πλαίσιο της απλής διαδικασίας, όταν η αξία της απαίτησης είναι μικρότερη ή ίση με 300 GBP.

Εάν η αξία της απαίτησης είναι υψηλότερη από 300 GBP αλλά χαμηλότερη ή ίση με 1.500 GBP, το ανώτατο ποσό των δαπανών που μπορούν κανονικά να επιδικαστούν από το δικαστήριο στον νικήσαντα διάδικο δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 150 GBP.

Εάν η αξία της απαίτησης είναι υψηλότερη από 1.500 GBP αλλά χαμηλότερη ή ίση με 3.000 GBP, το ανώτατο ποσό των δαπανών που μπορούν κανονικά να επιδικαστούν από το δικαστήριο στον νικήσαντα διάδικο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10 % της αξίας της απαίτησης.

Για απαιτήσεις των οποίων η αξία κυμαίνεται μεταξύ 3.001 GBP και 5.000 GBP, ισχύει ομοίως ο γενικός κανόνας σύμφωνα με τον οποίο ο ηττηθείς διάδικος καταβάλλει τις δαπάνες του νικήσαντος διαδίκου. Εάν ο ένας διάδικος έχει δικηγόρο, οι εν λόγω δαπάνες πιθανόν να είναι υψηλότερες. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις δαπάνες διατίθενται στον ιστότοπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) (Scottish Courts and Tribunals Service).

Οι αγωγές κατά τη συνοπτική διαδικασία δεν υπόκεινται στους ίδιους περιορισμούς και ο δικαστικός γραμματέας (Sheriff Clerk) συντάσσει λογαριασμό δαπανών, ο οποίος στη συνέχεια εγκρίνεται από τον δικαστή (Sheriff ή summary Sheriff).

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Κατά απόφασης που εκδόθηκε κατά την απλή διαδικασία μπορεί να ασκηθεί έφεση. Η έφεση ενώπιον του δευτεροβάθμιου περιφερειακού δικαστηρίου (Sheriff Appeal Court) πρέπει να ασκείται με δικόγραφο έφεσης επί του εντύπου 16A και να κατατίθεται στο δικαστήριο που έκρινε την αγωγή κατά την απλή διαδικασία, εντός 4 εβδομάδων από την αποστολή του εντύπου απόφασης από τον δικαστικό γραμματέα (Sheriff Clerk) στον νικήσαντα διάδικο. Για την έφεση κατά αποφάσεων της συνοπτικής διαδικασίας προβλέπονται χωριστές διατάξεις, ενώ περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στον ιστότοπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) (Scottish Courts and Tribunals Service).

Ωστόσο, σε υπόθεση κατά την απλή διαδικασία που δεν αμφισβητείται, μπορεί να υποβληθεί ενώπιον του δικαστηρίου αίτηση για την ανάκληση απόφασης του δικαστή (Sheriff ή summary Sheriff). Αυτό μπορεί να γίνει σε ορισμένες περιπτώσεις και η αίτηση πρέπει να υποβληθεί με χρήση του εντύπου 13B.

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία ανάκλησης απόφασης διατίθενται στον ιστότοπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) (Scottish Courts and Tribunals Service).

Σχετικοί σύνδεσμοι

Ο ιστότοπος της [Δικαστικής Υπηρεσίας της Σκωτίας](#) (Scottish Courts and Tribunals Service) περιλαμβάνει τους κανόνες περί τακτικής, συνοπτικής και απλής διαδικασίας.

Summary Sheriff (Δικαστής)

Η θέση του summary sheriff (δικαστή) καθιερώθηκε με τον νόμο (της Σκωτίας) για τη μεταρρύθμιση των δικαστηρίων του 2014 [Courts Reform (Scotland) Act 2014]. Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στον ιστότοπο του [Δικαστικού Σώματος της Σκωτίας](#).

Τελευταία επικαιροποίηση: 23/11/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Μικροδιαφορές - Γιβραλτάρ

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Στο Γιβραλτάρ, το ανώτατο δικαστήριο (Supreme Court) είναι αρμόδιο για την επίλυση μικροδιαφορών η διαδικασία αυτή είναι γνωστή ως «διαδικασία μικροδιαφορών» (small claims track). Στη διαδικασία μικροδιαφορών υπάγονται οι απαιτήσεις που δεν ξεπερνούν το χρηματικό όριο των 10.000 λιρών στερλινών. Ωστόσο, η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν είναι ο μόνος παράγοντας που λαμβάνεται υπόψη. Άλλα ζητήματα που λαμβάνονται υπόψη είναι, ενδεικτικά, το είδος της αξίωσης, ο όγκος και το είδος της προετοιμασίας που απαιτείται για τη δίκαιη εξέταση της υπόθεσης. Σε ορισμένες περιπτώσεις, απλές υποθέσεις με αξία μεγαλύτερη των 10.000 λιρών στερλινών μπορούν να εκδικαστούν κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών υπό την προϋπόθεση ότι συναινούν σ' αυτό και ο ενάγων και ο εναγόμενος.

Κατά την εξέταση των ισχυρισμών του ενάγοντος και του εναγομένου και προκειμένου να αποφασίσει σχετικά με την υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία μικροδιαφορών ή την εκδίκαση της υπόθεσης κατά την τακτική διαδικασία, ο δικαστής λαμβάνει υπόψη τους εξής παράγοντες:

την αξία του αντικειμένου της διαφοράς — η οποία δεν θα πρέπει κανονικά να υπερβαίνει το ποσό των 10.000 λιρών στερλινών.

το είδος της αξίωσης — συνήθως πρόκειται για καταναλωτικές αξιώσεις (πωληθέντα αγαθά, ελαττωματικά προϊόντα ή ελαττωματική κατασκευή), αξιώσεις λόγω ατυχήματος, διαφορές που προκύπτουν από την κατοχή αγαθών, καθώς και διαφορές που προκύπτουν μεταξύ ιδιοκτητών και μισθωτών σχετικά με επισκευές, εγγυήσεις, καθυστερούμενα μισθώματα και τα λοιπά, με εξαίρεση τις αξιώσεις που αφορούν την απόδοση ακινήτου.

Ο δικαστής λαμβάνει επίσης υπόψη τον όγκο και το είδος της προετοιμασίας που απαιτείται για τη δίκαιη εξέταση της υπόθεσης προκειμένου να αποφασίσει αν η απόφαση θα υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών. Ο δικαστής συνεκτιμά το γεγονός ότι η εν λόγω διαδικασία προορίζεται να είναι απλή, ώστε οι πολίτες να διεκπεραιώνουν μόνοι τους τις υποθέσεις τους, δίχως τη συνδρομή νομικού συμβούλου (solicitor), εφόσον το επιθυμούν. Για παράδειγμα, η αγωγή θα πρέπει να απαιτεί ελάχιστη προετοιμασία για την τελική ακρόαση. Οι υποθέσεις που εκδικάζονται με τη διαδικασία μικροδιαφορών κατά κανόνα δεν απαιτούν την εξέταση πολλών μαρτύρων και δεν άπτονται σύνθετων νομικών ζητημάτων.

Αν το αντικείμενο της διαφοράς δεν υπερβαίνει το ποσό των 10.000 λιρών στερλινών, αλλά αφορά αξίωση που απορρέει από σωματική βλάβη ή τη μη επισκευή χώρων κατοικίας καθώς και από ζημιές που προκύπτουν από τη μη επισκευή, η υπόθεση δεν δύναται να υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών. Εξαιρέση αποτελούν οι αξιώσεις για σωματική βλάβη, μη επισκευή και ζημιές, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τις 1.000 λίρες στερλίνες η κάθε μία.

Σε περίπτωση που υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών διαφορά το αντικείμενο της οποίας υπερβαίνει το ποσό των 10.000 λιρών στερλινών, εφαρμόζονται διαφορετικοί κανόνες για τα δικαστικά έξοδα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, ο νικήσας διάδικος μπορεί να ζητήσει από τον ηττηθέντα διάδικο επιστροφή των εξόδων, συμπεριλαμβανόμενης και της αμοιβής του νομικού συμβούλου. Ωστόσο, τα εν λόγω έξοδα δεν μπορούν να υπερβαίνουν το ποσό των εξόδων που θα επιδικαζόταν αν η υπόθεση είχε εκδικαστεί κατά τη διαδικασία διαφορών με αντικείμενο μεσαίας αξίας («fast track»). Παρακάτω παρατίθενται περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τα έξοδα.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Παρά το γεγονός ότι οι περισσότερες υποθέσεις με αντικείμενο αξίας έως 10.000 λίρες στερλίνες εκδικάζονται με τη διαδικασία μικροδιαφορών, η υπαγωγή σ' αυτή τη διαδικασία δεν γίνεται αυτόματα. Προκειμένου να αποφασίσει ποια θα διαδικασία θα εφαρμοστεί για την εκδίκαση της υπόθεσης, ο δικαστής εξετάζει τους ισχυρισμούς των διαδίκων. Ο δικαστής μπορεί να επιλέξει να εκδικάσει την υπόθεση κατά την τακτική διαδικασία αντί της διαδικασίας μικροδιαφορών, ακόμα κι αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι μικρότερη των 10.000 λιρών στερλινών.

Όταν μια αξίωση αμφισβητείται (ή ανικρούεται), επιδίδεται αντίγραφο των αμυντικών ισχυρισμών του εναγομένου στον ενάγοντα. Επίσης, οι διάδικοι οφείλουν να υποβάλουν το «Ερωτηματολόγιο για την κατανομή υποθέσεων - Allocation Questionnaire». Οι πληροφορίες που παρέχουν οι διάδικοι στο ερωτηματολόγιο βοηθούν τον δικαστή να αποφασίσει ποια διαδικασία είναι η πλέον κατάλληλη για την εκδίκαση της υπόθεσης. Αν ένας εκ των διαδίκων θεωρεί ότι η υπόθεση πρέπει να εξεταστεί ως μικροδιαφορά κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών, πρέπει να το αναφέρει στο ερωτηματολόγιο. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι οι ισχυρισμοί του ενάγοντος και του εναγομένου λαμβάνονται υπόψη, εναπόκειται στον δικαστή να αποφασίσει σε ποια διαδικασία θα υπαχθεί η υπόθεση.

Όπως περιγράφεται ανωτέρω, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει να εκδικάσει μια υπόθεση που αφορά απαίτηση αξίας μικρότερης των 10.000 λιρών στερλινών κατά την τακτική διαδικασία. Αυτό γίνεται στην αρχή της υπόθεσης.

Είναι στη διακριτική ευχέρεια του δικαστή να παραπέμψει την υπόθεση από τη διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών στην τακτική διαδικασία, αν το κρίνει αναγκαίο. Στην περίπτωση που μια διαφορά υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών και στη συνέχεια υπαχθεί σε άλλη διαδικασία, δεν εφαρμόζονται οι κανόνες για τα έξοδα της διαδικασίας μικροδιαφορών μετά την υπαγωγή της διαφοράς σε άλλη διαδικασία. Οι κανόνες για τα έξοδα της διαδικασίας διαφορών με αντικείμενο μεσαίας αξίας («fast track») ή με αντικείμενο μεγάλης αξίας («multi-track») εφαρμόζονται από την ημερομηνία της εκ νέου υπαγωγής.

1.3 Έντυπα

Υπάρχουν συγκεκριμένα έντυπα που πρέπει να συμπληρωθούν στη διαδικασία των μικροδιαφορών. Η χρήση τους είναι υποχρεωτική.

Για να ασκήσει την αγωγή, ο ενάγων πρέπει να συμπληρώσει το έντυπο N1, το οποίο παρέχει στον ενάγοντα και τον εναγόμενο επεξηγήσεις σχετικά με τη συμπλήρωση. Όταν ο ενάγων συμπληρώσει το έντυπο, θα πρέπει να υποβάλει ένα αντίγραφο για τον ίδιο, ένα αντίγραφο για το δικαστήριο και ένα αντίγραφο για κάθε εναγόμενο. Το δικαστήριο επιδίδει ένα αντίγραφο σε κάθε εναγόμενο. Περαιτέρω πληροφορίες είναι διαθέσιμες στη σελίδα Προσφυγή σε Δικαστήριο.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αν υποβληθεί υπόμνημα αντίκρουσης, το δικαστήριο επιδίδει αντίγραφο του υπομνήματος αντίκρουσης στον ενάγοντα και τα ερωτηματολόγια για την κατανομή υποθέσεων και στους δύο διαδίκους.

Αν ο δικαστής αποφασίσει να υπαγάγει την υπόθεση στη διαδικασία μικροδιαφορών, το δικαστήριο επιδίδει στους διαδίκους το έντυπο N157 (γνωστοποίηση υπαγωγής της διαφοράς στο δικαστήριο μικροδιαφορών), το οποίο παρέχει πληροφορίες για την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζήτησης και τα βήματα τα οποία πρέπει να ακολουθήσουν οι διάδικοι στο πλαίσιο της προετοιμασίας.

Όταν η αξία του αντικειμένου διαφοράς υπερβαίνει το ποσό των 10.000 λιρών στερλινών, αλλά και οι δύο διάδικοι έχουν συμφωνήσει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών, το δικαστήριο επιδίδει το έντυπο N160 [γνωστοποίηση υπαγωγής της διαφοράς στη διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών (με τη συναίνεση των διαδίκων)]. Το εν λόγω έντυπο παρέχει επίσης πληροφορίες για την ημερομηνία της ακρόασης και τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσουν οι διάδικοι για να προετοιμαστούν.

Σε περίπτωση που ο δικαστής αποφασίσει ότι η εκδίκαση της υπόθεσης μπορεί να γίνει αποκλειστικά με έγγραφες αποδείξεις και χωρίς να απαιτείται ακρόαση, το δικαστήριο επιδίδει στους διαδίκους το έντυπο N159 [γνωστοποίηση υπαγωγής της διαφοράς στη διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών (άνευ ακρόασης)]. Το εν λόγω έντυπο καθορίζει την προθεσμία που έχουν στη διάθεσή τους ο ενάγων και ο εναγόμενος για να ενημερώσουν το δικαστήριο σε περίπτωση που επιθυμούν να προβάλουν ένσταση κατά της έκδοσης απόφασης αποκλειστικά βάσει έγγραφων αποδείξεων. Αν κάποιος από τους διαδίκους προβάλλει ένσταση, τότε διεξάγεται ακρόαση για την εκδίκαση της διαφοράς. Ο δικαστής μπορεί να εκλάβει την απουσία απάντησης ως συναίνεση.

Σε περίπτωση που ένας εκ των διαδίκων δεν παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, αλλά κανείς εκ των διαδίκων δεν ήταν παρών ή δεν εκπροσωπήθηκε σ' αυτήν, είναι δυνατή η υποβολή αίτησης ακύρωσης της απόφασης με κατάθεση του εντύπου N244.

1.4 Συνδρομή

Η διαδικασία μικροδιαφορών έχει σχεδιαστεί με σκοπό να είναι απλή, ώστε οι πολίτες που εκπροσωπούν τον εαυτό τους (αυτοπροσώπως παριστάμενοι) να έχουν τη δυνατότητα να κατανοήσουν εύκολα τη διαδικασία. Σε περίπτωση που είτε ο ενάγων είτε ο εναγόμενος παρίσταται αυτοπροσώπως, αυτό λαμβάνεται υπόψη από τον δικαστή, ο οποίος προβαίνει στη διεξαγωγή της διαδικασίας με τρόπο ώστε ο αυτοπροσώπως παριστάμενος διάδικος να μπορεί να κατανοήσει τι συμβαίνει και τι απαιτείται από τους διαδίκους όσον αφορά τη διαδικασία.

Αν ο ενάγων ή ο εναγόμενος επιλέξει να μην εκπροσωπηθεί από δικηγόρο, μπορεί να παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση μαζί με κάποιο άλλο πρόσωπο που μπορεί να μιλήσει εκ μέρους του. Το πρόσωπο αυτό καλείται απλός αντιπρόσωπος (lay representative) και μπορεί να είναι όποιο πρόσωπο επιλέξει ο διάδικος, όπως σύζυγος, συγγενικό ή φιλικό πρόσωπο ή επαγγελματίας σύμβουλος. Αν είναι δυνατόν, ο απλός αντιπρόσωπος δεν θα πρέπει να έχει την ιδιότητα του μάρτυρα. Ο απλός αντιπρόσωπος δεν μπορεί να παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση χωρίς το πρόσωπο το οποίο εκπροσωπεί, εκτός αν, κατόπιν άδειας του δικαστηρίου που έχει λάβει ο διάδικος, ο απλός αντιπρόσωπος μπορεί να εκπροσωπήσει τον διάδικο απουσία του τελευταίου. Οι οργανισμοί παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών μπορεί να δυσκολευτούν να αποδεσμεύσουν μέλη του προσωπικού τους με σκοπό αυτά να παραστούν ως απλοί αντιπρόσωποι σε ακροαματικές διαδικασίες, και συνεπώς, συνιστάται στους διαδίκους να επικοινωνούν με τους εν λόγω οργανισμούς το συντομότερο δυνατό, εφόσον η συνδρομή τους κρίνεται απαραίτητη. Οι οργανισμοί παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών ενημερώνουν τους διαδίκους εάν

έχουν ή όχι τη δυνατότητα να τους παράσχουν συνδρομή. Ορισμένοι απλοί αντιπρόσωποι μπορεί να ζητήσουν αμοιβή και ο διάδικος πρέπει να βεβαιωθεί ότι θα λάβει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το ύψος της εν λόγω αμοιβής. Ο δικαστής μπορεί να ζητήσει από απλό αντιπρόσωπο ο οποίος φέρεται ανάρμοστα να αποχωρήσει από την ακροαματική διαδικασία.

Ο διάδικος υποχρεούται να καταβάλει την αμοιβή του απλού αντιπροσώπου που όρισε ο ίδιος, ακόμα και στην περίπτωση που κερδίσει την υπόθεση. Συνεπώς, οι διάδικοι θα πρέπει να εξετάζουν κατά πόσο το διεκδικούμενο ποσό αξίζει ένα τέτοιο έξοδο. Επιπροσθέτως, οι απλοί αντιπρόσωποι που ζητούν αμοιβή για την παροχή συνδρομής ενδέχεται να μην ανήκουν σε επαγγελματική οργάνωση και, συνεπώς, αν ο διάδικος δεν είναι ικανοποιημένος με την εν λόγω συνδρομή, δεν θα έχει τη δυνατότητα να υποβάλει καταγγελία σε ρυθμιστικό φορέα ή οργάνωση.

Στους διαδίκους με αναπηρία παρέχεται πρόσθετη συνδρομή. Αν ένας εκ των διαδίκων έχει αναπηρία η οποία δυσχεραίνει τη μετάβαση στο δικαστήριο ή την επικοινωνία, θα πρέπει να επικοινωνήσει με το αρμόδιο δικαστήριο το οποίο μπορεί να είναι σε θέση να παράσχει περαιτέρω συνδρομή.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών είναι αρκετά άτυπη και δεν εφαρμόζονται σ' αυτήν οι αυστηροί κανόνες απόδειξης. Η διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών αφορά απλούστερες υποθέσεις χαμηλής αξίας. Συνεπώς, το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να εφαρμόσει τη μέθοδο ακροαματικής διαδικασίας που θεωρεί δίκαιη. Το δικαστήριο δεν υποχρεούται να εξετάσει τους μάρτυρες ενόρκως και ο δικαστής μπορεί να περιορίσει την κατ' αντιπαράσταση εξέταση αν το κρίνει απαραίτητο. Ωστόσο, ο δικαστής υποχρεούται να αιτιολογήσει την απόφασή του περί περιορισμού της κατ' αντιπαράσταση εξέτασης. Ο δικαστής μπορεί να απευθύνει ερωτήσεις σε ορισμένους ή σε όλους τους μάρτυρες, πριν επιτρέψει την υποβολή ερωτήσεων από άλλους.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Αν ο δικαστής κρίνει ότι η διαφορά μπορεί να εκδικασθεί χωρίς ακρόαση, αποκλειστικά βάσει έγγραφων αποδείξεων, το δικαστήριο συμβουλεύει τους διαδίκους να συμπληρώσουν το έντυπο N159 (βλ. ανωτέρω). Η εν λόγω γνωστοποίηση ορίζει την προθεσμία εντός της οποίας ο ενάγων και ο εναγόμενος πρέπει να ενημερώσουν το δικαστήριο αν επιθυμούν να προβάλουν ένσταση κατά της έκδοσης απόφασης αποκλειστικά βάσει έγγραφων αποδείξεων. Αν κάποιος από τους διαδίκους προβάλλει ένσταση, τότε διεξάγεται ακρόαση για την εκδίκαση της διαφοράς. Ο δικαστής μπορεί να εκλάβει την απουσία απάντησης ως συναίνεση. Εφόσον κανείς εκ των διαδίκων δεν προβάλλει ένσταση κατά της απόφασης του δικαστή περί μη διεξαγωγής ακρόασης, η υπόθεση μπορεί να εξεταστεί αποκλειστικά βάσει έγγραφης διαδικασίας.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Στο Γιβραλτάρ, στις δικαστικές αποφάσεις καταγράφεται μόνο η απόφαση του δικαστή και τυχόν διατάξεις προς τους διαδίκους. Ωστόσο, ο δικαστής υποχρεούται να παραθέσει τους κύριους λόγους στους οποίους στήριξε την απόφασή του, εκτός αν η απόφαση δημοσιευθεί προφορικά και ηχογραφηθεί από το δικαστήριο. Ο δικαστής έχει το δικαίωμα να αιτιολογήσει την απόφασή του όσο πιο σύντομα και απλά επιτρέπει η φύση της εν λόγω υπόθεσης. Κατά κανόνα, ο δικαστής παραθέτει την αιτιολογία του προφορικά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αλλά έχει τη δυνατότητα να την παράσχει είτε εγγράφως είτε σε ακρόαση που διεξάγεται αποκλειστικά γι' αυτόν τον σκοπό. Σε περίπτωση που ο δικαστής είχε αποφασίσει να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ακρόαση, έχει την υποχρέωση να συντάξει σημείωμα που περιέχει την αιτιολογία του, και αντίγραφο του οποίου επιδίδεται από το δικαστήριο σε κάθε διάδικο.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Προβλέπονται περιορισμοί για την επιστροφή εξόδων. Ο νικήσας διάδικος έχει επί του παρόντος τη δυνατότητα να αξιώσει την επιστροφή των παρακάτω εξόδων:

των δικαστικών εξόδων που κατέβαλε

οποιοδήποτε ποσού δεν υπερβαίνει τις 260 λίρες στερλίνες για νομική συμβουλή αν η αγωγή περιλάμβανε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων (διαταγή με την οποία ο καθ' ου υποχρεώνεται σε παράλειψη) ή για την έκδοση διαταγής αυτούσιας εκπλήρωσης (εντολή προς κάποιο πρόσωπο να προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια για παράδειγμα, εντολή προς τον ιδιοκτήτη μισθωμένου ακινήτου να προβεί σε επισκευές) πέραν αυτών των κατηγοριών δεν επιτρέπεται η επιστροφή δικαστικών εξόδων

οποιοδήποτε ποσού δεν υπερβαίνει τις 90 λίρες στερλίνες ανά ημέρα για τον νικήσαντα διάδικο και για τυχόν μάρτυρες που κατέθεσαν υπέρ του, για τυχόν διαφυγόντα κέρδη λόγω της παράστασης στην ακροαματική διαδικασία

εύλογων εξόδων ταξιδιού και διαμονής για τον διάδικο ή τους μάρτυρες.

Αν ο δικαστής είχε δώσει άδεια χρήσης πραγματογνώμονα και ο εν λόγω διάδικος κερδίσει στη συνέχεια την υπόθεση, ο δικαστής έχει τη δυνατότητα να καταδικάσει τον ηττηθέντα διάδικο σε μέρος των εν λόγω εξόδων. Ωστόσο, ο δικαστής δεν μπορεί να καταδικάσει τον διάδικο σε ποσό μεγαλύτερο των 200 λιρών στερλινών ανά πραγματογνώμονα. Συνεπώς, το ποσό των εξόδων πραγματογνώμονα ενδέχεται να μην καλυφθεί εξ ολοκλήρου, ειδικά στις περιπτώσεις όπου ο πραγματογνώμονας συντάσσει έκθεση πραγματογνωμοσύνης και παρίσταται στην ακροαματική διαδικασία

Με εντολή του δικαστή, μπορεί ο διάδικος ο οποίος επέδειξε κακόπιστη συμπεριφορά να επιβαρυνθεί με περαιτέρω έξοδα

Σε περίπτωση που η αξία του αντικείμενου της διαφοράς υπερβαίνει το όριο που προβλέπεται για τη διαδικασία μικροδιαφορών, αλλά ο δικαστής υπήγαγε τη διαφορά στη διαδικασία των μικροδιαφορών, ο υπολογισμός των εξόδων γίνεται σύμφωνα μ' αυτή τη διαδικασία, εκτός αν οι διάδικοι συμφωνήσουν ότι θα πρέπει να εφαρμοστούν οι διατάξεις για τα έξοδα της διαδικασίας διαφορών με αντικείμενο μεσαίας αξίας.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Ο ηττηθείς διάδικος μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης του δικαστή, εφόσον λάβει σχετική άδεια. Αν ο εν λόγω διάδικος παρίσταται στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνεται η απόφαση, μπορεί να ζητήσει την άδεια του δικαστή κατά το πέρας της επ' ακροατηρίου συζήτησης.

Ο διάδικος που επιθυμεί να ασκήσει έφεση πρέπει να έχει βάσιμους λόγους (ή νόμιμη αιτία) για να το πράξει. Δεν μπορεί να εφεσιβάλλει τη δικαστική απόφαση απλώς και μόνο επειδή θεωρεί ότι ήταν εσφαλμένη.

Αν ένας εκ των διαδίκων επιθυμεί να ασκήσει έφεση, πρέπει να δράσει γρήγορα. Η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει ο εκκαλών να ασκήσει την έφεση είναι σύντομη.

Αν ο ηττηθείς διάδικος δεν ήταν παρών ή δεν εκπροσωπήθηκε στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, έχει τη δυνατότητα να ασκήσει ανακοπή κατά της ερήμην απόφασης και να ζητήσει την επανεξέταση της αγωγής.

Ο εν λόγω διάδικος έχει προθεσμία 14 ημερών μετά την επίδοση της απόφασης για την άσκηση της ανακοπής. Θα πρέπει να ζητήσει από το δικαστήριο το έντυπο N244 (γνωστοποίηση άσκησης ανακοπής) για την υποβολή της αίτησης.

Το δικαστήριο ενημερώνει τους διαδίκους για την ημερομηνία της ακροαματικής διαδικασίας η οποία θα διεξαχθεί ενώπιον δικαστή.

Ο δικαστής κάνει δεκτή την ανακοπή ερημοδικίας εφόσον:

ο διάδικος είχε βάσιμους λόγους που δικαιολογούν είτε

την απουσία του είτε τη μη εκπροσώπησή του στην επ' ακροατηρίου συζήτηση ή

τη μη αποστολή έγγραφης ειδοποίησης στο δικαστήριο

και ο διάδικος έχει εύλογη προοπτική επιτυχίας σε ενδεχόμενη επανάληψη της επ' ακροατηρίου συζήτησης.

Αν η ανακοπή ερμηδικίας του διαδίκου ευδοκιμήσει και η απόφαση ακυρωθεί το δικαστήριο ορίζει νέα επ' ακροατηρίου συζήτηση για την εκδίκαση της διαφοράς. Σε περίπτωση που η διαφορά είναι απλή, ο δικαστής έχει τη δυνατότητα να εξετάσει αμέσως την υπόθεση μετά την εκδίκαση της αίτησης ανακοπής.

Τελευταία επικαιροποίηση: 01/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.